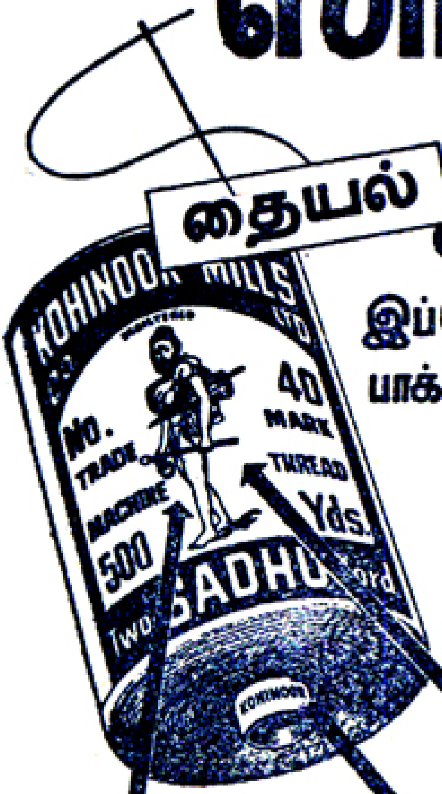

டிசம்பர்
23 முதல்
சென்னை
பாரகன்
மஹாராணி·லக்ஷ்மி
மற்றும்
தென்னாடெங்கும்..
ஏவி எம் புரொடக்ஷன்ஸ்
வாழ்க்கை
பொழுதுபோக்குக்குகந்த
சமூகச்சித்திரம்
AVM
புரொடக்ஷன்ஸ்
G.H.RAO

உங்கள் பாதுகாப்புக்காக

ஸாது தையல் நூல்

இப்போது புதிய
பாக்கிங்கில் வருகிறது

★ அசல் ஸாது தையல் நூல் என்பதற்கு அத்தாட்சியான இந்த 3 அடையாளங்களும் இருக்கிறதா என்று கவனித்து வாங்குங்கள்.

1. மேல் அட்டையும், உள் குழாயும் அழகிய மெல்லிய பச்சை வர்ணத்தில் இருக்கும்.

2. 'ஸாது'வின் படம் சிவப்பும், பச்சையும் சேர்ந்த இரு—வர்ணப் படமாக அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கும்.

3. கோஹினூர் மில்ஸ் கோ. லிட். என்னும் பெயர், மத்தியிலுள்ள மெல்லிய பச்சைக்குழாயின் மேல் தெளிவாக அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கும்.

ஸாது தையல் நூல் இவர்களால் மட்டுமே தயாரிக்கப்படுகிறது

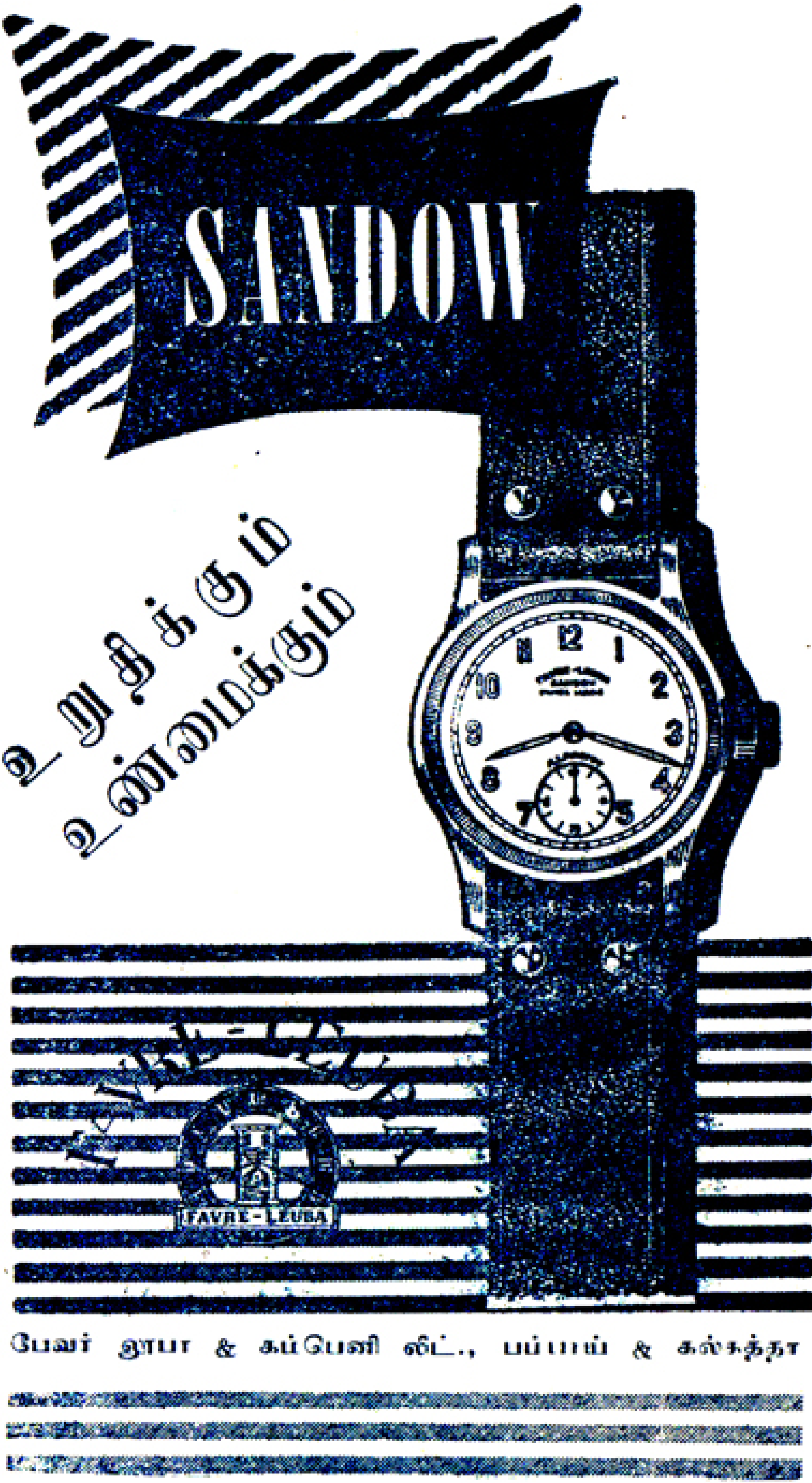
கோஹினூர் மில்ஸ் கோ. லிமிடெட்

ஏஜண்டுகள்.

டெல்லிக் இண்டஸ்ட்ரீஸ் லிட்.

நூல் விற்பனைக்குப் பிரத்தியேக ஏஜண்டுகள்

நகல்சந்த் லல்லுசந்த் லிட்.

SANDOW
உறுதிக்கும்
உண்மைக்கும்
FAVRE-LEUBA
FAVRE-LEUBA
பேவர் லூபா & கம்பெனி லிட்., பம்பாய் & கல்கத்தா

ஒவல்டின்

பூர்ண குணம்பெற உதவுகிறது

ஜுரத்திற்குப் பிறகு நீங்கள் இழந்த பலத்தையும் ஆரோக்கியத்தையும் விரைவில் பெற "ஒவல்டின்" அருந்த வேண்டும். இது தேகத்துக்கும் மூளைக்கும் உற்சாகமூட்டுகிறது. இதில் சத்துமிகுந்த பார்லி, பால், கொகோ, இறைச் சத்துக்கள், வைட்டமின்கள் அடங்கியிருக்கின்றன.

"ஒவல்டின்" எளிதில் ஜீரணமாகக் கூடியதால், ஜுரத்திற்குப் பிறகு அதை அருந்தினால் உங்களுக்கு மீண்டும் அசௌகரியம் ஏற்படாது.

இழந்த பலம் மீண்டும் பெற்று ஆரோக்கியம் காணுவீர்கள். ஜாக்கிரதை! போலிகளை வாங்காதீர்கள்.

'OVALTINE'

'ஒவல்டின்'

ஜுரத்திற்குப் பிறகு தகுந்த பானம்

டிஸ்டிரிப்யூட்டர்கள்:

கிரஹாம்ஸ் டிரேடிங் கம்பெனி (இந்தியா) லிமிடெட், த. பெ. நெ. 1205, மதராஸ். மற்றும் பம்பாய், கராச்சி, கல்கத்தாவிலும் தி இங்கிலீஷ் & ஸ்காட்டிஷ் ஜாயிண்ட் கோவாபரேடிவ் ஹோல்ஸேல் சொஸைட்டி லிமிடெட், கன்னிக்கோட்டை (மலபார் கோஸ்டுக்கு)

OV. 283

தமிழ் நாடெங்கும் (14-1-50) பொங்கலன்று வெளிவரும்

அகில இந்திய கதர், சுதேசி பொருட்காட்சி

டிஸம்பர் 18-ம் தேதி முதல் 1950 ஜனவரி 15-ம் தேதி வரை

சென்னை, தேனாம்பேட்டை

காங்கிரஸ் மைதானத்தில் நடைபெறும்

18-ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9 மணிக்கு மேன்மை தங்கிய இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரல் ஸ்ரீ சக்ரவர்த்தி ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் திறந்து வைப்பார்கள்

முந்திய வருஷங்களை விட மகத்தான காட்சி

கண்கவர் காட்சிப் பொருள்கள், அறிவை வளர்க்கும் பிரத்தியேகக் காட்சிகள், இலவச நாட்டியம், நாடகம், பேசும்படம், ஸர்க்கஸ் வேலைகள் மற்றும் சௌகரியமான வசதிகள்

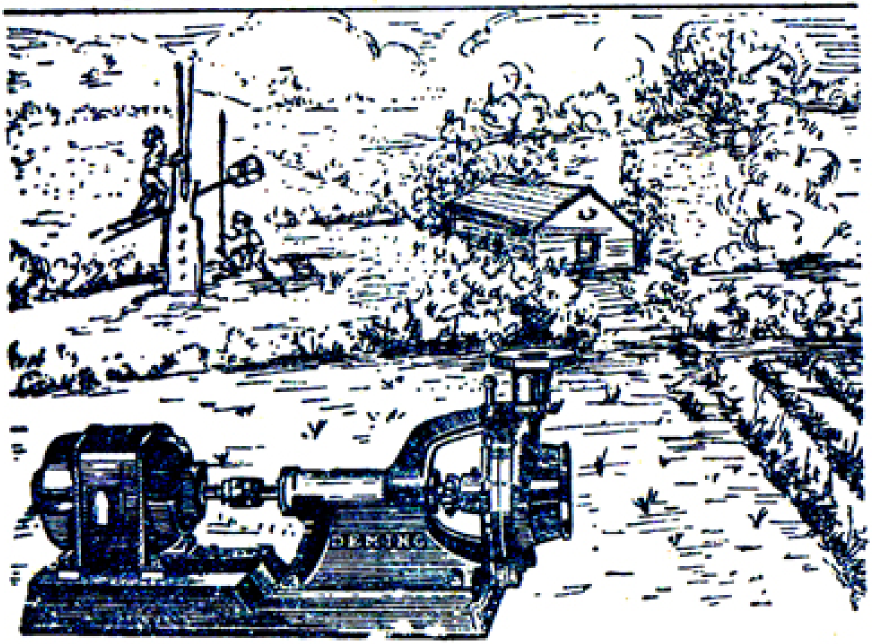
பிரவேசக் கட்டணம் அணா 4

பொருட்காட்சி நேரங்கள்

விடுமுறை நாட்கள்: காலை 9 மணி முதல் 12 மணி வரை
மாலை 2 மணி முதல் இரவு 9 மணி வரை
இதர நாட்கள்: மாலை 2 மணி முதல் இரவு 9 மணி வரை

GROW MORE FOOD

டெமிங் பம்புகள்

விவசாயத்திற்கு ஏற்றவை

இந்தப் பெரிய அளவுகளில் உள்ள டெமிங் ஸைட் ஸக்ஷன் ஸெண்ட்ரிப்யூகல் பம்புகள் நீர்ப்பாசன வசதிக்காகவே செய்யப்பட்டவை. தண்ணீரை ஒரு நிமிஷத்திற்கு 150 முதல் 3,000 காலன்கள் வரை 10 முதல் 200 அடிவரை எந்த உயரத்திற்கும் இறைத்துக் கொட்டும். இந்த டெமிங் பம்புகளை நேரடியாக எலக்ட்ரிக் மோட்டார்களுடனே அல்லது மின்சார பவர் உள்ள எந்த இடத்திலிருந்தும் பெல்ட்டுகளின் மூலமாகவோ இணைத்து ஓடச் செய்யலாம்.

பம்பு, மோட்டார், ஸ்டார்ட்டர், ஸ்விச், புட்வால்வ்
ஆகியவைகளை முழு யூனிட்டுகளாக சப்ளை செய்கிறோம்

ஈசன் இன்ஜினீயரிங் கம்பெனி, லிமிடெட்
5-7, செகண்ட் லைன் பீச் - சென்னை-1

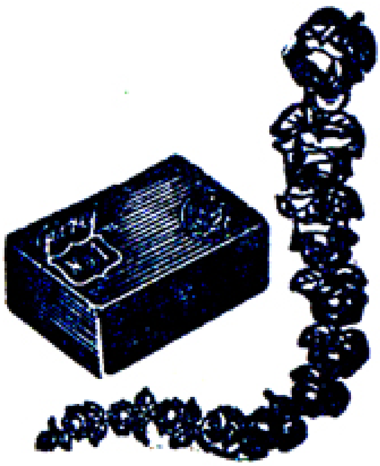
டெமிங் பம்புகள் சேமித்த செல்வமாகும்

கோத்ரெஜ் நெ.1 நெ.2

No.1 No.2

டாய்லெட் (ஸ்நான) சோப்புகள்

பொறுக்கி எடுக்கப்பட்ட புஷ்டியளிக்கும் தாவர எண்ணெய்களையும் இதர மூலங்களையும் சேர்த்து புகழ் வாய்ந்த சிறந்த முறையில் பிரத்யேகமாய் திறம்பட தயாரிக்கப்படுகின்றன. அவைகளின் பரிமளங்கமழும் சிறந்த நுரையே அழகை யூட்டி கிருமிகளையும் கொல்லுகிறது.

நெ. 1 — இப் பெரிய கட்டி பணத்திற்கேற்ப உத்தமமான மதிப்பு வாய்ந்தது. உங்களுடைய ஸ்நானங்களில் நீங்கள் திருப்தியைக் காண்பீர்கள்

கவனியுங்கள்

இந்த சௌந்தரிய சோப்புக்கள் சாஸ்த்ரீய முறைப்படி பரிசுத்தமானவை என்றும் நன்மை பயக்குபவை என்றும் நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. சில சோப்புகள் தவறுதலாக, பரிசுத்தமானவைகளாக கருதப்படுகின்றன. ஏனெனில் உதாரணமாய் பார்ப்பதற்கு பளிங்குபோல் தென்படுவதினால், இது அவைகளின் பரிசுத்தத்திற்கோ அல்லது தரத்திற்கோ எவ்வித அறிகுறியுமாகாது.

ஆராய்ந்தறிந்தோர் உபயோகிக்கும் சோப்புகள்

கோத்ரெஜின் இதர உயர்தர தயாரிப்புகள்

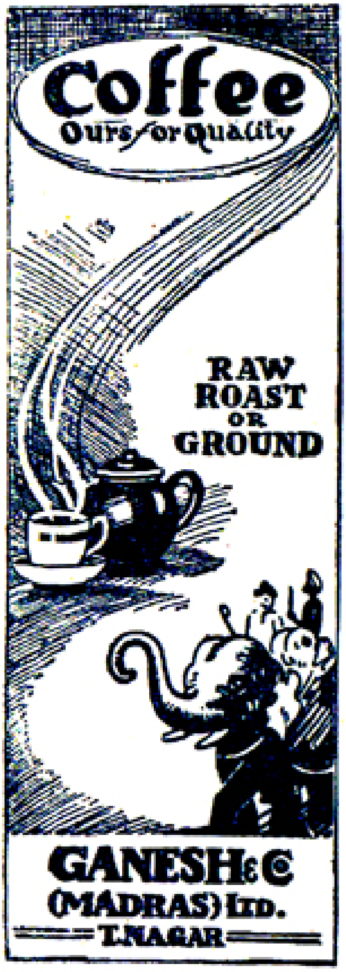
ஷேவிங் ஸ்டிக். கிளிசரின்

ஷேவிங் 'ரவுண்டு' கூந்தல் தைலம்

100 சதம் தூய்மைக்கும் மிருகக் கொழுப்பற்றதென்பதற்கும் உத்தரவாதமானது.

கோத்ரெஜ் சோப்ஸ், லிட்.—மதராஸ்: 104, பிராட்வே; கொச்சின்: 6/36, கல்வத்தி

Prices now down to BASIC LEVEL

SUPER BLEND COFFEE POWDER

Rs. 2/4 PER LB.

Retail Branches:

285, CHINA BAZAAR ROAD
MADRAS

71, PONDY BAZAAR
T. NAGAR

கல்கி

பொருளடக்கம்

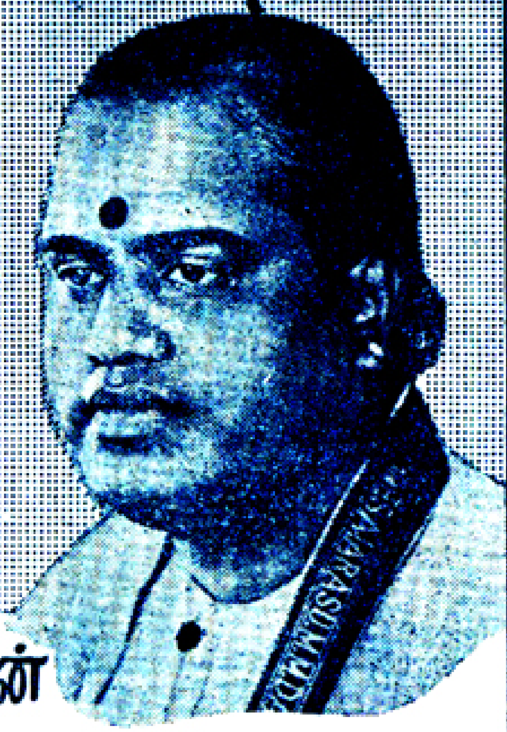
மலர் 9 இதழ் 20 | டிசம்பர் 18 | விரோதி ௵ மார்கழி 4

"கல்கி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பெயர்களும் சம்பவங்களும் கற்பனையே.

இசை அரசின் இனிய இசைத்தட்டு சங்கீதம்!

எம். எம். தண்டபாணி தேசிகர்

(புதிய ரிகார்டு)

N. 28124

"இன்பக்கனா"

2 பாகங்கள்

(கு. சா. கிருஷ்ணமூர்த்தி)

முந்திய வெளியீடுகள்

N. 28124

வைஷ்ணவன் என்போன்

2 பாகங்கள்

(நாமக்கல் கவிஞர்)

("வைஷ்ணவ ஜன தோ"
பஜனையின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பு.)

N. 28008
&
N. 28009

"அமரன் காந்தி"

4 பாகங்கள்

"HIS MASTER'S VOICE"

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்"

SAMUEL

தி கிராமபோன் கம்பெனி, லிமிடெட்

கல்கத்தா — பம்பாய் — மதராஸ் — டில்லி

கல்கி

மலர் 9 | தமிழ்த் திருநாடு தன்னைப் பெற்ற தாயென்று கும்பிடடி பாப்பா —பாரதியார் | இதழ் 20

என்ன சேதி?

இது என்ன சூழ்ச்சி?

பிரஞ்சு இந்தியப் பிரதேசங்களில் இந்த மாதம் நடைபெற வேண்டிய சர்வ ஜன வாக்கு எடுப்பைப் பிரஞ்சு சர்க்கார் அடுத்த வருஷத்துக்கு ஒத்தி வைத்து விட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல; சர்வ ஜன வாக்கு எடுப்பின்போது, வாக்காளர்களில் குறைந்த பட்சம் அறுபது சத விகிதம் பேராவது வோட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும், இல்லாவிடில் வாக்கு எடுப்பு செல்லுபடியாகாது என்றும் இப்போது ஒரு புதிய நிபந்தனையையும் விதித்திருக்கிறார்கள். சாதாரணமாக அத்தகைய நிபந்தனையைப் பொருட்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை யாயினும், பிரஞ்சு இந்தியப் பிரதேசங்களில் நிகழும் தேர்தல் அலங்கோலங்களை அறிந்தவர்கள், மேற்படி நிபந்தனையைக் காலம் கடத்தும் ஒரு சூழ்ச்சி என்றே கருதுவார்கள். அங்கு நடக்கும் தேர்தல்களில் தடி எடுத்தவன் தண்டல்காரனை விளங்குவது வழக்கம். சில மாதங்களுக்கு முன் அங்கு நடந்த முனிசிபல் தேர்தல் சம்பந்தமான ஊழல்களை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. அறுபது சத விகிதம் பேராவது வோட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை விதிக்கும் பிரஞ்சு சர்க்கார், வாக்காளர்கள் நிர்ப்பயமாக வெளியே வந்து அவர்களுடைய இஷ்டப்படி வோட்டுக் கொடுப்பதற்கு வசதியாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பார்களா?

போதாக்குறைக்கு, காரைக்காலில் அமுலில் இருந்துவந்த மதுவிலக்கு முறையை ரத்து செய்துவிடவும் பிரஞ்சு இந்திய சர்க்கார் துணிந்திருக்கிறார்கள். இந்தியா முழுதும் மதுவிலக்குத் திட்டம் தீவிரமாக அமுலுக்கு வந்து கொண்டிருக்கும் இக் காலத்திலே, காரைக்காலில் வெற்றிகரமாகவும் ஏழை மக்களுக்கு க்ஷேமகரமாகவும் இருந்து வந்த மதுவிலக்கை ரத்து செய்து கள்ளுக்கடைகளைத் திறக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன நேர்ந்தது என்பது தான் தெரியவில்லை. இந்தியா மகத்தான முன்னேற்றம் அடைந்து பூரண சுதந்திரக் குடியரசு என்ற மகோன்னதமான லட்சியத்தை அடையவிருக்கும் இச் சமயத்தில், புதுச்சேரி, காரைக்கால், மாஹி, ஏனம் என்ற இந்த நான்கு சிறியப் பிரதேசங்களை மாத்திரம் பிரஞ்சு சர்க்கார் பின்னுக்கு இழுக்க முயற்சிப்பதும், அந்த முயற்சியில் தாங்கள் வெற்றிபெறலாம் என்று நினைப்பதும் விந்தையாக அல்லவா இருக்கிறது?

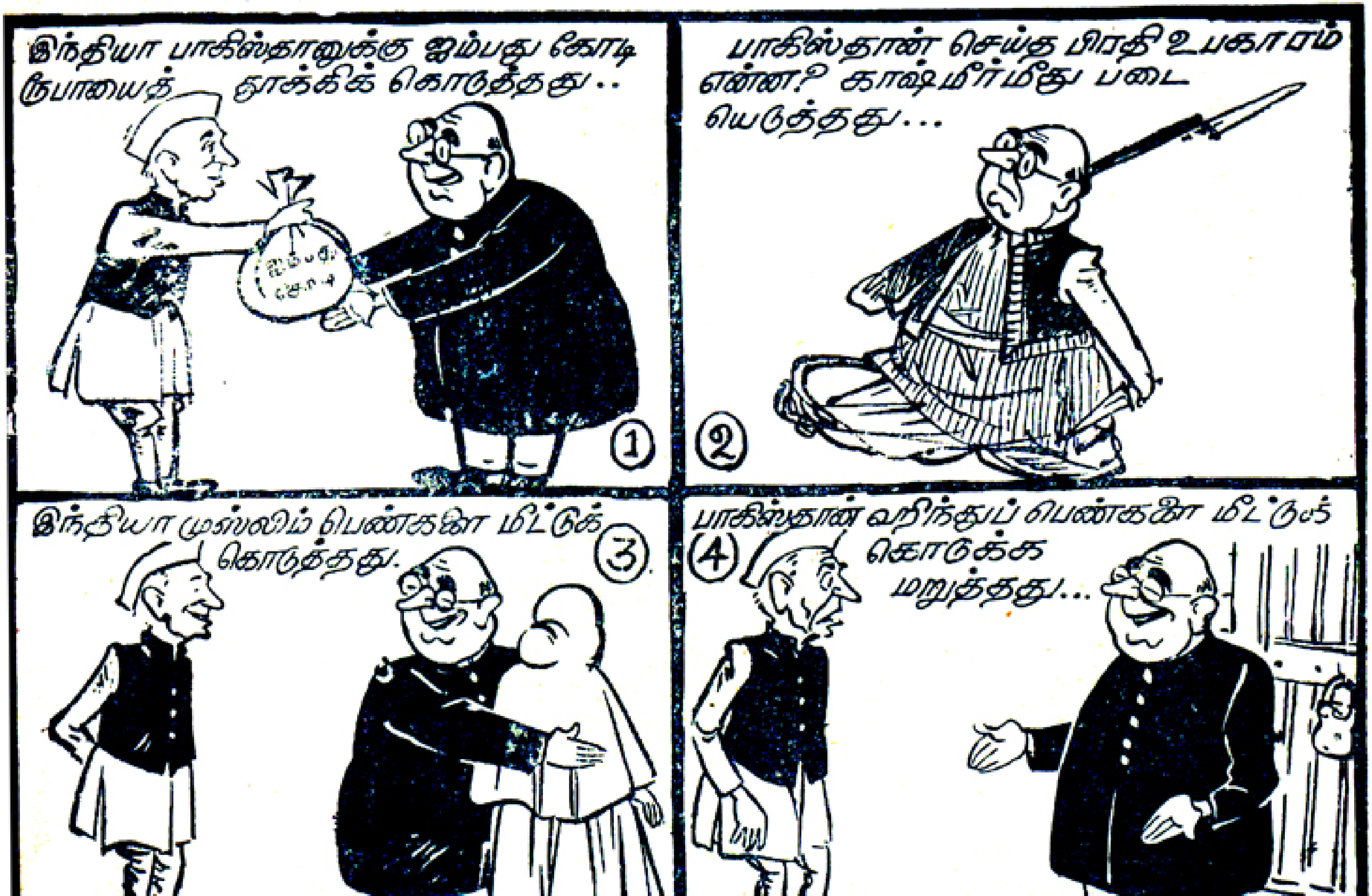
பர்மா இந்தியர் கஷ்டம்

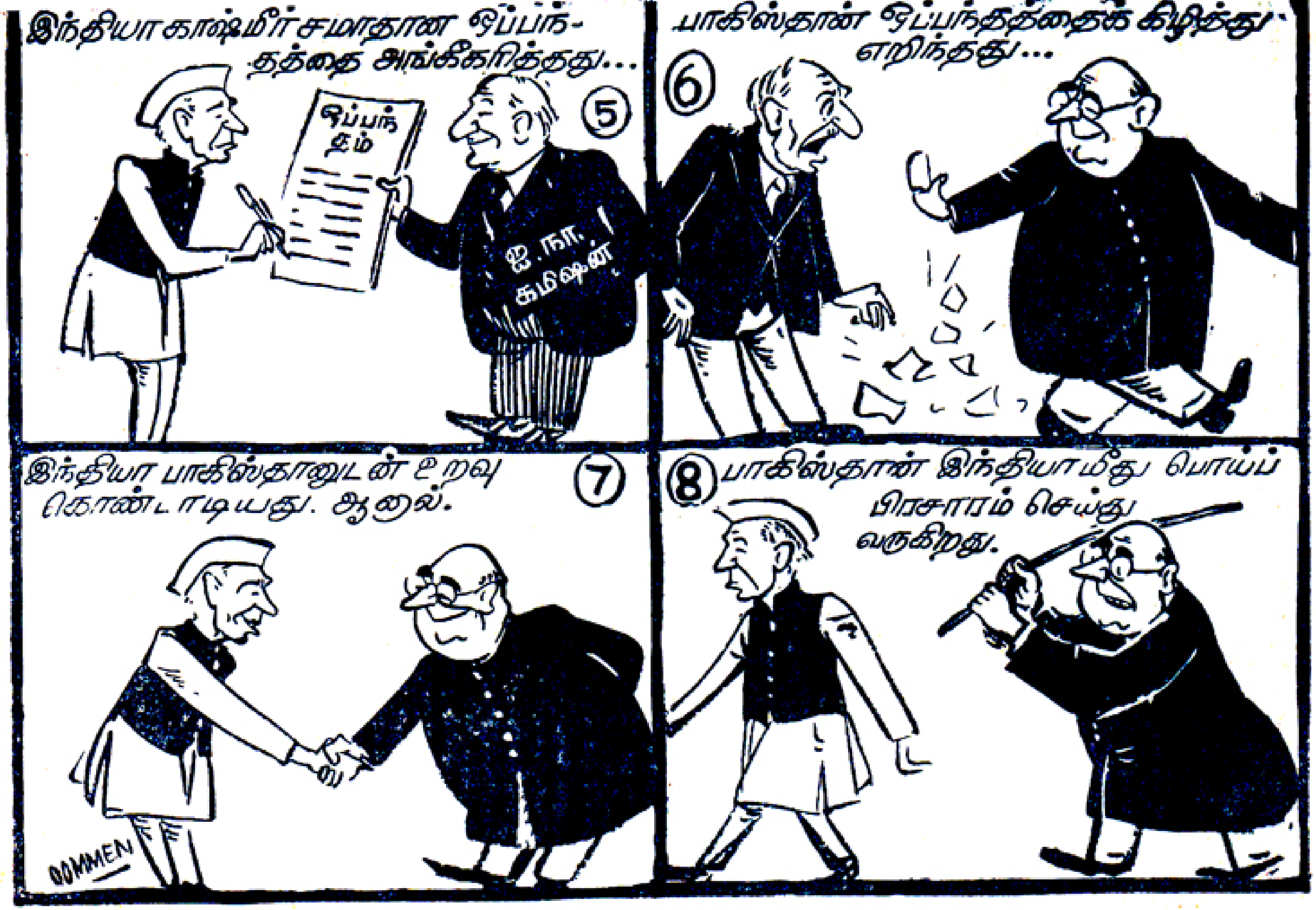
"இந்தியர்களுக்குச் சொந்தமான சொத்துக்களை விற்கும் விஷயமாக பர்மா சர்க்கார் எவ்விதத் தடையும் விதிக்கவில்லை. ஆனால் பர்மியரல்லாதாரிடம் யாரும் ஜங்கம சொத்துக்களை விற்கக் கூடாது என்று மாத்திரமே தடுத்துச் சட்டம் இயற்றப் பட்டிருக்கிறது" என்று இந்திய சர்க்கார் வெளிநாட்டு உதவி மந்திரி டாக்டர் பி. வி. கெஸ்கார் பார்லிமெண்டில் கூறினார். ஜங்கம சொத்துத் தடைச் சட்டப்படி ஸ்ரீ கெஸ்கார் கூறியது சரியே. மேற்படி சட்டத்தைப் பர்மாவிலுள்ள இந்தியர்கள் ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் பர்மா சர்க்கார் நிறைவேற்றிய நில ஆர்ஜிதச் சட்டமே இந்தியர்களைப் பெரிதும் பாதிக்கிறது என்று பர்மா நாட்டுக் கோட்டை செட்டியார்கள் சங்கத்தினர் ஓர் அறிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள்.

பர்மா சர்க்கார் நில ஆர்ஜிதச் சட்டப்படி அசாத்தியமும் அசாதாரணமுமான சில நிபந்தனைகளுக்கு உட்படாத நிலங்களை யெல்லாம் எடுத்துக் கொண்டு விடச் சர்க்காருக்கு அதிகாரம் உண்டு. சர்க்கார் ஆர்ஜிதம் செய்து கொள்ளும் நிலங்களுக்கு நியாயமான நஷ்டஈடும் கிடைப்பதற்கு வழியில்லை. இந்தச் சட்டத்தின் விளைவாக பர்மா இந்தியர்களுக்குக் கோடிக்கணக்கில் நஷ்டம் ஏற்படலாம். எனவே, அத்தகைய நஷ்டம் ஏற்படாமல் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டியது இந்திய சர்க்காரின் கடமையாகும். இலங்கையில் நிறைவேறியுள்ள கொடுமையான சட்டங்களைப் போல் இதுவும் ஒன்று எனலாம்.

பாகிஸ்தான் நன்றி!

-உம்மன்

இந்தியா காஷ்மீர் சமாதான ஒப்பந்-
தத்தை அங்கீகரித்தது...
5
ஒப்பந்தம்
ஐ.நா.
கமிஷன்
பாகிஸ்தான் ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்து
எறிந்தது...
6
இந்தியா பாகிஸ்தானுடன் உறவு
கொண்டாடியது. ஆனால்.
7
OOMMEN
8
பாகிஸ்தான் இந்தியா மீது பொய்ப்
பிரசாரம் செய்து
வருகிறது.

ஜால வர்ணக் கண்ணாடி!

பிரிட்டிஷ் ராஜதந்திரிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் பிரசாரக் கலையைக் கரைத்துக் குடித்தவர்கள்.

அவர்களுடைய பிரசார வித்தையைத்தான் "ஜால வர்ணக் கண்ணாடி" என்று ஒரு சமயம் பண்டித ஜவாஹர்லால் நேரு வர்ணித்தார்!

அந்தக் கண்ணாடி இருப்பதை இல்லாதது போலக் காட்டும்; இல்லாததை இருப்பது போலக் காட்டும்.

அதன் மூலம் பார்ப்பவர்களுக்கு வெண்மை கறுப்பாகவும் கறுப்பு வெண்மையாகவும் தோன்றும்.

மேடு பள்ளமாகவும் பள்ளம் மேடாகவும் காட்சியளிக்கும்.

இன்னும் ஆதாரமற்ற பல அதிசய சம்பவங்களையும் உண்மையற்ற பல பல விநோதக் காட்சிகளையும் அதன் மூலம் காணலாம்.

அநீதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்த தங்களுடைய சாம்ராஜ்யத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காகப் பிரிட்டிஷார் அவ்வாறு அசத்தியப் பிரசாரத்தைக் கைக் கொள்ளும்படி நேர்ந்தது.

அதற்காக அவர்கள் கோடி கோடியாகப் பணத்தை வாரி இறைத்தார்கள்.

ஆயினும் என்ன? இறுதியில் அவர்களுடைய பிரசார வித்தையினால்கூட பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை.

இந்தியர்கள் தங்களைத் தாங்களே ஆட்சி புரியத் திறமையற்றவர்கள் என்று கொக்கரித்தார்கள். மகான்களும் மேதாவிகளுமான பாரத நாட்டின் தவப்புதல்வர்களுக்குக் 'கிளர்ச்சிக்காரர்கள்' என்று பட்டம் சூட்டினார்கள். கோடிக் கணக்கான ஜனங்களின் மீது கொடிய அடக்கு முறைகளைப் பிரயோகித்தார்கள். நமது அருமைத் தலைவர்களையும் தேச பக்தர்களையும் வெஞ்சிறையில் அடைத்துத் துன்புறுத்தினார்கள்.

இறுதியில் எல்லாம் வீணாயின. பரந்து கிடந்த பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம் சுருங்கிப் போயிற்று. இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது. இந்தியத் தலைவர்களின் பெருமையை உலகம் நன்கு அறிந்து கொண்டது.

சத்தியமே வெற்றி பெறும் என்ற இயற்கை நியதி, உலக தர்மம் இந்தியாவினால் நிலை நிறுத்தப் பட்டது.

எனினும், இதெல்லாம் பழங் கதை என்று பலரும் நினைக்கலாம். ஆனால், அவ்வாறு நினைப்பவர்கள் ஏமாந்து போவார்கள்.

ஏனெனில், பிரிட்டிஷாரின் அந்த வித்தையைக் கையாள இப்போது சில சீடர்கள் கிளம்பியிருக்கிறார்கள்!

• • •

பிரசாரக் கலையைக் கரைத்துக் குடித்த பிரிட்டனுக்கும் இப்போது அந்தக் கலையின் அரிச்சுவடியை அப்பியசித்துவரும் பாகிஸ்தானுக்கும் எவ்வளவோ வேற்றுமையுண்டு.

எனினும், இந்தியா விஷயத்தில் பிரிட்டன் எத்தகைய பிரசார முறைகளைக் கைக்கொண்டதோ அதைக் காட்டிலும் கண்ணியமற்ற, படுமோசமான பிரசார முறையை இப்போது பாகிஸ்தான் கைக்கொண்டிருக்கிறது.

காஷ்மீர் யுத்தத்துக்கும் தங்களுக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் இல்லை என்று பாகிஸ்தான் பிரதிநிதி சர் ஜபருல்லா கான் உலக மகா சபையில் ஆண்டவன்மீது சத்தியம் செய்து கூறினார்.

அந்தச் சபையின் சார்பில் காஷ்மீருக்கு வந்த பரிசீலனைக் கமிஷனர்கள் கண்ட காட்சி என்ன?

காஷ்மீர் யுத்தத்தை நடத்துவது பாகிஸ்தான் என்பதையும், அந்த யுத்தத்தில் கலந்து கொண்டுள்ள சிப்பாய்கள் யாவரும் பாகிஸ்தானியர்கள் என்பதையும் நேரில் கண்டார்கள்.

வேண்டா வெறுப்பாகத் தங்களுடைய அறிக்கையிலும் அதை ஒத்துக் கொண்டார்கள்.

மேற்படி அறிக்கை வெளியாகுமுன் ஐ. நா. சபையில் உச்ச நிலையிலிருந்த ஜபருல்லாகானின் மதிப்பும் செல்வாக்கும் பாதாளத்தில் வீழ்ந்தன.

பாகிஸ்தானின் பித்தலாட்டப் பிரசாரத்தை நம்பி இந்தியாவைக் கண்

டிந்து வந்த வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளின் தொனி, முக்கியமாக அமெரிக்கப் பத்திரிகைகளின் தொனி இந்தியாவுக்குச் சாதகமாக மாறியது.

அதுவரையில் அரபு நாடுகளுக்குப் பாகிஸ்தானிடம் இருந்து வந்த அற்ப சொற்ப அனுதாபமும் மதிப்பும் அடியோடு மறைந்தன.

பாகிஸ்தானின் ஜால வர்ணக் கண்ணாடியைக் கண்டு கொண்ட அரபு நாடுகள், ஐக்கிய நாடுகள் பாதுகாப்புச் சபைக்கு இந்தியாவைத் தேர்ந்தெடுத்ததன் மூலம் பாகிஸ்தான் மீது தங்களுடைய கோபத்தைப் பகிரங்கமாக வெளிப்படுத்தின.

அரபு நாடுகளிடையே இஸ்லாமிஸ்தான் பிரசாரத்துக்காகச் சென்ற பாகிஸ்தான் முஸ்லிம் லீக் தலைவர் கலிக் உஸ்மான் தம்முடைய நோக்கத்தில் படுதோல்வியுற்று வெறும் கையுடன் திரும்ப நேர்ந்தது.

இஸ்லாமிஸ்தான் பிரசாரம் காரணமாக அரபு நாடுகளுக்குப் பாகிஸ்தான் மீது சந்தேகம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று பாகிஸ்தான் பத்திரிகைகளே பிரலாபிக்க முற்பட்டிருக்கின்றன.

அராபிய முஸ்லிம்கள் அராபியர் அல்லாத முஸ்லிம்களைச் சமமாக நடத்துவதில்லை என்று கலிக் உஸ்மானும் அனுபவ பூர்வமாகக் கூறுகிறார்!

• • •

உலக வல்லரசுகளுக்கும் மற்ற நாடுகளுக்கும் இந்தியாமீது தப்பெண்ணம் ஏற்படும்படி பாகிஸ்தான் செய்த பிரசாரம் விழுந்து விட்டதால், பாகிஸ்தான் சர்க்கார் இப்போது தங்கள் முழு கவனத்தையும் அரபு நாடுகளிடையே துஷ்பிரசாரம் செய்வதில் செலுத்தி வருகிறார்கள் என்று ஹஜ் யாத்திரையை முடித்துக் கொண்டு இந்தியாவுக்குத் திரும்பி வந்துள்ள மௌலானா ரஹ்மான் (ஐக்கிய மாகாணக் கல்வி மந்திரியின் காரியதரிசி) கூறுகிறார்.

இந்தியா முழுதும் பெரும் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதாயும், இந்தியாவிலுள்ள முஸ்லீம்கள் கொடுமைப்படுத்தப்பட்டு வருவதாயும் அரபு பாஷையில் ஏராளமான துண்டுப் பிரசுரங்களை அச்சிட்டு தினசரி விமானத்தின் மூலம் பாகிஸ்தான் சர்க்கார் அரபுநாடுகளுக்கு அனுப்பி வருகிறார்களாம்.

உலகத்திலுள்ள எல்லா தேசங்களிலிருந்தும் வரும் ஹஜ் யாத்திரீகர்களிடையே மேற்படி பிரசுரங்களை விநியோகித்து வருகிறார்களாம்.

இதைத் தவிர கூலிக்கு மாரடிக்கும் பிரசாரகர்களைக் கொண்டு கூட்டங்கள் கூட்டி பாமர முஸ்லிம்களிடையே இந்தியா மீது வெறியும் துவேஷமும் ஏற்படும்படி செய்து வருகிறார்கள் என்றும் தெரிகிறது.

"முஸ்லிம்கள் கூட்டம் ஒன்றில் இவ்விஷயமாக வாக்குவாதம் மூண்டபோது நான் ஓர் உண்மையை அவர்களுக்கு எடுத்துக் கூறினேன். 'ஹஜ் யாத்திரைக்காக இந்தியாவிலிருந்து பதினையாயிரம் முஸ்லிம்கள் வந்திருக்கிறார்கள். பாகிஸ்தானிலிருந்து பதினாலாயிரம் முஸ்லிம்களே வந்திருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் முஸ்லிம்கள் கொடுமைப் படுத்தப் பட்டால் அவ்வளவு அதிக முஸ்லிம்கள் இங்கு சுயேச்சையாக வந்திருக்க முடியுமா?' என்று நான் கேட்டபோதுதான், அங்கு கூடியிருந்த அரபு முஸ்லிம்கள் பாகிஸ்தானின் பிரசாரம் உண்மைக் கலப்பு அற்றது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்" என மௌலானா ரஹ்மான் கூறியுள்ளார்.

காஷ்மீர் சம்பவங்களைப் பற்றிய உண்மையை உலக நாடுகள் அறிந்து கொண்டும் கூட, இன்னும் பாகிஸ்தான் தன்னுடைய பொய்ப் பிரசாரத்தை விட்டபாடில்லை.

பாகிஸ்தான் மந்திரிகளில் ஒருவரான முஷ்டாக் அகமது குர்மானி கெய்ரோவில் கூறியுள்ள விவரங்கள் முழுப் பூசனிக்காயைச் சோற்றில் மறைக்கும் வித்தையாக இருக்கின்றன.

சர் ஜபருல்லாகான் ஐ. நா. சபையில் அளந்த கதையையே அகமது குர்மானி மறுபடியும் கெய்ரோவில் வெட்கமின்றி அளந்திருக்கிறார்.

சிலரை நீண்ட காலம் ஏமாற்றலாம்; பலரைச் சிறிது காலம் ஏமாற்றலாம்; ஆனால், எல்லா ஜனங்களையும் எப்போதும் ஏமாற்றிவிட முடியாது என்று கூறுவது உண்டு.

பொய்ப் பிரசாரமாகிற ஜாலவர்ணக் கண்ணாடி வித்தையில் கைதேர்ந்த பிரிட்டிஷாரால் கூட எல்லோரையும் எப்போதும் ஏமாற்ற முடியவில்லை.

அப்படியிருக்க, அதே வித்தையில் நேற்று முளைத்த பாகிஸ்தான் வெற்றி பெற முயற்சிப்பது வேடிக்கைக் கூத்து என்பதை, பாகிஸ்தான் முஸ்லிம் லீக் தலைவர் கலிக் உஸ்மான் தோல்வியுற்றுத் திரும்பி வந்திருப்பது உலகத்துக்குப் பறை சாற்றுகிறது.

இப்பொழுது நடைபெறுகிறது

P.U.சின்னப்பா • P.பானுமதி
N.S.கிருஷ்ணன் • T.A.மதுரம்

முருகன் டாக்கீஸாரின்

ரத்னகுமார்

டைரக்ஷன்: கிருஷ்ணன் பஞ்சு
பாடல்: சிவன் சங்கீதம் ஜி.ராமனாதன்
ஸ்டுடியோ: நியூடோன்

டிஸ்டிரிபியூடர்ஸ் முருகன் டாக்கி பிலிம் கம்பெனி மதுரை. பெங்களூர் சிடி பெஜவாடா

மோகினித் தீவு

பூர்வ கதை

ஜப்பானியப் படைகள் பர்மாவை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தபோது ரங்கூனிலிருந்து சென்னைக்குக் கிளம்பிய கப்பலில் ஆயிரம் பிரயாணிகள் புறப்பட்டார்கள். நடுக்கடலில் ஜப்பானிய யுத்தக் கப்பல் சமீபத்தில் வருவதாகக் கம்பியில்லாத் தந்தி மூலம் செய்தி வந்தது. பிரயாணிக் கப்பலை அதன் காப்டன் வேறு திசையில் திருப்பிக் கொண்டுபோய் ஒரு அழகிய தீவுக்குள் அமைந்திருந்த இயற்கை ஹார்பருக்குள் நிறுத்தினான். காப்டனும் சில பிரயாணிகளும் தீவில் இறங்கிக் குன்றின் மீதேறிப் பார்த்தார்கள். பழையகாலத்து அற்புதமான சிற்ப வேலைப்பாடுகள் அமைந்த மண்டபங்களும் கோபுரங்களும் விஹாரங்களும் வரிசை வரிசையாகத் தென்பட்டன. அந்தத் தீவில் இப்போது மனிதர்கள் யாரும் வசிப்பதில்லையென்று காப்டன் கூறினான். ஒரு பிரயாணியைத் தவிர மற்றவர்கள் இருட்டுவதற்குள்ளே கப்பலுக்குத் திரும்பினார்கள்.

பின் தங்கிய பிரயாணியின் பெயர் பாஸ்கரக் கவிராயர். அவர் வெண்ணிலவில் புத்தம் புதியனவாகத் தோன்றிய அந்தப் பழைய சிற்ப மண்டபங்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது, அங்கிருந்து இரண்டு பேர் அவரிருந்த குன்றின் உச்சியை நோக்கி நெருங்கி வருவது தெரிந்தது. அருகில் வந்ததும் அவர்களில் ஒருவர் நவயௌவன சுந்தர புருஷன் என்றும், இன்னொருவர் அழகே உருவான வனிதாமணி என்றும் புலப்பட்டது. வந்தவர்கள் தமிழில் வணக்கம் கூறியதும் பாஸ்கரக் கவிராயரின் வியப்பு அளவில்லாமல் பெருகிற்று. "நீங்கள் யார்?" என்று கேட்டதற்குப் பதிலாக அவர்கள் அறுநூற்றைம்பது வருஷங்களுக்கு முன்னால் நடந்த வரலாற்றைச் சொல்லத் தொடங்கினார்கள். இருவரும் மாற்றி மாற்றிக் கதையைத் தொடர்ந்து கூறினார்கள். அந்த வரலாறு வருமாறு:

கல்கி

புராதன சோழ வம்சத்தைச் சேர்ந்த உத்தம சோழன் தஞ்சா

ஆரைச் சுற்றியிருந்த சிறிய ராஜ்யத்தை ஆண்டுவந்தான். அவனுக்குச் சுகுமார சோழன் என்றும் ஆதித்த சோழன் என்றும் இரு புதல்வர்கள் இருந்தார்கள். மதுரைச் சிம்மாதனத்தைப் புதிதாகக் கைப்பற்றிய பராக்கிரம பாண்டியன் தன்னுடைய ஒரே மகளை சுகுமாரனுக்கு மணம் செய்து கொடுக்க விரும்பினான். உத்தம சோழன் அதற்கு அவமதிப்பான மறுமொழி சொன்னான். பராக்கிரம பாண்டியன் கோபங்கொண்டு தஞ்சாவூர் மேல் படையெடுத்துச் சென்று உத்தம சோழனைப் பிடித்துக் கொண்டுபோய் மதுரையில் கடுஞ் சிறையில் வைத்தான். சுகுமாரனும் அவனுடைய அந்தரங்கத் தோழர்களும் கொல்லி மலைச் சாரலில் கூடி இழந்த ராஜ்யத்தைக் கைப் பற்றுவதற்குத் திட்டம் வகுத்தார்கள். முதலில் உத்தம சோழரைச் சிறை மீட்டுக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று தீர்மானித்துச் சுகுமாரன் மாறுவேடம் பூண்டு மதுரை சென்று தேவேந்திரச் சிற்பியின் சிற்பக் கூடத்தில் மதிவாணன் என்னும் பெயருடன் சீடனாகச் சேர்ந்தான். அங்கே பாண்டிய குமாரி புவனமோகினி அவனைச் சந்தித்து நட்புக் கொண்டாள். மதிவாணன் ஒருநாள் சோகமே உருவாக உட்கார்ந்திருப்பதைப் பாண்டியகுமாரி கண்டு காரணம் கேட்டாள். செம்பினால் சிலை வார்க்கும் வித்தை தனக்குக் கைவர வில்லையென்றும், மதுரைச் சிறையில் உள்ள உத்தம சோழருக்கு மட்டுமே அந்த வித்தை தெரியுமென்றும், ஒருநாள் இரவு அவரைச் சந்திக்க முடிந்தால் அந்த வித்தையைத் தன்னால் கற்று வந்துவிடமுடியும் என்றும் சொன்னான். பராக்கிரம பாண்டியர் ஊரில் இல்லாத சமயம் புவனமோகினி மதிவாணனிடம் ராஜாங்க முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்து, "இதைக் காட்டினால் எந்தச் சிறைக் கதவும் திறக்கும்" என்று கூறினாள்.

இனி, மேலே கதையைப் படிக்கலாம் :

ஆறாம் அத்தியாயம்

மோகினித் தீவின் சுந்தர புருஷன் கூறினான் : "இளம் சிற்பியைக் குறித்துப் பாண்டிய குமாரி கொண்ட எண்ணத்தில் தவறு ஒன்றுமில்லை. சுகுமாரன் தன் இருதயத்தை உண்மையில் அவளுக்குப் பறிகொடுத்து விட்டான். அவளை ஏமாற்ற வேண்டியிருக்கிறதே என்னும் எண்ணம் அவனுக்கு அளவிலாத வேதனையை அளித்தது. ஆயினும் தந்தையை விடுதலை செய்ய வேண்டிய கடமையை அவன் எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் முக்கியமான கடமையாகக் கருதினான். பாண்டிய குமாரியிடம் தான் கொண்ட காதல் பூர்த்தியாக வேண்டுமானால், அதற்கும் உத்தம சோழரை விடுவிப்பது ஒன்றுதான் வழி. இவ்விதம் எண்ணி சுகுமாரன் புவனமோகினி தன்னிடம் நம்பிக்கை வைத்துக் கொடுத்த மோதிரத்தைத் தான் வந்த காரியத்துக்குப் பயன் படுத்திக் கொள்ள விரும்பினான். ஆயினும் அதற்கு இன்னும் பல தடங்கல்களும் அபாயங்களும் இருக்கத்தான் இருந்தன. ஒற்றர் தலைவன் தினகரன் அந்தச் சிற்ப மண்டபத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தது எல்லாவற்றிலும் பெரிய இடையூறு. அதை எப்படி நிவர்த்தி செய்வது என்று அவன் சிந்தித்து, கடைசியில் அந்த இடையூற்றையும் தன்னுடைய நோக்கத்துக்குப் பயன் படுத்திக்கொள்ள ஓர் உபாயம் கண்டு பிடித்தான்.

அன்று சூரியன் அஸ்தமித்து இருள் சூழ்ந்ததும் சுகுமாரன் சிற்பக் கூடத்திலிருந்து வெளியேறினான். சற்றுத் தூரத்தில் வேறு எதையோ கவனிப்பவன் போல நின்று கொண்டிருந்த தினகரனை அணுகி 'ஐயா! இந்த ஊரில் சிறைக்கூடம் எங்கே இருக்கிறது, தெரியுமா?' என்று கேட்டான். தினகரனின் முகத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதலையும் அவனுடைய புருவங்கள் மேலேறி நின்றதையும் கவனித்தும் கவனியாதவன் போல் 'என்ன, ஐயா! நான் சொல்வது காதில் விழவில்லையா? இந்த ஊரில் சிறைக் கூடம் எங்கே இருக்கிறது? எப்படிப் போக வேண்டும்?' என்றான். அதற்குள் தினகரன் நிதானமடைந்துவிட்டான். 'இந்த ஊரில் பன்னிரண்டு சிறைக் கூடங்கள் இருக்கின்றன. நீ எதைக் கேட்கிறாய், அப்பா?' என்றான். 'உத்தமசோழரை

வைத்திருக்கும் சிறையைக் கேட்கிறேன்' என்று சுகுமாரன் சொன்னபோது மறுபடியும் தினகரனுடைய முகம் ஆச்சரியம் கலந்த உவகையைக் காட்டியது. 'உத்தம சோழரை அடைத்திருக்கும் சிறை திருப்பரங்குன்றத்துக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறது. ஆனால் நீ எதற்காகக் கேட்கிறாய்? நீ இந்த ஊரான் இல்லைபோலிருக்கிறதே!' என்றான். 'ஆமாம்; நான் இந்த ஊர்க்காரன் இல்லை. தஞ்சாவூரிலிருந்து வந்தவன். இன்று ராத்திரி எனக்கு உத்தம சோழரை அவசியம் பார்த்தாக வேண்டும். ஆனால் அவர் இருக்கும் சிறை எனக்குத் தெரியாது. உனக்கு முக்கியமான வேலை ஒன்றும் இல்லை போலிருக்கிறதே! கொஞ்சம் எனக்கு வழி காட்ட முடியுமா?' என்றான்.

தினகரன் மேலும் திகைப்புடன், 'வழி காட்ட முடியும், அப்பா! அதைப் பற்றிக் கஷ்டம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் நீ என்ன உளறுகிறாய்? கடும் சிறையில் இருக்கும் உத்தம சோழரை நீ எப்படிப் பார்க்க முடியும்?' என்றான். 'அதற்கு என்னிடம் ஒரு மந்திரம் இருக்கிறது. அதைச் சொன்னால் சிறைக்கதவு உடனே திறந்துவிடும். உனக்கு நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் நீயும் என்னோடு வந்து பார்! எனக்கு வழி காட்டியதாகவும் இருக்கும்' என்றான் சுகுமாரன். ஒற்றர் தலைவன் தன்னுடைய திகைப்பையும் வியப்பையும் வெளிக் காட்டாமல் அடக்கிக் கொண்டு, 'நான் வழி காட்டுவது இருக்கட்டும். உத்தம சோழரை நீ எதற்காகப் பார்க்கப் போகிறாய்? அவரிடம் உனக்கு என்ன வேலை? நீ யார்?' என்றான். 'நானா? தேவேந்திரச் சிற்பியாரின் மாணாக்கன். செப்புச்சிலை வார்க்கும் வித்தையின் இரகசியத்தைத் தெரிந்து கொள்வதற்காகப் போகிறேன். பாண்டிய குமாரி பெரிய மனது செய்து முத்திரை மோதிரத்தை என் வசம் கொடுத்திருக்கிறாள். நாளைக்கு அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறாள். ஆகையால் இன்று ராத்திரியே உத்தம சோழரை நான் பார்த்தாக வேண்டும். உனக்கு வர இஷ்டமில்லையென்றால் வேறு யாரையாவது அழைத்துக் கொண்டு போகிறேன்' என்றான் சுகுமாரன்.

இதையெல்லாம் பற்றி என்ன நினைக்கிறது என்று தினகரனுக்குத் தெரியவில்லை. இதில் ஏதோ கபட நாடகம் இருக்கிறது என்பது மட்டும் அவன் மனதிற்குள் தெரிந்தது. எப்படியிருந்தாலும் இந்தப் பையனைத் தனியாக விடக்கூடாது, தானும் பின்னோடு போவது நல்லது என்று தீர்மானித்தான். 'இல்லை, அப்பனே! நானே வருகிறேன். எனக்கு அந்தச் சிறைச்சாலையின் காவலர்கள் சிலரைக் கூடத் தெரியும்!' என்றான். 'வந்தனம். இங்கிருந்து நீ சொல்லும் சிறைக்கூடம் எத்தனை தூரம் இருக்கும்?' என்று சோழகுமாரன் கேட்டான்.

'அரைக் காதம் இருக்கும்' என்று தினகரன் கூறியதும், 'அவ்வளவு தூரமா? நடந்துபோய் வருவது என்றால் வெகு நேரம் ஆகிவிடுமே? நான் இரவில் சீக்கிரமாகத் தூங்குகிறவன். குதிரை ஒன்று கிடைத்தால் சீக்கிரமாய்ப் போய் வரலாம்' என்றான் சுகுமாரன். 'குதிரைக்கு என்ன பிரமாதம்? ஒன்றுக்கு இரண்டாக வாங்கித் தருகிறேன். இரண்டு பேருமே போய்விட்டு வரலாம். எனக்குக்கூட உத்தம சோழரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று ஆசையாயிருக்கிறது. ஆமாம், அவர் ராஜ ராஜ சோழரின் நேரான வம்சத்தில் பிறந்தவராமே? அது உண்மைதானா?' என்று தினகரன் கேட்டான். 'அதெல்லாம் எனக்குத் தெரியாது, ஐயா! உத்தம சோழர் சிற்பக் கலையில் சிறந்த நிபுணர் என்று மட்டும் தெரியும். முக்கியமாக, செப்பு விக்கிரஹம் வார்க்கும் வித்தை தற்சமயம் இந்த தேசத்திலேயே அவர் ஒருவருக்குத்தான் தெரியுமாம். பாண்டியகுமாரி புவனமோகினியும் சிற்பக் கலையில் ஆசையுள்ளவளாயிருப்பது அதிர்ஷ்ட வசந்தான். இல்லாவிட்டால் பாண்டிய மன்னரின் முத்திரை மோதிரம் லேசில் கிடைத்துவிடுமா?' என்று சொல்லி சுகுமாரன் தான் பத்திரமாய் வைத்திருந்த முத்திரை மோதிரத்தை எடுத்து ஒரு தடவை பார்த்துவிட்டு மறுபடியும் அதைப் பத்திரப்படுத்தினான். ஆனால் அந்த ஒரு விநாடி.

நேரத்தில் அது உண்மையான அரசாங்க முத்திரை மோதிரம் என்பதைத் தினகரன் பார்த்துக் கொண்டான். அதைப் பலவந்தமாக சுகுமாரனிடமிருந்து பிடுங்கிக் கொண்டு விடலாமா என்று ஒரு கணம் தினகரன் நினைத்தான். ஆனால் இந்த அதிசயமான மர்மத்தை முழுதும் ஆராய்ந்து தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்னும் ஆசை காரணமாக அந்த எண்ணத்தை ஒற்றர் தலைவன் கைவிட்டான். 'சரி, வா! போகலாம்!' என்று சொன்னான்.

அரண்மனைக் குதிரை லாயங்களில் ஒன்றுக்குத் தினகரன் இளஞ்சிற்பியை அழைத்துக் கொண்டு போனான். உள்ளே சென்று லாயத் தலைவனிடம் ஏதோ சொல்லிவிட்டு இரண்டு குதிரைகளைக் கொண்டு வந்தான்.

'அடே அப்பா! நீ இவ்வூரில் ரொம்ப செல்வாக்குள்ள ஆள் போலிருக்கிறதே! நீ யார்?' என்றான் சுகுமாரன்.

தினகரன் ஒரு கணம் யோசித்து 'நான் யார் என்றால், இந்த மதுரையில் வசிக்கும் ஒருவன். எனக்குக்கூடச் சிற்பக் கலையில் ஆசை உண்டு. அதனால்தான் உன்னோடு வருகிறேன்' என்றான். 'கட்டாயம் வா! அது மட்டுமல்ல. உத்தம சோழரிடம் நான் எதற்காகப் போகிறேனோ, அதை மட்டும் தெரிந்து கொண்டு விட்டால் அப்புறம் சிற்ப வித்தையில் நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது ஒன்றும் இராது. மதுரையில் ஒரு சிற்பக்கூடம் ஏற்படுத்தலாம் என்றிருக்கிறேன். நீ எனக்கு உதவி செய்ய முடியுமா?' என்றான் சுகுமாரன். 'ஆகட்டும், முடிந்ததைச் செய்கிறேன்' என்றான் தினகரன். இருவரும் குதிரைகள் மேல் ஏறித் திருப்பரங்குன்றத்துக்கு அருகில் இருந்த பெரிய சிறைச்சாலைக்குச் சென்றார்கள். வழக்கம் போல் சிறைக் காவலர்கள் அவர்களைத் தடை செய்தார்கள். ஒற்றர் தலைவன் தின

கரனைப் பார்த்ததும் அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் திகைப்பாயிருந்தது. ஏனெனில் தினகரனுக்குப் பாண்டிய ராஜ்யத்தில் மிக்க செல்வாக்கு உண்டு என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆனாலும் யாராயிருந்தால் என்ன? அவர்களுடைய கடமையைச் செய்தேயாகவேண்டு மல்லவா?

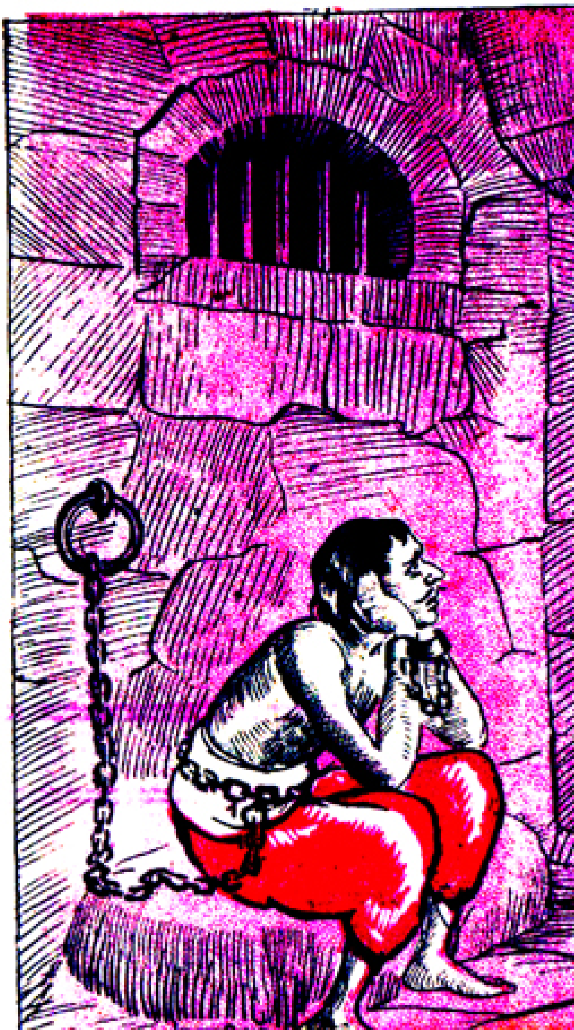
தடுத்த காவலர்களிடம் சுகுமாரன் முத்திரை மோதிரத்தைக் காட்டியதும் மந்திரத்தைக் காட்டிலும் அதிக சக்தி முத்திரை மோதிரத்துக்கு உண்டு என்று தெரிந்தது. புவன மோகினி சொன்னது போலவே காவலர்கள் தலை வணங்கினார்கள். கதவுகள் தட்சணமே திறந்து கொண்டன. இருவரும் பல வாசல்கள் வழியாக நுழைந்து பல காவலர்களைத் தாண்டி உத்தமசோழரை வைத்திருந்த அறைக்குச் சென்றார்கள். உத்தம சோழரைப் பயங்கரமான தோற்றத்துடன் பார்த்ததும் சுகுமாரனுடைய உள்ளத்தில் அமுங்கியிருந்த கோபம், துக்கம் எல்லாம் பொங்கின. ஆயினும் மிகவும் சிரமப்பட்டு அடக்கிக் கொண்டான். அவருடைய அறைக்குள் நுழைவதற்குள், 'நீர் கொஞ்ச நேரம் வெளியிலேயே இருக்கலாமா?' என்று தினகரனைக் கேட்டான். 'நன்றாயிருக்கிறது, இத்தனை தூரம் அழைத்து வந்துவிட்டு இப்போது வெளியிலேயே நிற்கச் சொல்கிறாயே?' என்றான் தினகரன். அவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டே சுகுமாரனுடன் உள்ளே நுழைந்தான். சுகுமாரன் வேண்டியதும் அதுதான். அறைக்குள் நுழைந்ததும் சுகுமாரன் கதவைச் சாத்திக் கொண்டான். தினகரன்மீது ஒரே பாய்ச்சலாய்ப் பாய்ந்து அவனைப் பிடித்துக் கட்டிவிட்டான். வாயிலும் துணி அடைத்துவிட்டான். இதையெல்லாம் பார்த்துத் திகைத்திருந்த உத்தமசோழரை சுகுமாரன் உடனே விடுதலை செய்தான். அதற்கு உதவியாக அவன் கல்லுளியும் சுத்தியும் கொண்டு வந்திருந்தான். உத்தம சோழரின் இடுப்பில் சங்கிலி கட்டி, அதைச் சுவரில் அடித்திருந்த இரும்பு வளையத்தில் மாட்டியிருந்தார்கள். அந்த வளையத்தில் இப்போது சுகுமாரன் தினகரனைப் பிடித்துக் கட்டிவிட்டான். அவன் அணிந்திருந்த உடைகளைக் கழற்றித் தந்தையை அணிந்து கொள்ளச் செய்தான். 'எல்லா விவரமும் அப்புறம் சொல்கிறேன். இப்போது என்னோடு வாருங்கள். நான் என்ன பேசினாலும் மறுமொழி சொல்ல வேண்டாம்' என்று தந்தையிடம் கூறினான்.

உடனே தந்தையும் மகனும் சிறையை விட்டு வெளிக் கிளம்பினார்கள். நல்ல இருட்டானபடியால் காவலர்கள் அவர்களைக் கவனிக்கவில்லை. சுகுமாரனும் தினகரனுடன் பேசுவது போல, 'உத்தம சோழருக்கு ரொம்ப வயதாகிவிட்டது, பாவம்! எத்தனை காலம் இன்னும் உயிரோடு இருக்கிறாரோ, என்னமோ?' என்று சொல்லிக் கொண்டே நடந்தான். இருவரும் சிறையை விட்டு வெளியேறினார்கள். சுகுமாரனும் தினகரனும் ஏறி வந்த குதிரைகள் ஆயத்தமாயிருந்தன. அவற்றின்மேல் ஏறித் தஞ்சாவூரை நோக்கிக் குதிரைகளைத் தட்டிவிட்டார்கள். வழியில் ஆங்காங்கு அவர்களை நிறுத்தியவர்களுக்கெல்லாம் முத்திரை மோதிரத்தைக் காட்டியதும் தடுத்தவர்கள் திகைப்படைந்து இரண்டு பேருக்கும் வழி விட்டார்கள். குதிரை மீது வாயுவேக மனோ வேகமாகப் போய்க் கொண்டிருந்தபோதிலும் சுகுமாரனுடைய உள்ளம் மட்டும் மதுரையிலேயே இருந்தது. தான் செய்துவிட்ட மோசத்தைப் பற்றிப் புவனமோகினி அறியும்போது எப்படியெல்லாம் நொந்து கொள்ளுவாளோ, அதனால் அவளுக்கு என்ன துன்பம் விளையுமோ என்னமோ என்று எண்ணி மிகவும் வருத்தப்பட்டான்..."

ஏழாம் அத்தியாயம்

இந்தச்சந்தர்ப்பத்தில் அந்த மோகினித் தீவின் சௌந்தரிய ராணி குறுக்கிட்டுக் கூறலுற்றாள்:—"ஆமாம், ஆமாம்! ஆண்பிள்ளைகள் மிக்க மன இளக்க முள்ளவர்கள். அதிலும் சுகுமார சோழனைப் பற்றிச் சொல்ல

வேண்டியதில்லை. புவனமோகினியை நினைத்து நினைந்து அவன் உருகிக் கொண்டே போனான். அங்கே, பாண்டிய குமாரிக்கு அன்றெல்லாம் கவலையாகவே இருந்தது. யாரோ ஊர் பேர் நிச்சயமாகத் தெரியாதவனிடம் முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்து விட்டோமே, அது சரியோ தவறோ, அதனால் என்ன விளையுமோ என்ற கவலை அவள் மனதை அரித்தது. இதைக் காட்டிலும் அதிக கவலை அளித்த ஒரு விஷயமும் இருந்தது. ஒற்றர் தலைவன் தினகரன் தேவேந்திரச் சிற்பியின் சிற்பக் கூடத்தைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்தான் என்பது புவன மோகினிக்குத் தெரிந்திருந்தது. அதைக் குறித்துத் தந்தையிடம் சொல்ல வேண்டும் என்ற எண்ணம் அவளுக்குச் சில சமயம் தோன்றிற்றாயினும், 'குற்றமுள்ள நெஞ்சு' காரணமாக அதற்குத் தைரியம் உண்டாகவில்லை. இப்போது அந்தத் தினகரனால் மதிவாணனுக்கு ஏதாவது அபாயம் உண்டாகலாம் அல்லவா?— இந்தக் கவலை காரணமாக அரண்மனைச் சேவகர்களில் தன்னிடம் மிக்க பக்தியுள்ளவன் ஒருவனை அழைத்துத் தேவேந்திரச் சிற்பியின் சிற்பக் கூடத்துக்குப் போய்ப் பார்த்துவிட்டு வரச் சொன்னாள். அப்படிப் போய்ப் பார்த்துவிட்டுத் திரும்பி வந்தவன், இளஞ் சிற்பியும் ஒற்றர் தலைவனும் சேர்ந்து குதிரை லாயத்துக்குப் போய் இரண்டு குதிரைகளில் ஏறிக் கொண்டு திருப்பரங்குன்றத்தை நோக்கிப் போனார்கள் என்று தெரிவித்தான். இதனால் புவன மோகினியின் மனக்கவலை மேலும் அதிகமாயிற்று. அரண்மனையில் இருப்புக் கொள்ளவில்லை. தான் செய்து விட்ட தவறினால் ஏதோ ஒரு விபத்து நடக்கப்போகிறது என்று அவளுடைய உள் மனதில் வேதனை நிறைந்த ஒரு மௌனக் குரல் அடிக்கடி இடித்துக் கூறிக் கொண்டிருந்தது. தினகரன் ஒற்றர் தலைவன் என்பது இளஞ் சிற்பிக்குத் தெரியாதுதானே? அவனை நம்பி மோசம் போகிறானோ என்னமோ? அல்லது ஒருவேளை அந்த இளஞ் சிற்பியும் ஒரு வஞ்சகனோ? இருவரும் ஒத்துப் பேசிக் கொண்டு ஏதாவது தீங்கு இழைக்கப் போகிறார்களோ? உத்தம சோழர் மீது ஏதேனும் புதிய பழியைச் சுமத்தி அவருடைய உயிருக்கே உலை வைத்து விடுவார்களோ? இப்படிப் பலவாறு எண்ணி வேதனைப்பட்டாள். கடைசியில், அவளால் பொறுக்க முடியாமற் போயிற்று. அரண்மனை ரதத்தை அவசரமாக எடுத்து வரச் செய்து இரவு இரண்டாம் ஜாமத்தில் திருப்பரங்குன்றத்துச் சிறைக் கூடத்தை நோக்கிச் சென்றாள். முன்னும் பின்னும் அரண்மனைக் காவலர்கள் பாண்டிய குமாரியைத் தொடர்ந்து வந்தார்கள்.

சிறைக்கூடத்து வாசலுக்குப் பாண்டிய குமாரி வந்து சேர்ந்ததும் சிறைக் காவலர்கள் வியப்புடனே வந்து வணங்கி நின்றார்கள். 'யாராவது இங்கு வந்தார்களா? சிறைக்குள்ளிருக்கும் சோழ மன்னனைப் பார்க்க வேண்டும் என்று சொன்னார்களா?' என்று அவர்களைக் கேட்டாள். 'ஆம், தாயே! இரண்டு பேர் வந்தார்கள். முத்திரை மோதிரத்தைக் காட்டி விட்டு உள்ளே போனார்கள். சோழ மகாராஜாவைப் பார்த்துப் பேசி விட்டுத் திரும்பியும் போய் விட்டார்கள்! வந்தவர்களில் ஒருவனைப் பார்த்தால், ஒற்றர் தலைவன் தினகரன் மாதிரி இருந்தது!' என்று சிறைக் காவலர்களின் தலைவன் கூறினான்.

இதைக் கேட்டதும் புவன மோகினிக்கு ஓரளவு மன நிம்மதி ஏற்பட்டது. அதே சமயத்தில் சிறையிலே கிடந்து வாடும் உத்தம சோழரைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் உண்டாயிற்று. காவலர்கள் முன்னும் பின்னும் தீவர்த்தி பிடித்துக்கொண்டு வர, புவன மோகினி சிறைக்குள் சென்று, உத்தம சோழரை அடைத்திருந்த அறையை அடைந்தாள். அறைக்குள்ளே கருங்கல் மேடையில் சோழ மன்னர் தலை குனிந்து உட்கார்ந்திருந்த காட்சியைப் பார்த்ததும் அவள் உள்ளம் உருகிற்று. ஆனால் அடுத்த நிமிஷம் அந்த உருவம் தலை நிமிர்ந்து பார்த்ததும் புவன மோகினிக்குச் சொல்ல முடியாத ஆச்சரியம் உண்டாயிற்று. ஏனெனில், நிமிர்ந்து பார்த்த முகம் உத்தம சோழரின் முகம் அல்ல; அது பாண்டிய நாட்டு ஒற்றர் தலைவன் தினகரனுடைய முகம்!

பாண்டிய குமாரியும் மற்றவர்களும் வருவதை நிமிர்ந்து பார்த்துத் தெரிந்து

கொண்ட ஒற்றர் தலைவன் 'மோசம்! மோசம்! என்னை அவிழ்த்து விடுங்கள்! சீக்கிரம் அவிழ்த்து விடுங்கள்! இத்தனை நேரம் அவர்கள் வெகு தூரம் போயிருப்பார்கள்! உடனே அவர்களைத் தொடர்ந்து பிடிக்கக் குதிரை வீரர்களை அனுப்ப வேண்டும்!' என்று கத்தினான். சிறைக் காவலர்கள் ஒன்றும் தெரியாமல் திகைத்து நின்றார்கள். புவன மோகினி இன்னது நடந்திருக்க வேண்டும் என்று ஒருவாறு ஊகித்துக் கொண்டாள். தினகரனுடைய நிலைமையையும் அவனுடைய பதட்டத்தையும் கண்டதும் முதலில் அவளுக்குத் தாங்க முடியாத சிரிப்பு வந்தது. 'ஆமாம் அம்மணி! இன்றைக்குச் சிரிப்பீர்கள். நாளைக்கு அரசர் திரும்பி வந்தால் அப்போது தெரியும். எத்தனை பேருடைய தலை உருளப் போகிறதோ, மதுரை நகரம் என்ன பாடு படப் போகிறதோ!' என்றான்.

இதைக் கேட்ட புவன மோகினிக்கு நெஞ்சில் சிறிது பீதி உண்டாயிற்று. ஆயினும் வெளிப்படையாக வேண்டுமென்றே அதிகமாகச் சிரித்தாள். அன்றைக்கு இந்தத் தினகரன் சிற்பக் கூடத்தில் தன்னுடைய வேஷத்தைக் கலைத்து அவமானப் படுத்தியதற்கு இது தக்க தண்டனை என்று கருதினாள். பிறகு, 'ஒற்றா! வெறுமனே பதட்டப்படுவதில் என்ன பிரயோஜனம்? நடந்ததை நிதானமாகச் சொல்லு!' என்றாள். 'நிதானமாகச் சொல்லச் சொல்கிறீர்களே? அவர்கள் இத்தனை நேரமும் மதுரையைத் தாண்டிப் போயிருப்பார்களே? சீக்கிரம், அம்மா, சீக்கிரம்!' என்றான் தினகரன். 'அவர்கள் என்றால் யார்?' என்று புவனமோகினி கேட்டாள். 'உத்தம சோழரும் அவருடைய புதல்வர் குமாரனுந்தான். வேறு யார்?' என்றான் தினகரன்.

அப்போதுதான் புவன மோகினிக்குத் தான் செய்த தவறு எவ்வளவு பெரிது என்று தெரிந்தது. ஆயினும் தன்னுடைய கலக்கத்தை வெளிக்குக் காட்டிக் கொள்ளாமல் 'அவர்கள் ஓடிப்போகும்படி நீ எப்படி விட்டாய்? ஒற்றர் தலைவன் என்று உத்தியோகம் வேறு பார்க்கிறாயே?' என்றாள். 'ஆம் அம்மணி, என் பேரில் குற்றம் சொல்ல மாட்டீர்களா? ஊர் பேர் தெரியாத சிற்பியிடம் பாண்டிய சாம்ராஜ்யத்தின் முத்திரை மோதிரத்தைக் கொடுத்தது நானா, நீங்களா?' என்றான் தினகரன்.

'வாயை மூடிக் கொள்! முத்திரை மோதிரத்தை நான் யாருக்காவது கொடுக்கிறேன். அதைக் குறித்துக் கேட்க நீ யார்? உத்தம சோழர் தப்பிச் செல்வதற்கு நீ உடந்தையாயிருந்தாய் என்று நான் சொல்லுகிறேன். இல்லாவிட்டால் எதற்காக அந்தப் பையனுடன் நீ இங்கே வந்தாய்? உன்னைச் சங்கிலியில் கட்டிப்போடும் வரையில் என்ன செய்தாய்? நீயும் அந்த இளஞ் சிற்பியும் சேர்ந்து சதி செய்து தான் உத்தம சோழரை விடுதலை செய்திருக்கிறீர்கள்!' என்று புவன மோகினி படபட வென்று பொரித்துக் கொட்டினாள்.

'அம்மணி! என் மீது என்ன குற்றம் வேண்டுமானாலும் சாட்டுங்கள்! என்ன தண்டனை வேண்டுமானாலும் விதியுங்கள்! ஆனால் அவர்களைத் தொடர்ந்து பிடிப்பதற்கு உடனே ஏற்பாடு செய்யுங்கள்! நாலா புறமும் குதிரை வீரர்களை அனுப்புங்கள். முக்கியமாகத் தஞ்சாவூர்ச் சாலையில் அதிகம் பேரை அனுப்புங்கள்! நான் வேண்டுமானால் இந்தச் சிறையிலேயே அடை பட்டுக் கிடக்கிறேன்.—மகாராஜா திரும்பி வரும் வரையில்!' என்றான் தினகரன்.

'ஓகோ! சிறையில் அடைபட்டுக் கிடந்தேன், அதனால் ஓடியவர்களைப் பிடிக்க முடியவில்லை என்று சாக்குச் சொல்லப் பார்க்கிறாயோ? அதெல்லாம் முடியாது. உன்னாலேதான் அவர்கள் தப்பித்துச் சென்றார்கள். நீதான் அவர்களைப் பிடிக்க வேண்டும்' என்று பாண்டிய குமாரி சொல்லி, அவனை விடுவிக்கும்படி காவலர்களிடம் கூறினாள். விடுதலையடைந்ததும் தினகரன் தலைதெறிக்க ஓடினான்.

ஒற்றர் தலைவனிடம் அவ்விதம் படாடோபமாகப் பேசினாளே தவிர, உண்மையில் புவனமோகினியின் உள்ளம் கொந்தளித்துக் கொண்டிருந்தது.

தான் செய்த காரியத்தினால் விளைந்ததை யெண்ணி ஒரு பக்கம் கலங்கினாள். இளஞ்சிற்பி உண்மையில் சோழ ராஜகுமாரன் என்பதை எண்ணிய போது அவள் சொல்ல முடியாத அவமான உணர்ச்சியை அடைந்தாள். அவன் தன்னை ஏமாற்றியதை நினைத்து அளவில்லாத கோபம் கொண்டாள். இரவுக்கிரவே முதன் மந்திரியை வரவழைத்து நடந்ததை அவரிடம் சொல்லி நாலா பக்கமும் குதிரை வீரர்களை அனுப்பச் செய்தாள். இத்தனைக்கும் நடுவில் அந்தப் பெண்ணின் பேதை உள்ளம் சுகுமாரனும் அவன் தந்தையும் தப்பித்துச் சென்றது குறித்து உவகை அடைந்தது. குதிரை வீரர்களுக்குக் கட்டளை தந்து அனுப்பும் போதே அவளுடைய இதய அந்தரங்கத்தில் அவர்கள் அகப்படாமல் தப்பித்துக் கொண்டு போய்விட வேண்டும் என்ற விருப்பம் எழுந்தது. வீரர்கள் நாலாபக்கமும் சென்ற பிறகு 'தாயே! மீனாக்ஷி! அவர்கள் அகப்படாமல் தப்பிச் செல்ல வேண்டும்' என்று அவன் உள்ளம் தீவிரமாகப் பிரார்த்தனை செய்தது..."

இந்தச் சமயத்தில் அந்தப் பெண்மணியின் நாயகன் குறுக்கிட்டு, "புவன மோகினியின் பிரார்த்தனை நிறைவேறியது. சோழர்கள் இருவரும் அகப்படவே இல்லை. முத்திரை மோதிரத்தின் உதவியால் பாண்டிய நாட்டின் எல்லையைக் கடந்து பத்திரமாகக் கொல்லி மலைச்சாரலுக்குப் போய்ச் சேர்ந்தார்கள்!" என்றான்.

பெண்மணி தொடர்ந்து கூறினாள்:—

"அவர்கள் தப்பிப் போய் விட்டார்கள் என்று தெரிந்ததும் திவாகரன் புவனமோகினி மேல் தனக்கு வந்த கோபத்தைத் தேவேந்திரச் சிற்பியின் பேரில் காட்டினான். சோழநாட்டு இளவரசனுக்குச் சிற்பக் கூடத்தில் இடம் கொடுத்து வைத்திருந்ததற்காக அவனைச் சிறையிலிட்டான். உத்தம சோழர் இருந்த அதே அறையில் தேவேந்திரச் சிற்பியை அடைத்து வைத்தான். உத்தம சோழர் தப்பிச் சென்ற செய்தியை முதன் மந்திரி உடனே ஓலையில் எழுதி அவசரத் தூதர்கள் மூலம் குடகுநாட்டில் போர் நடத்திக் கொண்டிருந்த பராக்கிரம பாண்டியருக்கு அனுப்பி வைத்தார்.

பாண்டிய மன்னர் ஏற்கெனவே போரில் காயம் பட்டிருந்தார். இந்தச் செய்தி அவரை மனமிடிந்து போகும்படி செய்து விட்டது. உள்ளமும் உடலும் புண்பட்டு மிகவும் பலவீனமான நிலையில் பராக்கிரம பாண்டியர் மிகவும் கஷ்டத்துடன் பிரயாணம் செய்து மதுரைக்கு விரைந்து வந்தார். உத்தமசோழர் தப்பிச் சென்ற விவரங்களை யெல்லாம் அறிந்ததும் அவரும் மகள் பேரில் வந்த கோபத்தைத் தேவேந்திரச் சிற்பியின் பேரில் காட்டினார். நாற்சந்தியில் அவரை நிறுத்திச் சவுக்கினால் அடிக்கும்படி கட்டளையிட்டார். புவன மோகினி அவர் காலில் விழுந்துவேண்டிக்கொண்டும் பயனில்லை. தேவேந்திர சிற்பிக்குப் பதிலாகத் தன்னைத் தண்டிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டது அவருடைய கோபத்தை அதிகமாக்கியது.

எரிகிற தீயில் எண்ணெய் விட்டது போன்ற ஒரு செய்தி அப்போது வந்தது. உத்தமசோழரும் சுகுமாரனும் பெரிய படை திரட்டிக் கொண்டு பாண்டிய நாட்டின் மீது 'படையெடுத்து வருகிறார்கள் என்பதுதான். இதைக் கேட்ட பாண்டியர் தன் தேக நிலையைப் பொருட்படுத்தாமல் போர்க்களம் செல்ல ஆயத்தமானார். புவன மோகினிக்கு அப்போது தான் செய்த குற்றத்துக்குப் பரிகாரம் செய்ய ஒரு வழி தோன்றியது. 'அப்பா! நீங்கள் படுத்திருந்து உடம்பைக் குணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். எனக்கு அநுமதி தாருங்கள். நான் சைன்யத்துக்குத் தலைமை வகித்துச் சென்று சோழர்களை முறியடித்து அவர்களுடைய கர்வத்தை ஒடுக்குகிறேன். அந்தச் சோழராஜகுமாரனை எப்படியாவது சிறைப் பிடித்து வருகிறேன்!' என்றாள். பராக்கிரம பாண்டியர் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். 'நீ என்னுடைய உண்மையான வீரப் புதல்விதான்; சந்தேகமில்லை. அப்படியே செய்!' என்று அனுமதி கொடுத்துத் தேவேந்திரச் சிற்பியையும் விடுதலை செய்தார். புவன மோகினி பாண்டிய சைன்யத்துக்குத் தலைமை வகித்துப் போர் முனைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றாள்...." (தொடரும்)

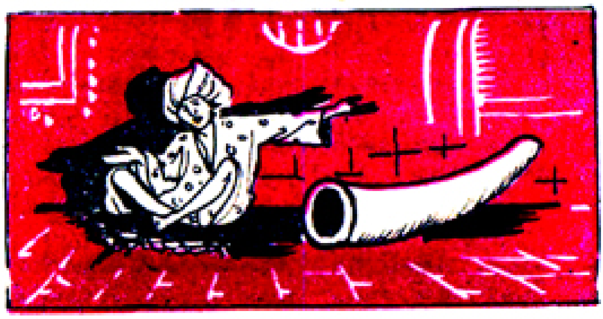

7. மந்திரக் கம்பளம்

கம்பளம் என்னவோ சாதாரணமாகத்தானிருந்தது. 'இவ்வளவு சாதாரணமான கம்பளத்திற்கு இவ்வளவு அதிக விலை கேட்கிறானே' என்று ஹுசேன் ஆச்சரியமடைந்தான். "சாமானியமான கம்பளத்திற்கு ஏன் இவ்வளவு அதிக விலை?" என்று ஹுசேன் அந்த வியாபாரியைக் கேட்டான். அதற்கு அந்த வியாபாரி, "ஐயா, இதற்கு இன்னும் அதிக விலை கொடுக்கலாம். இந்தக் கம்பளத்திற்கு அதிசயமான மந்திர சக்தி இருக்கிறது. நான் கூறும் விலை அதிகம் அல்ல. இதன் மீது உட்காருகிறவர் எங்கு செல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறாரோ, அங்கு அரைப் பொழுதில் அவரை இந்தக் கம்பளம் கொண்டு போய்ச் சேர்த்துவிடும்" என்றான்.

இதைக் கேட்ட ஹுசேனுக்கு ஆச்சரியம் தாங்க முடியவில்லை. இதைவிட அதிசயமான பொருள் தன் சகோதரர்களுக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை என்று முடிவு செய்தான். உடனே கம்பளி வியாபாரியைப்பார்த்து "நீ கூறுவது உண்மையானால் நீ கேட்கும் நாற்பது பை தங்க நாணயம் தருகிறேன். அதற்கு மேல் இன்னும் தருகிறேன். ஆனால் நான் பணம் கொடுப்பதற்கு முன் அந்தக் கம்பளத்திற்கு நீ கூறுவதைப் போன்ற அதிசய சக்தி இருக்கிறதா என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும்" என்றான்.

தனது கம்பளத்திற்குத் தக்க பணம் கிடைக்கப் போகிறது என்று ஆனந்தமடைந்த வியாபாரி, "ரொம்ப சரி, ஐயா! இந்தக் கடைக்குப் பின்புறத்தில் இந்தக் கம்பளத்தை விரிக்கிறேன். அதில் நாம் இருவரும் உட்கார்ந்து கொள்ளலாம். உட்கார்ந்தவுடன் நீங்கள் தங்கியிருக்கும் சத்திரத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். சீக்கிரத்தில் நாம் சத்திரத்திற்குப் போய்ச் சேரவில்லையானால் என் கம்பளத்தை நீங்கள் வாங்கவேண்டாம்" என்றான். இந்த ஏற்பாட்டிற்கு ஹுசேன் இணங்கினான். அந்தக் கடையின் சொந்தக்காரனுடைய அனுமதி பெற்றுக்கடையின் பின்புறத்தில் கம்பளம் விரிக்கப்பட்டது.

ரா.நா.

இருவரும் கம்பளத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டவர். தான் தங்கியிருக்கும் சத்திரத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என ஹுசேன் விரும்பினான். என்ன ஆச்சரியம், கம்பளத்தில் அமர்ந்தபடியே வியாபாரியும் ஹுசேனும் சத்திரத்திற்கு வந்து சேர்ந்து விட்டனர்!

எதிர் பார்த்தபடியே கம்பளம் மந்திர சக்தி வாய்ந்தது என்று ஹுசேன் திருப்தியடைந்தான். பேசியபடி வியாபாரிக்கு நாற்பது பை தங்க நாணயங்களைக் கொடுத்துவிட்டு, மேற்கொண்டு வியாபாரிக்குத் தனியாக இருபது தங்க நாணயங்கள் பரிசாகக் கொடுத்தான். இந்த மந்திரக் கம்பளத்தைப் போன்ற அதிசயப் பொருள் தன் சகோதரர்களுக்குக் கிடைக்கப் போவதில்லை என்று நினைத்துப் பூரித்துப் போனான். இனி நளீம் தனக்குத்தான் கிடைக்கப் போகிறாள் என்று எண்ணி எண்ணிச் சந்தோஷமடைந்தான்.

இந்த மந்திரக் கம்பளத்தின் உதவியால் ஹுசேன் தன் சகோதரர்களைச் சந்திக்க வேண்டிய சத்திரத்திற்குஉடனே போய்ச் சேர்ந்து விட முடியும். ஆனால் பல மாத காலம் தன் சகோதரர்களுக்காகக் காத்திருக்க வேண்டியதாக இருக்கும். ஆகையால் பிஸ்நகர் நாட்டைச் சுற்றி, அந்த நாட்டு மக்களின் பழக்க வழக்கங்களை அறிந்து அதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மையை அடையலாம் என்று ஹுசேன் ஆசைப்பட்டான். முதலில் தனது வியாபார உடையிலேயே அந்நாட்டு அரசனைப் பார்க்கப் புறப்பட்டான். அந்த அரசன் மாதத்திற்கு ஒரு முறைதான் பிறநாட்டு வியாபாரிகளுக்குப் பேட்டியளிப்பது வழக்கம். ஹுசேன் அரச தர்பாருக்குச் சென்ற சமயம், பிஸ்நகர் மன்னன் அந்நிய நாட்டு வியாபாரிகளை வரவேற்றுப் பேசும் சமயமாயிருந்தது. ஹுசேன் வெகு புத்திசாலியாகையால், தனது சாதுரியமான பேச்சினால் மன்னனுக்கு மகிழ்ச்சி உண்டாக்கினான். சீக்கிரத்தில் ஹுசேன் மன்னனுக்கு மிகவும் வேண்டியவனாகி விட்டான். அங்கு தங்கியிருந்த காலத்தில் பிஸ்நகர் நாட்டு சட்ட திட்டங்களை நன்கு அறிந்து கொண்டான். அந்த நாட்டிலுள்ள முக்கிய நகரங்களுக்கெல்லாம் சென்று பார்த்தான். அந்நகர்களில் நடக்கும் விசித்திரமான விழாக்களில் கலந்து கொண்டு சந்தோஷமடைந்தான். பித்தளையாலேயே கட்டப்பட்ட ஒரு கோயிலைக் கண்டான். அந்த ஆலயத்தில் ஒரு மனிதனளவு உயரமுள்ள தங்க விக்கிரகம் இருந்தது. அந்த விக்கிரகத்தின் கண்கள் வைரக் கற்களால் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன. அந்தக் கண்களின் வேலைப்பாட்டின் விசேஷமென்னவென்றால், அந்த விக்கிரகத்தைப் பார்ப்பவர்கள் எத்திசையிலிருந்து பார்த்தாலும் அந்த விக்கிரகம் அவர்களை உற்றுப் பார்ப்பது போலிருக்கும்.

ஹுசேன் பிஸ்நகரில் தங்கி

யிருந்த போது அங்கே ஒரு பெரிய திருவிழா நடந்தது. அங்கே பல பல நூதன விளையாட்டுக்கள் நடந்தன. அங்கே நடந்த கேளிக்கைகள் எல்லாம் மிகவும் ஆடம்பரமா யிருந்தன.

ஒரு பெரிய மைதானத்தின் ஒரு புறத்தில் ராஜ குடும்பத்தினர் கூடியிருந்தனர். மைதானத்தின் மத்தியில் நன்கு அலங்கரிக்கப் பட்ட யானைகள் இருந்தன. யானைகள்மீது அம்பாரிகள் அமைக்கப் பட்டன. அம்பாரிகளில் சங்கீத வித்வான்கள், வாத்தியக் காரர்கள், நடிகர்கள் அமர்ந்திருந்தனர். சில யானைகள் சருக்கு மரத்தில் ஏறி ஆட்டமாடின. சில யானைகள் தங்களது தும்பிக்கைகளால் பாடகர்களின் பாட்டுக்குத் தக்கபடி தாளம் போட்டன. இவ்வளவு பெரிய யானைகளை ஆட்டி வைக்கும் அந்நாட்டு மக்களின் சாமர்த்தியத்தை ஹுசேன் பெரிதும் பாராட்டினான்.

இந்தத் திருவிழாக்கள் தவிர, இன்னும் பல விசித்திர சம்பவங்களையும் ஹுசேன் கண்டு களித்தான். இனி பிஸ் நகர் நாட்டில் பார்க்க வேண்டியது ஒன்றுமில்லை என்று தோன்றியவுடன், தனது சகோதரர்களைச் சந்திக்க வேண்டிய சத்திரத்திற்குச் சென்று, அங்கு அவர்களுக்காகக் காத்திருப்பது என்று முடிவு செய்தான். உடனே தனது மந்திரக் கம்பளத்தைப் பிரித்து அதில் தன் வேலைக்காரனுடன் உட்கார்ந்தான். தன் சகோதரர்களைச் சந்திக்க வேண்டிய சத்திரத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என விரும்பியவுடனே கம்பளம் அவர்கள் இருவரையும் அங்கே கொண்டு வந்து விட்டது. தம்பிகள் இருவரும் வரவேண்டிய காலம் இன்னும் நெருங்கவில்லை யாகையால் அவன் அவர்களுக்காக அங்கே காத்திருந்தான்.

சுல்தானின் இரண்டாவது மகன் அலி பாரசீக நாட்டிற்குச் சென்றான். அந்த தேசத்தில் நான்கு மாதங்கள் சுற்றித் திரிந்தான். கடைசியாக பாரசீக நாட்டின் தலைநகரான ஷிராஸுக்கு வந்து சேர்ந்தான். அங்குள்ள சில வியாபாரிகளைச் சிநேகம் செய்து கொண்டு அவர்களிடையே ஒரு நகை வியாபாரி போல் பழகி வந்தான்.

ஷிராஸ் நகரை அடைந்த மறுநாள் ஊரைச் சுற்றிப் பார்த்தான். எங்கு பார்த்தாலும் தங்கம் வெள்ளிச் சாமான்கள், உயர்ந்த வேலைப்பாடமைந்த ஆபரணங்கள், கண்ணைக் கவரும் பட்டாடைகள், மெல்லிய நூல் ஆடைகள் முதலியன கடைகளில் வியாபாரத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவ்வளவு சிறந்த பொருள்களை அலி இதற்கு முன் பார்த்ததே இல்லை. கடைகளைத் தவிர, தெருக்களில் சில வியாபாரிகள் தங்களிடம் உள்ள சரக்குகளை விலை கூறி விற்று வந்தனர். இப்படித் தெருக்களில் புலம் கூறி விற்பனை செய்த வியாபாரிகளில் ஒருவன், தன் கையில் ஒரு அடி நீளமும் ஒரு அங்குல கனமும் உள்ள ஒரு தந்தக் குழாய் வைத்திருந்தான். முப்பது பை தங்க நாணயம் தருபவர்களுக்கு அந்தக் குழாயை விற்கத் தயாராயிருப்பதாக அந்த வியாபாரி கூவிக் கொண்டு சென்றான்.

இவ்வளவு சிறிய சாமானுக்கு அவன் இவ்வளவு அதிக விலை கேட்பதைக் கண்டு அலி ஆச்சரியமடைந்தான். உண்மை என்ன என அறிய ஆவல் கொண்டு அங்குள்ள ஒரு வியாபாரியிடம் சென்று, "இந்தத் தந்தக் குழாய் விற்பவன் பைத்தியக்காரனா?" என்று கேட்டான். அதற்கு அந்த வியாபாரி, "இந்தக் குழாய் விற்பவன் இந்த ஊரிலேயே மிகவும் செல்வாக்கு உடையவன். குழாய் உண்மையிலேயே சிறப்புள்ளதாயிருப்பதனால் தான் முப்பது பை தங்க நாணயம் கேட்

கிறான்" என்று பதில் கூறினான்.

அலியும் வியாபாரியும் பேசிக்கொண்டிருக்கையில் அந்த குழாய்க்காரன் அருகில் வந்து விட்டான். அவனிடமுள்ள பொருளைப் பற்றிக் கேட்டதற்கு அவன் கூறியதாவது:—

"ஐயா, என்னை ஒரு பைத்தியக்காரன் என்று வேண்டுமானால் நினைத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆனால், உண்மையில் இது முப்பது பை தங்க நாணயங்களுக்கு மேலேயே மதிப்பிடத் தக்கது. இந்தக் குழாயின் இரு புறங்களிலும் கண்ணாடி பொருத்தப்பட்டிருப்பதை நீங்கள் பார்த்திருப்பீர்கள். அந்தக் கண்ணாடி மூலம் நீங்கள் எதைப் பார்க்க விரும்பினாலும் அது தெரியும்."

இதைக் கேட்ட அலி அந்தக் குழாயைவிட அதிசயமான பொருள் யாருக்கும் கிடைக்காது என்று முடிவு செய்தான். உடனே வியாபாரியை அழைத்து, "நீ சொல்லுகிறபடி குழாய் மந்திர சக்தி வாய்ந்ததென்று ரூபித்துக் காட்டினால் நீ கேட்கும் நாற்பது பை தங்க நாணயங்களை உனக்குத் தருகிறேன்" என்று கூறினான். இதைக் கேட்ட வியாபாரி மகிழ்ச்சியடைந்து அந்தக்குழாயை எடுத்து அலியின் கையில் கொடுத்தான். (தொடரும்)

அதிசயக் கணக்கு

45-லிருந்து 45-ஐக் கழித்தால் விடை 45 வர வேண்டும். இதைச் செய்ய முடியுமா உங்களால்?

விடை

கீழே உள்ள கணக்கில், முதல் வரிசையில் உள்ள தொகையை இடமிருந்து வலமாகக் கூட்டுங்கள். விடை 45 வரும். அதே தொகையைத் தலைகீழாக மாற்றி எழுதிக் கூட்டுங்கள். விடை 45 கிடைக்கும். முதல் தொகையிலிருந்து இரண்டாவது தொகையைக் கழியுங்கள். விடை 45 கிடைக்கும்.

987654321 = 45
123456789 = 45
―――――――――
864197532 = 45

சென்ற வாரக் கணக்குக்கு விடை: 28 நாட்கள்.

கர்வம் பிடித்த தவளை

ஒரு தோட்டத்தில் ஒரு பெரிய தண்ணீர்த் தொட்டி இருந்தது. அந்தத் தொட்டியிலுள்ள தண்ணீர் ஒரு குழாயின் வழியாக ஒரு தொழிற்சாலைக்குப் போயிற்று. குழாய்க்கு கர்வம் அதிகம். "என்னால்தானே தண்ணீர் தொழிற்சாலைக்குப் போகிறது!" என்று அது சொல்லிக் கொண்டது.

அந்தத் தண்ணீர்த் தொட்டிக்கு அருகில் ஒரு தவளைக்குட்டி வசித்து வந்தது. அது ஒரு நாள் தண்ணீரில் குதித்து இஷ்டம் போல் நீந்த ஆரம்பித்தது. "யார் அது? ஏன் இப்படித் தண்ணீரைக் கலக்குகிறாய்?" என்று குழாய் கோபத்துடன் தவளையைக் கேட்டது.

"நீ யார் என்னைக் கேட்பதற்கு?" என்றது தவளை.

"என்னால்தான் அந்தத் தொழிற்சாலை ஜனங்கள் ஜீவிக்கிறார்கள். இது தெரியாதா?" என்றது குழாய்.

"அப்படியா!" என்று சொல்லிக் கொண்டே குழாயின் வாயினுள் நுழைந்தது தவளைக் குட்டி. குழாய் ஒன்றும் செய்யமுடியாமல் திணறியது.

அன்று முதல் குழாயின் கர்வம் அடங்கி விட்டது. ஆனால் இப்போது தவளைக்குக் கர்வம் உண்டாயிற்று. "நான் நினைத்தால் குழாயையே மூடி விட முடியும்" என்று அது சொல்லிக் கொண்டது.

கொஞ்ச காலம் கழிந்தது. ஒருநாள் தவளை தண்ணீரில் நீந்துகையில் திமிருடன் குழாயின் வாயில் வேகமாக நுழைந்தது. மறுகணம் வெளியே வர முடியாமல் கால்களை உதறிக் கொண்டு கத்தியது. தற்செயலாக அங்கே வந்த தோட்ட வேலைக்காரன் தவளையைக் காப்பாற்றினான். கரையை அடைந்த தவளை குழாயைக் கோபத்துடன் உற்றுப் பார்த்தது.

குழாய் தவளையைப் பார்த்து "புத்தியில்லாத் தவளையே! நீ முன்பு குட்டியாக இருந்தாய். இப்போது வளர்ந்து மிகவும் பெரிதாகி விட்டாய். அதனால்தான் நீ வெளியே போகமுடியவில்லை" என்றது. அன்று முதல் தவளையின் கர்வமும் அடங்கி விட்டது. — அங்கு

உழைப்பினால் உயர்ந்தவர்

சபரி

சர்க்கரைப் பஞ்சத்தைச் சமாளிக்க என்ன செய்வதென்று தெரியாமல் சென்னை ஹோட்டல்கள் பல தவித்துக் கொண்டிருக்கும் சமயத்தில், ஒரே ஒரு ஹோட்டல் மாத்திரம் ரொம்பத் தைரியமாக ஒரு முடிவு செய்தது. அதாவது சர்க்கரையே போடாமல் காப்பி கொடுப்பது என்பதுதான்! இதைக் கேட்டுப் பலர் ஆச்சரியப் பட்டார்கள். "இதென்ன கூத்து! சர்க்கரை இல்லாமல் காப்பியா? அதெப்படி முடியும்? அந்த ஹோட்டலுக்கு யார் போவார்கள்? அது நடக்கிற காரியமா?" என்று வியப்புடன் கேட்டார்கள்.

அது நடக்கிற காரியம்தான் என்பதை அந்த ஹோட்டல் நிரூபித்துக் காட்டி விட்டது. கொஞ்சங்கூட சந்தேகத்துக்கே இடமில்லாமல் காட்டிவிட்டது. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் கூட்டம் கூட்டமாக அந்த ஹோட்டலுக்குப் போய் சர்க்கரை இல்லாத காப்பியை ரசித்துச் சாப்பிட்டு விட்டுத்தான் வெளியே வந்தார்கள்.

காப்பி ஹோட்டல் தொழிலில் எப்போதும் நிகழ்ந்திராத இத்தகைய பெரும் புரட்சியை உண்டாக்கிய மேற்படி ஹோட்டலின் பெயர்தான் **ஆரியபவன்**.

• • •

ஆரியபவன் காப்பி — பட்சணங்கள் என்றால் சென்னை நகரத்தில் மட்டுமல்ல, சென்னை மாகாண முழுவதுமே பிரசித்தம்.

"சென்னைக்குப் போய் விட்டு வந்தேன்" என்று யாராவது சொன்னால், "ஆரியபவன் ஹோட்டலில் காப்பி சாப்பிட்டீரா?" என்று கேட்கக்கூடிய அளவுக்குப் பிரசித்தமாகி விட்டது ஆரியபவன்.

ஆரியபவன் ஹோட்டலில் காப்பி சாப்பிட்டுப் பழக்கமானவர்களுக்கு வேறு எந்த ஹோட்டலிலும் காப்பி சாப்பிடப் பிடிக்கவே பிடிக்காது. — சர்க்கரை போட்டாலும் சரி, சர்க்கரை போடாவிட்டாலும் சரி.

காப்பி ஹோட்டல் தொழிலை ஒரு கண்ணியமான தொழிலாக்கி குன்றாத புகழுடனும் குறையாத வருமானத்துடனும் ஐம்பது வருஷகாலம் நடத்தி வருவதென்பது இலகுவல்ல. அத்தகைய அருங் காரியத்தைச் சாதித்த பெருமை மேற்படி ஹோட்டல் முதலாளியான ஸ்ரீ மானக்ஜி பேசார்ஜி சர்மாவைச் சார்ந்ததாகும். அவர் இந்த ஹோட்டலை ஆரம்பித்ததே ஒரு பெருங் கதையாகும்.

• • •

ஸ்ரீ சர்மாஜி குஜராத் மாகாணத்தில் ஒரு கிராமத்தில் பிறந்தவர். கிராமப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஐந்தாம் வகுப்பு வரை படித்தார். அதற்கு மேலும் படிக்க ஆசைப்பட்டார். ஆனால் பள்ளிக்கூடச் சம்பளம் கட்டப் பணம் இல்லை. பள்ளிப் படிப்புக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து விட்டு வாழ்க்கைப் படிப்பில் இறங்கினார். எங்கெங்கேயோ சுற்றி அலைந்து விட்டுக் கடைசியில் சென்னைக்கு வந்தார். தோளில் துணி மூட்டையைச் சுமந்து கொண்டு தெருத் தெருவாக அலைந்து ஜவுளி வியாபாரம் செய்தார். அதில் லாபம் கிடைக்கவில்லை. அதை விட்டுவிட்டு பெஜவாடாவுக்குப் போய் மிளகாய் வியாபாரம் செய்யத் தொடங்கினார். அப்போது மிளகாய் வியாபாரத்தில் ஒரு மோசடி நடந்துவந்தது. மொத்த வியாபாரிகள் மிளகாயுடன் களிமண்ணைக் கலந்து சில்லறை வியாபாரிகளை ஏமாற்றி வந்தார்கள். சர்மாஜி இலகுவில் ஏமாறக்கூடியவர் அல்ல. அவர் ஒவ்வொரு மிளகாய் மூட்டைக்குள்ளும் கையை விட்டு, அதில் களிமண் கலந்திருக்கிறதா என்று பார்த்துவிட்டுத்தான் வாங்குவது வழக்கம். இப்படி நாள் தோறும் ஒவ்வொரு மூட்டையையும் சோதித்துச் சோதித்து வாங்க வேண்டியதாக இருந்ததால், மிளகாயின் காரம் பட்டு, அவர் கைத் தோல் உரிந்ததுமல்லாமல், எரியவும் ஆரம்பித்தது. கை எரிந்ததைக் கூட அவர் பொருட்படுத்தவில்லை; ஆனால்,

அந்த வியாபாரம் கையைக் 'கடிக்க' ஆரம்பித்ததால், கொஞ்ச காலத்துக்குப் பிறகு அதையும் விட்டுவிட்டார்.

அப்புறம் வேலைக்காகப் படாத பாடு பட்டார். கடையில் ஒரு வேலை கிடைத்தது. செக்கில் எண்ணெய் ஆட்டும் வேலை. சம்பளம் மூன்றே மூன்று ரூபாய்தான். அதை வைத்துக் கொண்டு மாதம் முழுவதையும் ஓட்டியாக வேண்டும். இந்தக் காலத்தில் சர்மாஜி பட்ட கஷ்டத்தைக் கேட்டால் கல்லும் கரைந்து விடும்.

ஒரு நாள் வீட்டில் அரிசி இல்லை. அரிசி கொண்டு வந்தால்தான் அடுத்த வேளைச் சாப்பாடு என்னும் நிலைமை ஏற்பட்டு விட்டது. அடக்கத்திற்கு அணிகலமாக விளங்கிய சர்மாஜியின் அருமை மனைவி இதை அவரிடம் தெரிவித்தார். சர்மாவின் கையில் பணம் இல்லை. கைமாற்றுக் கேட்கவும் அவருக்கு வாய் இல்லை. பேசாமல் வேலைக்குப் போய் விட்டார். இரண்டு நாட்கள் அவரும் சாப்பிடவில்லை, அவருடைய மனைவியும் சாப்பிடவில்லை—பட்டினி.

காலம் கழிந்தது. அதிர்ஷ்ட தேவதைக்கு சர்மாஜியின் மீது இரக்கம் பிறந்தது.

ஒரு நாள் சர்மாஜி யோசித்தார். ஒரு ஹோட்டல் வைத்தால் என்ன? செக்கு மாட்டோடு மாடாக எத்தனை நாள்தான் உழல்வது?—உடனே, வீட்டில் தம் மனைவி அணிந்திருந்த ஒன்றிரண்டு வெள்ளி நகைகளை விற்று அதன் மூலம் கிடைத்த பணத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒரு சிறு ஹோட்டல் ஆரம்பித்தார். அந்த ஹோட்டல் தான் பிற்காலத்தில் புகழ் பெற்ற ஆரியா பவன் ஆகும் என்று யார் எதிர் பார்த்திருக்க முடியும்?

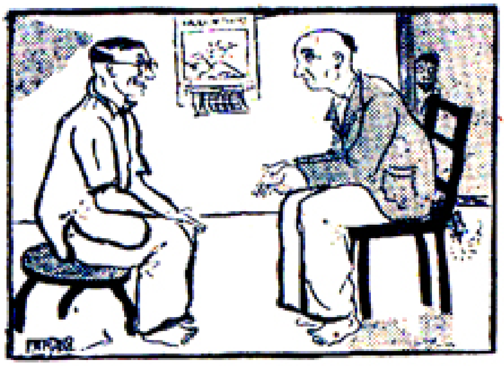
* * *

சர்மாஜி சிறந்த தர்மிஷ்டர். மெய் வருந்திப் பாடுபட்டுச் சம்பாதித்த செல்வத்தைப் பரோபகாரமான காரியங்களுக்கு வரையாது வழங்கி வந்தார். அவர் மூலம் பயனடைந்த பொது நல ஸ்தாபனங்கள் எத்தனையோ உண்டு.

சுவாமி சிரத்தானந்தரால் ஏற்படுத்தப்பட்ட காங்கிரி குருகுலத்துக்குப் பத்தாயிரம் ரூபாய் நன்கொடை வழங்கினார். வட இந்தியாவில் நவசாரியில் நடைபெற்று வரும் மற்றொரு குருகுலத்துக்கு லட்ச ரூபாய் நன்கொடை அளித்தார். சமீபத்தில் சென்னையில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட விவேகானந்தா கல்லூரிக்குப் பத்தாயிர ரூபாய் அள்ளிக் கொடுத்தார். சென்னை ஆரியசமாஜத்துக்கு ஆயிரம் ஆயிரமாகப் பணத்தை வழங்கியிருக்கிறார். தம் சொந்த ஊரில் தம் அன்னையின் ஞாபகார்த்தமாக ஒரு பள்ளிக்கூடம் கட்டியிருக்கிறார். இதைத் தவிர இன்னும் அவர் எத்தனையோ தான தருமங்கள் செய்திருக்கிறார்.

சர்மாஜி தமது கொடையைப் பற்றி விளம்பரப் படுத்திக் கொள்ளச் சிறிதும் விரும்புவதில்லை. இதற்கு ஒரு உதாரணம்: அடையாற்றில் உள்ள ஒளவை ஆசிரமம் பெண் மக்களுக்குச் செய்துவரும் ஒப்பற்ற தொண்டை அவர் கேள்விப்பட்டார். உடனே அதற்கு ஏதாவது உதவி செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினார். சர்மாஜி ஏதாவது ஒரு காரியம் செய்வதென்று முடிவு செய்துவிட்டால் அதைச் செய்து விட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பார். ஒரு நாள் அவருடைய மோட்டார் வண்டிகள் வெளியே போயிருந்தன. அவை திரும்பிவரும் வரையில் காத்திருக்க விரும்பவில்லை அவர். உடனே விரைந்து சென்று ஒரு பஸ்ஸில் ஏறி அடையாற்றுக்குப் போனார். ரொம்ப சிரமப்பட்டு ஒளவை ஆசிரமம் இருக்குமிடத்தைக் கண்டுபிடித்து அங்கு சென்றார். ஆசிரமத் தலைவி ஸ்ரீமதி முத்துலட்சுமி ரெட்டியைக் கண்டு அவரிடம் ஒரு பெருந்தொகையை நன்கொடையாகக் கொடுத்தார். அந்த அம்மையாரை அப்பெருங் கொடை திடுக்கிட வைத்

இரண்டாமவர் (வாழ்க்கையில் அடிபட்டவர்):— நம்முடைய வாழ்க்கையில் பின்னாடி என்ன ஏற்படப் போகிறதோ? அதையெல்லாம் யார் கண்டார்கள்? நினைச்சாலே பயமாயிருக்கு ஸார்!

து. அவர் பெரு மகிழ்ச்சியுடன் அந்தத் தொகையைப் பெற்றுக் கொண்டு, "அது இருக்கட்டும். உங்கள் பெயர் என்ன? நீங்கள் எங்கே இருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். சர்மாஜி தம்முடைய பெயரையும் விலாசத்தையும் வெளியிட மறுத்து விட்டார். ரசீது போட வேண்டும் என்பதாக டாக்டர் முத்துலக்ஷ்மி அம்மையார் மிகவும் வற்புறுத்தியதன் பிறகுதான் அவர் தம்முடைய பெயரைக் கூறினாராம்.

* * *

சர்மாஜி பெரும் செல்வச் சீமானாக விளங்கிய போதிலும் ஆடம்பரம் என்றால் என்ன வென்பதையே அறியாதவர். ஒரு முறை அவர் உலாவி விட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தார். அப்போது அவருடைய புதல்வர்களில் ஒருவர் காரில் அவ்வழியே வந்தார். தந்தையைக் கண்டதும் அவர் காரை நிறுத்திவிட்டு வந்து, "அப்பா! ஏறிக் கொள்ளுங்கள், போவோம்" என்றார். சர்மாஜி மறுத்து விட்டார். "மோட்டார் கார்கள் நிலையற்றவை. இன்று நம்மிடம் இருக்கும்; நாளை போய்விடும். ஆண்டவன் கொடுத்த காராகிய கால்களைத்தான் நாம் நம்பியிருக்க வேண்டும். நீ காரில் போ. ஆனால் இப்போது நான் சொன்னதை மாத்திரம் எப்போதும் ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்" என்றார்.

சர்மாஜி ஒரு தீவிர ஆரிய சமாஜி. மேற்படி சமாஜத்தின் சென்னைக் கிளைக்கு அவர் பெரும் பக்க பலமாக விளங்கி வந்தார். இப்போது சென்னை ஜார்ஜ் டவுனில் உள்ள ஆரிய சமாஜ மண்டபம் ஸ்ரீ மாணக்ஜி சர்மா தமது சொந்தப் பொறுப்பில் கட்டிக் கொடுத்ததாகும். முதலில் அவர் ஆரம்பித்த ஹோட்டல் 'ஆனந்த பவன்' என்ற பெயருடன் விளங்கிற்று. ஆரிய சமாஜத்தில் அவருக்கு ஏற்பட்ட பக்தியினால் 'ஆரிய பவனம்' ஏற்பட்டது.

மெய் வருந்திப் பாடுபட்டு, லட்சாதிபதியாகி, சம்பாதித்த செல்வத்தை நல்ல வழியில் பயன்படுத்தி, எளிய வாழ்வு வாழ்ந்த இந்தப் பெருபகாரி சில மாதங்களுக்கு முன்பு காலமானார்.

வாழ்க்கையில் அவருக்கு இரண்டே இரண்டு ஆசைகள் இருந்தன. ஒன்று, மற்றவர்களிடம்போய்க் கை ஏந்தி நிற்கும்படியாக ஆண்டவன் வைக்கக் கூடாது என்பது; மற்றொன்று கஷ்டமற்ற சாவு. இரண்டையும் ஆண்டவன் அவருக்கு அருளிவிட்டார்.

ஸ்ரீ சர்மாவைப் போன்ற உழைப்பாளி மேல் நாட்டில் பிறந்திருந்தால் ஹென்றி போர்ட், லார்ட் நப்பீல்ட் போன்ற பெரும் வணிக மன்னராக விளங்கியிருப்பார். ஆனால் தர்மத்தையும் பண்பாட்டையுமே பணத்தை விட மேலெனக் கருதும் இந்தியாவில் ஸ்ரீ மாணக்ஜி சர்மா பிறந்தபடியால், பல தொழில்களைச் செய்து ஊரை வெல்லாம் வளைத்துக் கட்டிக் கோடீசுவரனாகிவிட வேண்டும் என்று ஆசைப்படவில்லை. ஏற்றுக் கொண்ட ஒரு தொழிலை நன்றாக நடத்தி வெற்றி யடைவதுடன் திருப்தி யடைந்தார்.

ஸ்ரீ மாணக்ஜி சர்மாவுக்கு மூன்று புதல்வர்கள் உண்டு. மூன்று புதல்வர்களும் தந்தையை எல்லா விதங்களிலும் பின்பற்றி வருகிறார்கள். மூத்த புதல்வரான ஸ்ரீ ஜேதாலால் மாணக்ஜி ஒரு தனி ஹோட்டல் வைத்து நடத்துகிறார்.

மற்ற இரு புதல்வர்களும் தந்தை நடத்திய 'ஆரிய பவன்' ஹோட்டலைப் பழைய புகழ் குன்றாமல் நடத்தி வருகிறார்கள்.

சென்னை நகர சபையின் சென்ற வருஷத்து நிர்வாக அறிக்கையில் 'ஆரிய பவன்' ஹோட்டலைப்பற்றி ஒரு குறிப்பு காணப்படுகிறது. "பண்டங்களின் தரத்தைப்பற்றி ஒருவிதமான புகாரும் இல்லாமல் நடத்தப்படும் ஹோட்டல் ஆரியபவன் ஒன்றுதான்" என்று அந்த அறிக்கை சொல்லுகிறது.

எந்தத் தொழில் செய்தாலும் இம்மாதிரி திறமையுடனும் நாணயத்துடனும் செய்து பெயர் வாங்குவது தாய் நாட்டுக்கு நாம் செய்யக் கூடிய சிறந்த தொண்டு அல்லவா?

மாந்தருக்குள் ஒரு தெய்வம்

ரா.கி.

27. தாழி உடைந்தது!

1921-ம் வருஷத்தின் முடிவுக்குள் இந்தியாவின் விடுதலைக்காக ஒரு பெரும் போராட்டத்தை ஆரம்பிக்க மகாத்மா விரும்பினார். அந்தப் போராட்டத்தில் பொதுஜனச் சட்டமறுப்பு என்னும் ஆயுதத்தை உபயோகிக்க எண்ணியிருந்தார். ஆனால் இந்த ஆயுதத்தை உபயோகிப்பது நெருப்புடன் விளையாடுவதைப் போல் கடினமானது என்பதைக் காந்தி மகான் அறிந்திருந்தார். ஆகையால் எல்லாவிதமான முன் ஜாக்கிரதையும் செய்து கொள்ள அவர் விரும்பினார்.

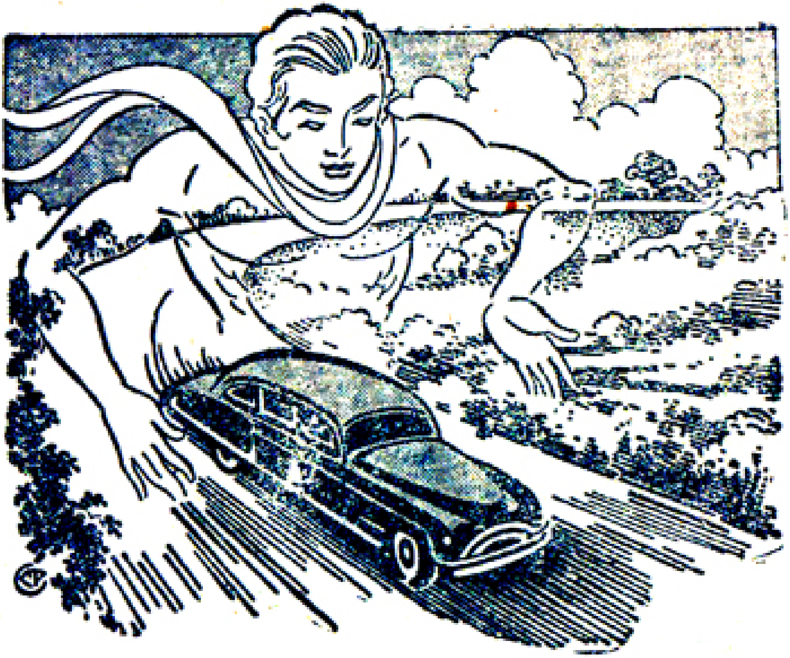
அந்த நாளில் தேசமெங்கும் தேசிய உற்சாகம் ததும்பிக் கொண்டிருந்தது. எனவே பர்தோலி — ஆனந்த் தாலுகாக்களில் மகாத்மா பொது ஜனச் சட்ட மறுப்பை ஆரம்பித்தவுடனே, நாட்டின் மற்றப் பகுதிகளிலும் உற்சாகிகள் அந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்து விடலாம். ஆனால் பர்தோலி — ஆனந்தில் பொது ஜனங்கள் சட்ட மறுப்புக்குத் தயார் செய்யப் பட்டிருந்தார்கள். அப்படித் தயார் செய்யப் படாத இடங்களில் சட்ட மறுப்பு ஆரம்பித்து விட்டால் என்ன விபரீதம் ஏற்படும் என்று சொல்லமுடியாது.

ஆகையால், சட்டமறுப்பு சம்பந்தமான நிபந்தனைகளை ஐயமறத் தேசத்துக்கு அறிவித்து விட வேண்டியது அவசியம் என்று காந்திஜி கூறினார். இதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் நவம்பர் 4-ந்தேதி டில்லியில் கூடிய அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் கிடைத்தது.

சட்டமறுப்பு சம்பந்தமாக முடிவான தீர்மானம் செய்வதற்காகவே இந்த அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டியின் கூட்டம் கூட்டப் பட்டது. முதல்நாள் காரியக் கமிட்டியின் கூட்டம் நடந்தது. மகாத்மா தயாரித்திருந்த நகல் தீர்மானம் விவாதத்துக்கு வந்தது. இந்த நகல் தீர்மானத்தில் காந்திஜி சட்டமறுப்புத் தொடங்குவதற்கு மிகக் கடுமையான சில நிபந்தனைகளை விதித்திருந்தார். ஒரு பகுதியில் பொதுஜனச் சட்ட மறுப்புத் தொடங்குவதாயிருந்தால் அந்தப் பகுதியில் 100க்கு 90 பேர் கதர் அணிகிறவர்களாயிருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். தனிப்பட்ட முறையில் யாரேனும் சட்டமறுப்புச் செய்ய விரும்பினால் அவருக்கு இராட்டையில் நூற்கத் தெரிந்திருக்க வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தார். இந்த நிபந்தனைகள் சில தலைவர்களுக்குப் பிடிக்கவே இல்லை. ஸ்ரீ என். ஸி. கேல்கர், ஸ்ரீ வித்தல்பாய் படேல் ஆகியவர்கள் மிகக் கடுமையாக எதிர்த்தார்கள். பண்டித மோதிலால் நேருவும் ஸ்ரீ லஜபதிராயும் நிபந்தனைகளைக் கொஞ்சம் தளர்த்தி விட முயன்றார்கள். தேசபந்துதாஸ் இக்கூட்டத்தில் மகாத்மாவைப் பூரணமாக ஆதரித்தார்.

சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை நடத்தி இந்தியாவுக்கு விடுதலை தேடித் தரக்கூடியவர் மகாத்மா காந்தி ஒருவர்தான் என்று எல்லாத் தலைவர்களுக்கும் தெரிந்திருந்தது. ஆனாலும் மகாத்மா காந்தி நடத்த வேண்டிய இயக்கத்துக்கு அவர் கூறிய நிபந்தனைகளை ஒப்புக் கொள்ளச் சில தலைவர்கள் விரும்பவில்லை! கடைசியில் பண்டித மோதிலால் நேருவின் யோசனையின் பேரில் "100க்கு 90 பேர் கதர் உடுத்தியிருக்க வேண்டும்" என்னும் நிபந்தனை "மிகப் பெரும்பாலோர் கதர் உடுத்தியிருக்க வேண்டும்" என்று மாற்றப்பட்டது.

4-ம் தேதி நடந்த அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் மேற்படி சமரசத் தீர்மானம் நிறைவேறியது. அத்தீர்மானம் வரி கொடாமை உள்பட பொதுஜனச் சட்டமறுப்பை ஆரம்பிக்கும் உரிமையை மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டிகளுக்கு அளித்தது. ஆனால்

மோட்டார்கார் விபத்துகளுக்கு

தட்டற்ற பாதுகாப்பு

ரஸ்தாக்களில் பாதுகாப்பளிக்கும் அதிர்ஷ்ட தேவதையைப் பற்றி கேள்விப் பட்டிருக்கிறீர்களா? ஓட்டும் திறமையும் அநுபவமும் பாதுகாப்பளிக்கின்றன வென்றாலும் உண்மையில் சிறந்த பந்தோபஸ்துக்கு இவைகளை விட மேலானதொன்று வேண்டும்.

என்றாகிலும் ஓர் அசந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டால் பிருத்வியின் மோட்டார் இன்ஷ்யூரன்ஸ் பாலிஸி உங்களுக்குப் பண நெருக்கடியினால் ஏற்படும் விளைவுகளினின்று தானாகவே பாதுகாப்பளிக்கிறது. அதுவும் உங்கள் வண்டிக்குக் கொடுத்த விலையில் ஒரு சிறு பாகந்தான் உங்களுக்குச் செலவு. உங்கள் மூலதனம் பத்திரமாக இருக்க பிருத்வி திட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்.

எல்லாவித இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டங்களுக்கும்

பிருத்வி இன்ஷ்யூரன்ஸ்

கம்பெனி லிமிடெட்

12, அங்கப்ப நாயக்கன் தெரு, சென்னை 1

ஒவ்வொரு ஊரிலும் பிருத்வி ஏஜெண்ட் உள்ளார்

S-18-12

ஆம்பூர் ஹிந்து ஹைஸ்கூல் கட்டிட நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

அவர்கள் உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

●

சங்கீத ரத்ன ஸ்ரீ சௌடய்யா ... வயலின்
ஸ்ரீ கல்பாத்தி ராமநாதன் ... மிருதங்கம்
ஸ்ரீ ஆலங்குடி ராமச்சந்திரன் ... கடம்

21 - 1 - 1950 சனிக்கிழமை மாலை 5 - 30 மணிக்கு

ஆம்பூர் ஹிந்து ஹைஸ்கூல் காம்பவுண்டில் விசேஷமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் விஸ்தாரமான பந்தலில்

டிக்கெட்டுகள்: ரூ. 200, 100, 50, 25, 10 & ரூ. 5/-

டாக்டர் C. நாதமுனி நாயுடு
கரஸ்பாண்டெண்ட்

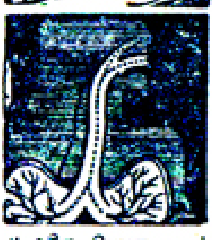
ஒலி பெருக்கி ஏற்பாடு: திருச்சி ரேடியோ செல்ஸ் அண்டு சர்வீஸ்

மார்ச்சளி உபத்ரவத்துக்கும் ஓயாத இருமலுக்கும்

உங்களுக்கு பெப்ஸ் தேவை

ருசியுள்ள பெப்ஸ் மாத்திரைகள் முக்கியமாக மார்ச்சளி, சுவாசகோசத் தொல்லைகளுக்கு நிவாரணம் தருபவை. பெப்ஸ் மாத்திரை வாயிலே கரையும்போதே அதன் கிருமி நாசன மருந்து சத்துக்கள் சுவாசத்துடன் கலந்து புண்பட்ட எல்லா பாகங்களுக்கும் செல்கின்றன. பெப்ஸ் இருமலை நிறுத்தும், நெஞ்சுக்கு இதம் தந்து விஷக் கிருமிகளை ஒழித்து, கோழையை இளக்கி, விக்கத்தை வாடச் செய்யும்.

படத்தில் பெப்ஸ மருந்தின் சத்துக்கள் எப்படி சுவாச மார்க்கத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தையும் அடைகிறது என்பதை விளக்குகிறது.

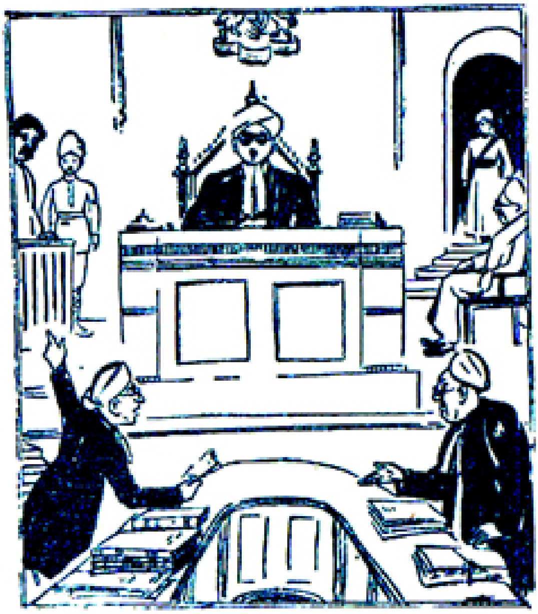
PEPS

சுவாச ஸ்ருதயா கிருமி நாசன மாத்திரைகள்
தொண்டை, சுவாசாசயம், மார்பு நோய்களுக்கு நிவாரணமளிக்கும் சிறந்த ஔஷதம்

ஏஜண்டுகள்: மெஸர்ஸ். தாதா அன் கோ., பி. டி. மதராஸ்

இரண்டு அநுபவசாலிகள்

வக்கீல் :—என் கட்சிக்காரர் பிரதிவாதியின் மீது மோட்டாரை ஏற்றி அவரை விபத்துக்கு உள்ளாக்கினார் என்று சொல்லுவது சரியில்லை. அவர் பதினைந்து வருஷமாகக் கார் ஓட்டுவதில் அநுபவம் பெற்றவர்.

எதிரி வக்கீல் :—என் கட்சிக்காரர் மீதும் குற்றம் சொல்லுவதற்கில்லை. அவரும் நாற்பது வருஷமாகச் சாலையில் நடந்து அநுபவம் பெற்றவர்!

அதற்கு இன்னின்ன நிபந்தனைகள் நிறைவேறியிருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியது.

இப்படி நிபந்தனைகளுடன் தீர்மானம் நிறைவேறிய போதிலும் மகாத்மாவின் மனதில் நிம்மதி ஏற்படவில்லை. சட்ட மறுப்புக்குத் தாம் விதிக்கும் நிபந்தனைகளில் மற்றத் தலைவர்களுக்குப் பூரண நம்பிக்கையில்லை என்று மகாத்மாவின் மனதில் சந்தேகம் உதித்திருந்தது. எனவே அவசரப்பட்டு எங்கேயாவது சட்டமறுப்பு ஆரம்பித்துவிட்டால் காரியம் கெட்டுப் போய்விடுமே? தாம் நடத்த எண்ணியுள்ள இயக்கமும் தடைப்பட்டு விடுமே?—இந்தக் கவலையினால் மகாத்மா காந்தி டில்லியில் கூடியிருந்த தலைவர்களைப் பார்த்து விநயமாக வேண்டிக் கொண்டதாவது :—“பொது ஜனச் சட்ட மறுப்பு என்பது பூகம்பத்தைப் போன்றது. எந்தப் பிரதேசத்தில் பொதுஜனச் சட்ட மறுப்பை ஆரம்பிக்கிறோமோ, அங்கே அரசாங்கம் ஸ்தம்பித்துவிடும். அந்தப் பிரதேசத்தில் ஒவ்வொரு போலீஸ்காரனும் மற்ற சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களும் வேலையைவிட்டு விலகி விடுவார்கள். போலீஸ் ஸ்டேஷன்கள், கோர்ட்டுகள், அரசாங்கக் காரியாலயங்கள் எல்லாம் பொது ஜனங்களின் உடமையாகிவிடும். இப்படிப்பட்ட பெரியக்கத்தை நடத்துவது எளிய காரியமல்ல. இயக்கம் நடத்தும் இடத்தில் பரிபூரணமான அமைதி நிலவ வேண்டும். பலாத்காரத்தை ஜனங்கள் அடியோடு மறந்து விடவேண்டும். என்னவிதமான கஷ்டம் நேர்ந்தாலும் சகித்துக் கொண்டு அஹிம்சையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அந்தப் பிரதேசத்தில் அஹிம்சை நிலவினால் மட்டும் போதாது. ஏதேனும் ஒரு இடத்தில் பொதுஜனச் சட்ட மறுப்பு நடந்த போதிலும் நாட்டில் மற்ற எல்லாப் பகுதிகளிலும் பரிபூரண அமைதி நிலவ வேண்டும். எங்கேயாவது ஒரு மூலையில் அஹிம்சைக்குப் பங்கம் நேரிட்டாலும் பொதுஜனச் சட்ட மறுப்பு வெற்றியடையாது; இயக்கத்தை நடத்தவே முடியாது. ஆகையால் உங்களையெல்லாம் நான் ரொம்பவும் வேண்டிக் கொள்கிறேன். நான் பர்தோலியில் பொதுஜனச் சட்டமறுப்பை ஆரம்பித்து நடத்தும்போது நீங்களும் உடனே சட்ட மறுப்பை ஆரம்பித்து விடவேண்டாம். பர்தோலியில் நடக்கும் இயக்கத்தைக் கவனித்து வாருங்கள். கவனித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய பாடங்களைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள். எல்லா மாகாணங்களையும் சட்ட மறுப்புக்குத் தயார் செய்யுங்கள். ஆனால் இயக்கத்தை ஆரம்பித்து விடவேண்டாம். நீங்கள் வசிக்கும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் அமைதி நிலவும்படி பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். உங்களிடம் நான் வேண்டும் உதவி இது தான். பர்தோலியில் முதன்முதலாகச் சுதந்திரக் கொடி பறக்கட்டும். பர்தோலியின் அநுபவத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு அடுத்த தாலூகாவில் இயக்கத்தை ஆரம்பிக்கலாம். இவ்விதமே ஒவ்வொரு பிரதேசமாக இயக்கத்தை விஸ்தரித்துக் கொண்டு போகலாம். ஜனங்களைச் சரிவரத் தயார்ப்படுத்தாமல் சட்டமறுப்பை அவசரப்பட்டு ஆரம்பித்து எங்கேயாவது பலாத்காரச் செயல்கள் நிகழ்ந்து விட்டால் இயக்கம் படுதோல்வியடையும். இயக்கத்தை நிறுத்தவேண்டியதாகிவிடும். பொதுஜனச் சட்ட மறுப்புக்கு இன்றியமையாத நிபந்தனை பொது ஜன அமைதி. ஆகையால் அவசரப்பட்டுச் சட்ட மறுப்பை ஆரம்பிக்க வேண்டாம்.

மாகாணங்களுக்குக் காங்கிரஸ் அந்த உரிமை கொடுத்திருந்த போதிலும் அதை உபயோகப்படுத்த வேண்டாம். பர்தோலியைக் கவனித்து வாருங்கள்!"

இப்படியெல்லாம் மகாத்மா காந்தி படித்துப் படித்துச் சொன்னார்; திருப்பித் திருப்பி எச்சரிக்கை செய்தார். இதைக் கேட்ட தலைவர்களிலே சிலர் "மகாத்மா எதற்காக இவ்வளவு பயப்படவேண்டும்?" என்று எண்ணினார்கள். அவ்விதமே சொன்னார்கள். சட்ட மறுப்புக்கு மகாத்மா விதித்த கடுமையான நிபந்தனைகளை ஆட்சேபித்தார்கள். ஆயினும் கடைசியில் ஒருவாறு ஒப்புக்கொண்டு போய்ச் சேர்ந்தார்கள்.

ஆனால் காந்திமகானுடைய எச்சரிக்கை எவ்வளவு அவசியமானது என்று வெகு சீக்கிரத்திலேயே தெரிய வந்தது. மகாத்மா காந்தி தமது சொந்த இடமாகக் கருதிப் பெருமை கொண்டிருந்த பம்பாய் நகரத்தின் மூலமாகவே அந்தப் படிப்பினை வெளியாயிற்று. பயங்கரமான ரூபத்தில் வெளியாயிற்று.

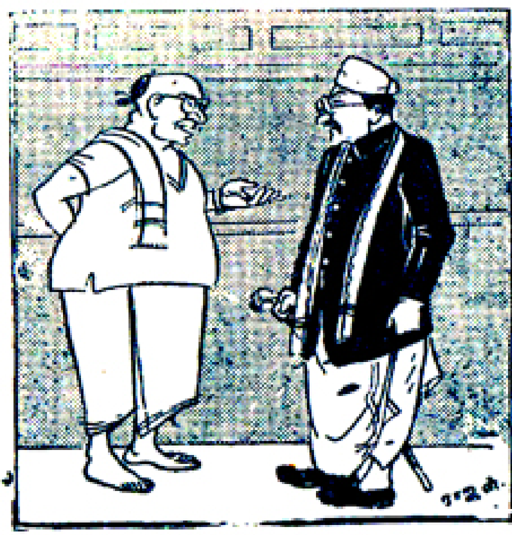
* * *

முந்தைய 1920-ம் வருஷத்தின் மத்தியில் காந்தி மகாத்மா ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை ஆரம்பித்தபோது பிரிட்டிஷ் அதிகார வர்க்கத்தினர் அதை அலட்சியம் செய்தனர். "முட்டாள்தனமான திட்டங்களுக்குள்ளே மிக முட்டாள்தனமான திட்டம்" என்று லார்ட் செம்ஸ்போர்டு அதைக் குறிப்பிட்டார். ஆயினும் இங்கிலாந்தின் இராஜ தந்திரிகளுக்கு 'எது எப்படியாகுமோ' என்ற கவலை கொஞ்சம் இருந்தது. மாண்டகு — செம்ஸ்போர்டு திட்டத்தின்படி ஏற்பட்ட புதிய சட்ட சபைகளை ஆரம்பித்து வைப்பதற்கு வேல்ஸ் இளவரசரை அனுப்பி வைப்பதென்று முதலில் உத்தேசித்திருந்ததை முன் ஜாக்கிரதையாக மாற்றிக் கொண்டார்கள். வேல்ஸ் இளவரசரைச் சங்கடமான நிலைமைக்கு உள்ளாக்க விரும்பாமல் அவருக்குப் பதிலாகக் கன்னாட் கோமகனை (டியூக் ஆப் கன்னாட்) அனுப்பினார்கள். கன்னாட் கோமகன் விஜயம் செய்து புதிய சட்ட சபைகளைத் திறந்து வைத்து "மறந்து விடுங்கள்: மன்னித்து விடுங்கள்; ஒத்துழையுங்கள்" என்ற பல்லவியையும் பாடிவிட்டுப் போனார்.

பிறகு ஒத்துழையாமை இயக்கம் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து பலம் பெற்று வந்தது. அந்த இயக்கம் பெரும் பொது ஜனக் கிளர்ச்சியாக மாறியது. கடைசியாக இப்போது பொது ஜனச் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை ஆரம்பித்து அரசாங்கத்தை ஸ்தம்பிக்கச் செய்து விடுவதென்றும் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் திட்டம் போட்டு விட்டார்கள்.

இத்தகைய நிலைமையில் புதிய வைஸ்ராய் லார்ட் ரெடிங் வேல்ஸ் இளவரசர் விஜயத்தை நடத்தி வைக்க உறுதிகொண்டார். வேல்ஸ் இளவரசர் வந்தால், அவருக்காக நடைபெறும் உபசாரக் களியாட்டங்களிலும் ஆடம்பர வைபவங்களிலும் பொது மக்கள் பிரமித்துப் போய் விடுவார்கள் என்றும், அதன் மூலம் காங்கிரஸில் வளர்ந்து வரும் செல்வாக்கைக் குலைத்து விடலாம் என்றும் லார்ட் ரெடிங் கருதினார். இந்திய மக்களின் பரம்பரைக் குணமான இராஜ விசுவாசம் மேலோங்கி மகாத்மாவின் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தை அமுக்கிவிடும் என்று லார்ட் ரெடிங்கும் அவருடைய சகாக்களும் பகற்கனவு கண்டார்கள். ஆகவே, வேல்ஸ் இளவரசரை அனுப்பி வைக்கும்படி ஆங்கில இராஜ தந்திரிகளை இந்திய அதிகார வர்க்கத்தினர் பிடிவாதமாகக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

காரணம்!

கண்ணாடிக்காரர்:—என் ஸார்! உங்கள் வீட்டு மாடியிலே ஒரு பாடகரும், பக்கத்து 'போர்ஷன்'களிலே ஒரு பிடில் வித்வானும், மிருதங்கக்காரரும், கொல்லைப் பக்கத்திலே ஒரு கடம் வாசிப்பவரும் இருக்கும் போது நீங்கள் எப்படி நிம்மதியாக இருக்கிறீர்கள்?

நண்பர்:—என்ன சொல்லுகிறீர்கள்? கொஞ்சம் பலக்கச் சொல்லுங்கள்!

பழிக்குப் பழி!

கணவன் (வக்கீல்) :— உன்னையா பக்கத்து வீட்டுக்காரி அவதூறாகப் பேசினாள்? உடனே கோர்ட்டில் அவள் மேல் வழக்கு எடுத்து அவளை என்ன பாடு படுத்துகிறேன், பார்!

மனைவி :— வேண்டாம், வேண்டாம்! அதற்கு ஏகச் செலவு ஆகிவிடும். உடனே எனக்கு ஒரு நல்ல புடவை வாங்கிக் கொடுங்கள். அவள் என்ன பாடுபடுகிறாள், பாருங்கள்!

எனவே, 1921-ம் வருஷக் கடைசியில் வேல்ஸ் இளவரசர் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்வார் என்னும் நிச்சயமான செய்தி வெளியிடப்பட்டது. இதைக் காந்தி மகானும் மற்றக் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் விரும்பவில்லை. வேல்ஸ் இளவரசரைக் கூட்டி வருவதற்கும், படாடோப வரவேற்புகளை நடத்துவதற்கும் இது சமயமல்ல என்று தலைவர்கள் கருதினார்கள். அதிகார வர்க்கத்தார் தங்களுடைய ஆட்சியைப் பலப்படுத்துவதற்கும் விடுதலை இயக்கத்தை ஒடுக்குவதற்கும் வேல்ஸ் இளவரசரின் விஜயத்தை உபயோகப் படுத்துவார்கள் என்று நினைத்தார்கள். எனவே இந்திய மக்கள் வேல்ஸ் இளவரசரின் விஜயத்தைப் பகிஷ்கரிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்து வெளியிட்டார்கள். நவம்பர் மாதம் 17-ந் தேதி வேல்ஸ் இளவரசர் பம்பாய்த் துறைமுகத்தில் வந்து இறங்குவதாக இருந்தது. அன்றையதினம் இந்தியா தேசமெங்கும் ஹர்த்தால் நடைபெற வேண்டும் என்றும் பிறகு இளவரசர் விஜயம் செய்யும் முக்கிய நகரங்களில் அன்றன்றைக்கு ஹர்த்தால் செய்ய வேண்டும் என்றும் மக்களுக்குக் காங்கிரஸ் கட்டளையிட்டிருந்தது. இந்தக் கடமையை வற்புறுத்தி மகாத்மா காந்தி "எங் இந்தியா"வில் எழுதியிருந்ததோடு பல கூட்டங்களில் பேசியிருந்தார். "வேல்ஸ் இளவரசர் மீது தனிப்பட்ட முறையில் நமக்குக் கோபம் ஒன்றுமில்லை. அவரை அவமரியாதை செய்யும் எண்ணம் லவலேசமும் இல்லை. ஆனால் அன்னிய ஆட்சியின் சின்னமாக வேல்ஸ் இளவரசர் வருவதாலும், அதிகார வர்க்கத்தைப் பலப்படுத்துவதற்காக வருகிறபடியாலும் அவருடைய வரவேற்புக் கொண்டாட்டங்களில் இந்திய மக்கள் கலந்து கொள்ள முடியாது. நம்முடைய அதிருப்தியை வெளியிடுவதற்காக ஹர்த்தால் அனுஷ்டிப்பதும் அவசியமாகிறது" என்று காந்தி மகான் வற்புறுத்தியிருந்தார்.

பம்பாய் நகரத்தில் காந்தி மகானுக்கு எல்லையற்ற செல்வாக்கு இருந்தது என்பதை முன்னமே பார்த்திருக்கிறோம். பம்பாய் வாசிகளில் பெரும்பாலோர் மகாத்மாவைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடினார்கள். அவருடைய வாக்கை வேதவாக்காக மதிக்கத் தயாராயிருந்தார்கள். ஆகையால் நவம்பர் 17-ந் தேதி யன்று வேல்ஸ் இளவரசர் பம்பாயில் வந்து இறங்கும் தினத்தில் பரிபூரண ஹர்த்தால் நடத்துவதற்குப் பம்பாய் வாசிகள் ஆயத்தமாயிருந்தார்கள். ஆனால் துரதிர்ஷ்டவசமாக காந்தி மகாத்மாவின் கொள்கைகளைப் பம்பாய் வாசிகள் சரிவர உணர்ந்து கொள்ளவில்லை என்பது பின்னால் நடந்த விபரீதங்களினால் வெளியாயிற்று.

டில்லியிலிருந்து திரும்பி ஆமதாபாத்துக்கு வந்த மகாத்மா நேரே பர்தோலி-ஆனந்த் தாலூகாக்களுக்குப் போய்ப் பரிசீலனை செய்ய உத்தேசித்திருந்தார். ஆனால் பம்பாய்த் தலைவர்கள் காந்தி மகானுக்குச் செய்திமேல் செய்தி அனுப்பினார்கள்; தந்தி மேல் தந்தி அடித்தார்கள். நவம்பர் 17-ந் தேதி பம்பாய்க்கு வந்து விட்டுப் பிறகு பர்தோலிக்குப் போகும்படி அவர்கள் மகாத்மாவைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அந்த முக்கியமான தினத்தில் பம்பாய் நகரம் தீவிரக் கொந்தளிப்பை அடையுமாதலால் அன்றைக்கு மக்களுக்கு வழிகாட்டி நடத்த மகாத்மா பம்பாயில் இருக்க வேண்டும் என்று பம்பாய்த் தலைவர்கள் கோரினார்கள். அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி மகாத்மாவும் பம்பாய்க்கு 17-ந் தேதி அதிகாலையில் வந்து சேர்ந்தார்.

17உ காலையிலேதான் வேல்ஸ் இளவரசரும் பம்பாய்க் கடலோரத்தில்

உள்ள 'இந்தியாவின் வாசல்' என்று அழைக்கப்படும் கோபுர மண்டபத்தில் கப்பலிலிருந்து இறங்கினார். இளவரசரை வரவேற்பதற்காகப் பிரமாதமான ஆடம்பர ஏற்பாடுகளை அதிகார வர்க்கத்தார் செய்திருந்தார்கள். இது காரணமாக ஏற்படக்கூடிய ஒரு விளைவை பம்பாய்க் காங்கிரஸ் தலைவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். அதாவது வேல்ஸ் இளவரசர் இறங்கும் தினத்தில் ஹர்த்தாலும் நடப்பதால் வேலையில்லாத ஜனங்கள் வேடிக்கை பார்க்கும் ஆசையால் இளவரசர் இறங்குமிடத்துக்கு வந்து கூட்டம் போடக்கூடும். அப்படியானால், ஹர்த்தாலின் நோக்கம் நிறைவேறாமற் போவதோடு, கோபங்கொண்ட ஜனங்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் தகராறுகள் ஏற்பட்டுவிடக்கூடும். இம்மாதிரியெல்லாம் நடந்துவிடக்கூடாது என்பதற்காக, பம்பாய்த் தலைவர்கள் ஒரு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். இளவரசர் இறங்கும் இடத்திற்கு வெகு தூரத்தில் பம்பாய் நகரின் இன்னொரு எல்லையில் அதே சமயம் ஒரு பொதுக்கூட்டத்துக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். எல்பின்ஸ்டன் ஆலையையொட்டியிருந்த விஸ்தாரமான மைதானத்தில் பொதுக்கூட்டம் நடந்தது. அங்கு மகாத்மா காந்தி தலைமை வகிப்பார் என்றும் அறிவிக்கப் பட்டிருந்தது. ஆகையால் லட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் அங்கே கூடிவிட்டார்கள். கண்ணுக்கெட்டிய தூரம் ஒரே தலை மயமாகக் காணப்பட்ட அந்த ஜன சமுத்திரத்தின் மத்தியில் மேடை மீது நின்று மகாத்மா பேசினார். அஹிம்சையைப் பாதுகாக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றித்தான் முக்கியமாகப் பேசினார். "சீக்கிரத்தில் பர்தோலியில் பொதுஜனச் சட்டமறுப்பை ஆரம்பிக்கப் போகிறேன். அதன் பயனாகச் சர்க்கார் கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடும். ராணுவத்தை ஏவி ஜனங்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யும்படியும் சொல்லலாம். என்ன நடந்தாலும் சரி, ஜனங்கள் பொறுமையாயிருக்க வேண்டும். எவ்வளவு கோபமூட்டும் காரியம் நடந்தாலும் ஜனங்கள் பலாத்காரத்தில் இறங்கக் கூடாது. பம்பாய்வாசிகளை நான் ரொம்பவும் கேட்டுக் கொள்வது இதுதான்!" என்று காந்திஜி வேண்டிக் கொண்டார். அந்தோ! மகாத்மா இவ்வளவு உருக்கமாக வேண்டிக்கொண்டு அரை மணி நேரத்துக்குள்ளே பொதுமக்களின் உற்சாகம் எல்லை கடந்துவிட்டது. வெண்ணெய் திரளும் சமயத்தில் தாழி உடைவதுபோன்ற துயரமான சம்பவங்கள் பம்பாயில் ஆரம்பமாகி விட்டன!

தஞ்சாவூர் ரோடரி கிளப்பின் ஆதரவில் ரோடரி மருத்துவ சகாய நிதிக்காக

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

அவர்கள் உதவும் சங்கீதக் கச்சேரி

○ ● ○

சங்கீத ரத்ன ஸ்ரீ சௌடய்யா ... வயலின்

ஸ்ரீ கல்பாத்தி ராமநாதன் ... மிருதங்கம்

ஸ்ரீ ஆலங்குடி ராமச்சந்திரன் ... கடம்

4-1-1950 புதன்கிழமை மாலை 5-30 மணிக்கு

தஞ்சாவூர் டவர் டாக்கீஸில்

கனம் மந்திரி டாக்டர் டி. எஸ். எஸ். ராஜன் அவர்கள் முன்னிலையில் நடைபெறும்

★

டிக்கெட்டுகள்: ரூ. 250, 100, 50, 25 & ரூ. 10/-

A. Y. அருணானந்தசாமி நாடார்

சமூக சேவைத் தலைவர்

ஒலிபெருக்கி ஏற்பாடு: திருச்சி ரேடியோ சேல்ஸ் அண்டு சர்வீஸ்

சாமி வரம் கொடுத்தது....

ரஜனி

கொழும்பு, டிச. 8உ

நேருஜி இலங்கைக்கு வரும் சமயத்தில் பதுளை ஜில்லாவிலுள்ள தேயிலை ரப்பர் தோட்டங்களில் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் சட்ட மறுப்பு இயக்கம் ஒன்றை ஆரம்பிக்கக் கூடுமென்பதற்கான அறிகுறிகள் காணப்படுகின்றன. ரோபரி தோட்டத்தில் நடந்த எண்பது நாள் வேலை நிறுத்தத்தில் நியாயம் தொழிலாளர் கட்சியிலிருப்பதாக சமரசக் கமிஷனர் தீர்ப்புக் கூறினார். வேலை நிறுத்தம் செய்த பன்னிரண்டு தொழிலாளர் மீது தோட்ட நிர்வாகம் கிரிமினல் வழக்குகள் தொடர்ந்திருந்தது. அந்த வழக்குகளிலும் தொழிலாளர்களை நிரபராதிகளென்று சொல்லி நீதிபதி விடுதலை செய்து விட்டார்.

எனினும், சாமி வரம் கொடுத்தது, பூசாரி வரம்கொடுக்க வில்லையென்ற கதையாக இருக்கிறது. தொழிலாளர் கட்சியில் நியாயமிருப்பது கோர்ட் மூலமாக ருசுவான பிறகும் சமரசக் கமிஷனர் தீர்ப்பை ஏற்றுக் கொள்ள தோட்ட நிர்வாகம் பிடிவாதமாக மறுத்து விட்டது. இதனால் ஒரு புதிய நெருக்கடி உருவாகி மீண்டும் வேலை நிறுத்தக் குமுறல்கள் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கின்றன. சமீபத்தில் பதுளை ஜில்லாவிலுள்ள எல்லா தோட்டக் கமிட்டித் தொழிலாளர் யூனியன் தலைவர்களும் ஒரு மகாநாடு கூடினர். அப்போது, சமரசக் கமிஷனின் தீர்ப்பை ஏற்குமாறு தோட்ட நிர்வாகத்தை மறுபடியும் கேட்டுக் கொள்ளுவதாயும், அவர்கள் ஏற்க மறுத்தால் பதுளை ஜில்லா முழுவதிலுமுள்ள சகல தோட்டங்களிலும் வேலை நிறுத்தத்தையும் சட்ட மறுப்பு இயக்கத்தையும் ஆரம்பிப்பதென்றும் தீர்மானிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இந்திய நிபுணர்கள்

இலங்கை முன்பெல்லாம் தனக்கு நிபுணர்கள் தேவை யென்றால் சீமைக்குத் தான் தந்தி கொடுப்பது வழக்கம். அரிசி விளையாத காட்டிலிருந்து விவசாய நிபுணர்களையும் குபேர நாடுகளிலிருந்து குடிசைத் தொழில் நிபுணர்களையும் கப்பல் கப்பலாக இறக்குமதி செய்ததில் பலன் காணாமல் இப்பொழுது இந்தியாவினிடம் இலங்கை கவனத்தைத் திருப்பியுள்ளது. துணி உற்பத்தித் தொழிலுக்கு யோசனை கூற ஸ்ரீ வலவல்கார் என்ற இந்திய நிபுணரும், குடிசைத் தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய ஸ்ரீ அப்பாதுரை என்ற நிபுணரும், மண்பாண்ட உற்பத்தித் தொழிலுக்கு ஸ்ரீ பகத் என்ற நிபுணரும் தருவிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஜவுளி உற்பத்திக்கு, மீன் பிடிக்கும் தொழில் அபிவிருத்திக்கு, முதியோர் கல்விப் பிரசாரத்துக்கு, இப்படியாக ஒவ்வொன்றுக்கும் இந்திய நிபுணர்களை இலங்கை தருவிக்க முற்பட்டிருக்கின்றது.

'பாரதநாட்டைப் பின்பற்றுவோம்'

இவ்வாரம் கண்டியில் மதுவிலக்குப் பிரசார வாரத்தை மந்திரி ஸ்ரீ குணசிங்கா ஆரம்பித்து வைத்து ஓர் அரிய பிரசங்கம் செய்தார். இலங்கையில் கல்யாண வைபவங்களிலே மதுபானம் பிரதான அம்சமாக இருப்பதைக் கண்டித்தார். இந்தியாவில் மதுவிலக்கு வியக்கத்தக்க முறையில் அமுல் நடக்கிறதென்றும், அவ்விஷயத்தில் பண்டித நேருவின் தர்ம நிர்வாகம் வணங்கத் தக்கதென்றும், இலங்கையில் சிங்கள மன்னர்களின் காலத்திலும் மதுபானம் தடைசெய்யப் பட்டிருந்ததென்றும் கூறினார். புத்த தர்மங்களையும் இதிகாச காலம் முதல் இந்தியக் கலாசார முறைகளையும் பின்பற்றி வரும் இலங்கை புராதனப் பெருமைகளைப் புனருத்தாரணம் செய்துவரும் பாரத தேசத்தைப் பின்பற்றி நடக்க வேண்டுமென்று ஸ்ரீ குணசிங்கா கேட்டுக் கொண்டார்.

திண்டாட வேண்டாம்

இலங்கையில் பணம் போட்டுக் கடைகண்ணிகள் வைத்திருக்கும் முதலாளிகள் கடைகளைப் பார்ப்பதற்காக இலங்கைக்கு வந்துவிட்டுப் போக விரும்பினால், தங்களுடைய பகுதியிலுள்ள ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளிடம் பாஸ்போர்ட்டு வாங்குவதோடு, அவர்களிடமிருந்தே இலங்கையில் இறங்குவதை அனுமதிக்கும் "விஸா"வையும் வாங்கிக் கொள்ள வேண்டும். எனவே, மேற்படி முதலாளிகள் மண்டபத்துக்கு வந்து திண்டாடாமல் தாங்கள் பாஸ்போர்ட் வாங்கும் ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளிடமிருந்தே 'விஸா' அல்லது 'வாச சர்டிபிகேட்டு'களைக் கேட்டு வாங்கிக் கொண்டு புறப்படுவது நல்லது.

606-ம் நம்பர் கைதி

ஆசிரியை: ஸ்ரீமதி விபுலாதேவி
தமிழாக்கம்: "ரமன்"

(சென்ற வாரத் தொடர்ச்சி)

எலிஜாவின் இளமை எழிலும் பிஞ்சு நெஞ்சின் விளையாட்டுத்தனமும் என்னைப் பேச முடியாமல் செய்துவிட்டன. அவள் எனக்கு எதிரே தரையில் உட்கார்ந்து கொண்டு, என்ன என்னென்னவோ கேள்விகள் கேட்கத் தொடங்கினாள். நான் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுவதற்கு முன்பே அவள் இன்னொரு கேள்வியைக் கேட்டாள். எனக்குத் தலை சுழல்வது போலிருந்தது. மெல்லச் சமாளித்துக் கொண்டு, "இப்பொழுது நடுப் பகலாய் விட்டது; இதைக் கழற்றிச் சுத்தம் செய்துவிட்டு மறுபடியும் பூட்டுவதற்குள் இருட்டிவிடும்; ஆகையினால் இதை நாளைக்கு ரிப்பேர் செய்து விடுகிறேன்" என்றேன்.

"ஆமாம், ஆமாம். அதுதான் சரி; உங்கள் இஷ்டம்போல் செய்யுங்கள்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் பொழுதே எலிஜாவின் தாய் தந்தையர் அங்கு வந்து சேர்ந்தனர். நான் வினய பூர்வமாக இருவருக்கும் வணக்கம் செலுத்தினேன்.

எலிஜாவின் தாயார் சந்தோஷமடைந்து என் தாய் தந்தையர் சம்பந்தமாகச் சில கேள்விகள் கேட்டாள்.

நான் தயக்கத்துடன், "என் குழந்தைப் பருவத்திலேயே என்னுடைய தாய் தந்தையரை நான் இழந்து விட்டேன். பிறகு ஒரு பாதிரியாரால் ஆதரிக்கப்பட்டு, இப்பொழுது ஏதோ கொஞ்சம் சம்பாதித்துச் சாப்பிடுகிறேன்" என்றேன்.

"ஐயோ பாவம்! தாய் தந்தை யற்ற அனாதையா, நீ?" என்று வருத்தம் தெரிவித்துக் கொண்டே, "தம்பி! அடிக்கடி நீ இங்கே வந்து போய்க் கொண்டிரு!" என்றாள் எலிஜாவின் தாயார்.

அப்பொழுது நான் மெல்ல எலிஜாவின் முகத்தைப் பார்த்தேன். அவள் தலையைக் கீழே கவிழ்த்துக் கொண்டாள்.

அதற்கடுத்த நாள் சூரியோதயத்தில் அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று மோட்டார் காரைப் பரீட்சிக்கத் தொடங்கினேன்.

'எலிஜா வருவாள்; புன்னகை பூப்பாள்; இன்ப மொழிகளில் கொஞ்சிப் பேசுவாள்' என்ற நினைவினால் மிக ஆனந்தமாக வேலையில் ஆழ்ந்திருந்தேன். ஆனால் எலிஜா வரவே இல்லை.

என் உள்ளம் சோர்ந்தது. உடல் தளர்ந்தது. எவ்வளவுக் கெவ்வளவு அவள் வருவாள், வருவாள் என்ற ஆதங்கத்துடன் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருந்தேனோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு அவள் வராமலேயே இருந்து விட்டாள்.

என் மனம் நைந்தது; வேலை சிதைந்தது.

"அப்பப்பா! அவள் என்ன பெண்ணா யிருப்பாள்? துரோகி! இப்படியும் மோசம் செய்யலாமா?—உம், அவள்மேல் என்ன குற்றம் இருக்கிறது? நான்தானே வெறுமனே காதலிக்கிறேன், காதலிக்கிறேன் என்று அவள் பின்னால் பைத்தியக்காரன் போல்

ஓடிக் கொண்டிருக்கிறேன்? நான்தானே கானல் நீரைக் காதல் ஊற்று என்று கற்பனை செய்து கொண்டு அள்ளிப் பருகத் துடிதுடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்?— சரி, இனியாவது அவள் எண்ணத்தை உள்ளத்திலிருந்து உதறித் தள்ளிவிட வேண்டும்; அடியோடு அவளை மறந்துவிட வேண்டும் என்று நிச்சயித்துக் கொண்டு, என் வேலையை மடமட வென்று செய்து முடித்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அந்தச் சமயத்தில் எலிஜா வெகு வேகமாக ஓடிவந்து என் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, "மிஸ்டர் கரே! ரொம்ப சீக்கிரமாக முடித்து விட்டீர்களே!" என்று குலுக்குக் குலுக்கென்று குலுக்கிவிட்டாள். பிறகு, "வாருங்கள், கொஞ்ச தூரம் காரிலேயே சுற்றி வருவோம்" என்றாள்.

எனக்கு ஒரே ஆச்சரியமாய்ப் போய் விட்டது. எந்த உலகத்திலிருக்கிறேன் என்றே எனக்கு விளங்கவில்லை. ஏதோ ஒரு இன்ப உணர்ச்சி அணு அணுவாகப் படர்ந்து என் உயிரையும் உடலையும் ஈர்த்தது. ஏனென்றால் இதுவரை என்னை அவ்வளவு கனிவுடனும் உள்ளக் குழைவுடனும் 'மிஸ்டர் கரே!' என்று யாரும் அழைத்ததில்லை. நான் கிராமத்தில் இருந்த சமயத்திலும் சரி, சைக்கிள் கடையில் இருக்கும் சமயத்திலும் சரி, எல்லோரும் என்னை 'நீ, நீ' என்று 'நீ' வைத்து வறட்சி நிறைந்த கட்டைக் குரலில் தான் கூப்பிடுவார்கள். ஆனால் எலிஜாவோ 'நீங்கள்' என்று மரியாதையுடனும் அன்புடனும் என்னை அழைத்தாள். இதைக் கேட்டபோது என் உடலே சிலிர்த்து விட்டது.

அவள் தளிர்க்கரம் அதுவரை என் கையில் சிக்குண்டு கிடந்தது. நான் மகிழ்ச்சியுடனும் மலர்ச்சியுடனும் அவள் பூங்கையை இழுத்து அவாவுடன் அவளுடைய மலர் முகத்தைப் பார்த்தேன்.

எலிஜா என் அவஸ்தையைக் கண்டு நாணமடைந்து, "வாருங்கள், போகலாம்!" என்று தன் கையை என் கையிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு காரில் ஏறினாள். நானும் மந்திரத்தால் கட்டுண்டவன் போல் வாயடைத்துப் போய் அவள் பக்கத்தில் அமர்ந்தேன்.

எலிஜா வெகுலாகவமாகக் காரைச் செலுத்தத் தொடங்கினாள். கார் ஓடிக் கொண்டே இருந்தது. இரண்டு பக்கங்களிலும் பல ரம்மியமான காட்சிகள் வந்து மறைந்து கொண்டிருந்தன. ஆனால் அவற்றை நான் லக்ஷியம் செய்யவில்லை; அவள் வெளிவில் ததும்பும் அழகையே கண்கொட்டாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். எலிஜாவும் அடிக்கடி குளிர் தவழும் பார்வையை என் மீது வீசிக் கொண்டே வந்தாள்.

எங்கள் கண்கள் சும்மா இருக்கவில்லை. அவை கவ்வின; பேசின; கூசின. ஆனால் அதுவரை நாங்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் பேசவே இல்லை. மௌனமாகவே வாயை மூடிக் கொண்டிருந்தோம்.

என் கடை நெருங்கியதும் எலிஜா என்னை இறக்கி விட்டுவிட்டு, "நான் வரட்டுமா?" என்று தலையை ஒருபுறம் சாய்த்துக் கொண்டு ஓரக்கண்ணால் பார்த்துக் கொண்டே கேட்டாள். நான் அப்பொழுதும்

வாயைத் திறக்க முடியாமல் பெருமூச்சோடு தலையை அசைத்தேன்.

ஒரு விஷமப் புன்னகை வெடித்தது; கார் பறந்து விட்டது.

இப்பொழுது எங்களுக்கு ஒரு விஷயம் விளங்கி விட்டது. அதாவது, நாங்கள் ஒருவரை ஒருவர் மனமாரக் காதலிக்கிறோம் என்று! ஒருவரை ஒருவர் நன்றாக அறிந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்று!

இதனிடையில் பல மாதங்கள் உருண்டு ஓடின; அநேக தடவை நாங்கள் சந்தித்தோம். இருந்தாலும் மௌனமாகவே இருந்து வந்தோம்.

இப்படியே பல நாட்கள் கழிந்து கொண்டிருந்தன. எங்கள் அன்பின் பிரவாகம் குமிழிட்டு ஓடிக் கொண்டிருந்தது. நாங்கள் அதில் மூழ்கி மூழ்கித் திளைத்துக் கொண்டிருந்தோம்.

ஒரு நாள், "மிஸ்டர் கரே! அப்பா என்னைக் கலியாணம் செய்து கொள்ளச் சொல்லுகிறார். ஆனால் நானோ இதற்குள் கலியாணம் செய்துகொள்வதை விரும்பவில்லை" என்று எலிஜா விசனத்துடன் கூறினாள்.

நான் சிரித்துக்கொண்டே, "ஏன் நீங்கள் கலியாணம் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறீர்கள்? அவசியம் நீங்கள் கலியாணம் செய்து கொள்ளத்தான் வேண்டும். தாய் தந்தையர் ஒன்றும் தவறு செய்ய மாட்டார்கள்" என்று சொன்னேன்.

"ஆனால்.....நான்....நான்......உம்மைக் காதலிக்கிறேன்!" என்று குரல் நடுங்க, தொண்டை கம்ம, அவள் சொன்னாள்.

என் உடல் ஆனந்தத்தால் ஒரு குலுக்கு குலுங்கியது. ஏதோ ஒரு மின்னல் போன்ற சக்தி என் இதயத்தில் பாய்ந்து இன்ப போதையைச் சொரிந்தது.

நான் தட்டுத் தடுமாறி அவள் முகத்தை நேராக நிமிர்த்தி, "எலிஜா! உண்மையாகவா சொல்லுகிறாய்?" என்று கேட்டேன்.

எலிஜா ஒருமுறை என்னை விழித்துப் பார்த்துவிட்டுத் தலையைக் கீழே கவிழ்த்துக் கொண்டாள். அன்று நான் வெகு நேரம் வரை சந்தோஷத்தால் குதித்துக் கொண்டே, "நான் பாக்கியசாலி; என் ஜன்மம் ஈடேறி விட்டது; நான் சுவர்க்கத்தைத் தொட்டு விட்டேன்!" என்று கத்திக் கொண்டிருந்தேன்.

இரண்டு மூன்று நாட்கள் கழித்து எலிஜாவின் தாய் தந்தையரைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் சந்தோஷமடைந்து, "ஓ, கரே! என்ன ரொம்ப நாளைக்கு ரொம்ப நாள், ஒருவேளை மறந்து திறந்து இந்தப் பக்கம் வந்து விட்டாயா?" என்று விசாரித்தார்கள்.

நான் அங்கிருந்த ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்ந்துகொண்டே, "ஒரு விஷயமாகத் தங்களை..." என்று ஒன்றும் முடிக்காமல், எப்படிப் பேசுவது, என்ன பேசுவது என்று விளங்காமல் பேசாமல் இருந்தேன்.

எலிஜாவின் தாயார், "என்ன கரே! சொல்ல வந்ததைச் சொல்லாமலேயே நிறுத்தி விட்டாயே!" என்றாள்.

நான் கொஞ்சம் தைரியத்தை வரவழைத்துக்கொண்டு, "நான் ... நான் ....நான்...கா... காதலிக்கிறேன்..." என்று தடுமாறுவதற்குள் இருவரும் விழுந்து விழுந்து சிரித்தார்கள்.

"விஷயம் ரொம்பக் குஷியாய் இருக்கும் போல் இருக்கிறதே! மிஸ்டர் கரே! என்ன, நீ யாரையாவது காதல் மணம் செய்து கொள்ளப்

போகிறாயா, என்ன?" என்று கேட்டார் எலிஜாவின் தந்தை.

"ஆமாம், என்னுடைய ஆசை அதுதான்! தங்கள் அனுமதி கிடைத்தால்......"

"கேட்கிறீர்களா? பாவம், எவ்வளவு கள்ளங் கபடற்ற நேர்மையான பிள்ளை! நம்முடைய அனுமதி கேட்கிறான்; நாம் ஏதாவது பண உதவி செய்ய வேண்டும். பாவம், தாய் தந்தையற்ற அனாதை!" என்று உண்மை வருத்தத்துடன் எலிஜாவின் தந்தையிடத்தில் தெரிவித்துக் கொண்டாள் தாயார்.

"அவசியம் செய்துதான் தீரவேண்டும். என்ன, சுரே! கலியாணத்துக்குத் தேதியெல்லாம் குறிப்பிட்டாய் விட்டதா?"

"இப்பொழுது எங்கே குறிப்பிடுவது? நீங்கள் எந்தத் தேதியைக் குறிக்கிறீர்களோ அப்பொழுதுதான்......"

"அப்படி யென்றால் கூடிய சீக்கிரத்திலேயே முடித்துவிடுகிறேன். என்ன, அப்படித்தானே?"

எலிஜாவின் தாயார், "ஆமாம், ஆமாம். எப்பொழுது சுரே தன் கலியாணத்தை நம் தலைமேலேயே போட்டு விட்டாரோ, உடனே நாம் செய்துதான் முடிக்க வேண்டும்" என்றாள்.

என்னுடைய கலியாணத் தீர்மானம் அவர்களின் முன் நிறைவேறியதும் என் உள்ளத்தில் நம்பிக்கை சுடர் விட்டு எழுந்தது.

"உங்களுடைய நன்றி விசுவாசத்தை எப்பொழுதும் மறக்கமாட்டேன். மேலும் நாங்கள் இருவரும் இந்த விஷயத்துக்குத் திடுதிப்பென்று வந்துவிடவில்லை. நன்றாக ஆராய்ந்து பார்த்து ஒருவரை ஒருவர் பரிபூரணமாக நம்பித்தான் இந்தத் தீர்மானத்துக்கு வந்தோம். ஆகையினால் எங்கள் வாழ்க்கை முழுதும் நானும் எலிஜாவும் உங்களுக்குச் சேவை புரிந்து கொண்டே ஆனந்தமாகக் காலத்தைக் கழிப்போம். உங்கள் உபகாரத்தை..." என்று மேலே முடிப்பதற்குள், எலிஜாவின் தகப்பனாருடைய பலத்த அறை ஒன்று என் கன்னத்தில் 'பளார்' என்று விழுந்து பதிந்தது.

எலிஜாவின் தாயார் ஒரே சமயத்தில் கோபம், குரோதம், வெறுப்பு எல்லாம் தொனிக்க, "ஓஹோ! இவ்வளவு தூரம் வந்து விட்டாயா? பிச்சைக்கார நாயே! எவ்வளவு கர்வம், உனக்கு! — உம், ஓடு, ஓடு!" என்று அதட்டி என்னைத் துரத்தினாள்.

என் உயிர் ஊசலாடத் தொடங்கியது. கால்கள் ஒன்றோடொன்று பின்னிக் கொண்டன. நான் அடுத்த நிமிஷம் என் உணர்வை இழந்தேன்; தட்டுத் தடுமாறி எப்படியோ பங்களாவை விட்டு வெளியே வந்து விட்டேன்.

அவ்வளவுதான்; அதற்கப்புறம் அங்கே என்ன நடந்ததோ எனக்கொன்றும் தெரியாது. ஆனால் அதற்குப் பிறகு எட்டு நாட்கள் வரை எலிஜாவைப் பார்க்க முடியாமல் போய்விட்டது. அவள் நிழல் உருவத்தைக்கூட என்னால் தரிசிக்க முடியவில்லை.

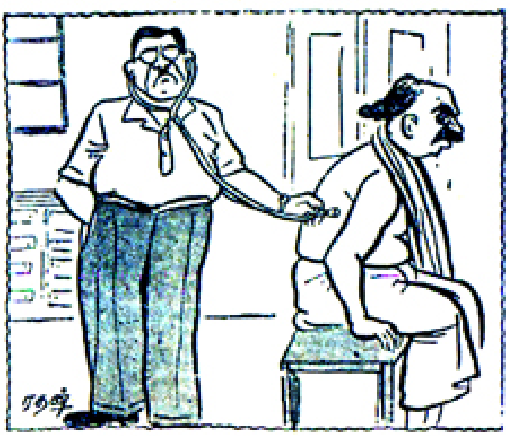
ஒன்பதாம் நாள்; ஒரு பையன் திடீரென்று ஒரு காகிதத்தைக் கொண்டு வந்து என்னிடம் கொடுத்தான்.

கடிதம் எலிஜாவினுடையது. அவசர அவசரமாகப் பிரித்துப் படித்தேன். எலிஜா இரவு பதினொரு மணிக்குப் பங்களாவின் பின்பக்கமாக வந்து தன்னை தோட்டத்தில் சந்திக்குமாறு எழுதி யிருந்தாள்.

நான் குறித்த நேரத்தில் இருளில் மறைந்து மறைந்து பங்களாவின் தோட்டத்திற்குள் குதித்தேன். கறுப்பு உடை போர்த்திருந்த ஓர் உருவம் என் கையைப் பற்றி உள்ளே இருந்த ஒரு அறைக்குக் கூட்டிச் சென்றது.

அறையினுள் வெளிச்சம் போட்டதும் கறுப்புப் போர்வை நழுவியது; எதிரே எலிஜா கண் கலங்க நின்றாள். "சுரே! இந்த உலகத்தில் நாம் இருவரும் இணைந்து வாழ முடியாது. ஆகையினால்......" என்றாள்.

"ஆகையினால் ......"

டாக்டர்:— உங்கள் உடம்பிலே சர்க்கரை ரொம்ப சேர்ந்திருக்கிறதுங்க.........

நோயாளி:—என்ன டாக்டர்! பரிகாசம் பண்றீங்க, இந்த சர்க்கரை கிடைக்காத கஷ்ட காலத்திலே!

“எனக்கு ஒன்று தோன்றுகிறது; அதை நீங்கள் ஒத்துக் கொள்வதாயிருந்தால் ...”

“எலிஜா, இதென்ன கேள்வி? கண்டிப்பாக ஒத்துக் கொள்வேன்.”

என் பதிலைக் கேட்டதும் எலிஜாவின் மலர் முகம் ஒளி விட்டு மலர்ந்தது. வட்ட விழிகளில் பளிச் பளிச்சென்று பிரகாசம் தேங்கிச் சுழன்றது. அவள் ஆவலுடன் என் கையைப் பிடித்து, “உங்களை நான் எவ்வளவு நேசிக்கிறேன், தெரியுமா? அது எங்கே இந்தக் கண்மூடி உலகத்துக்குத் தெரியப் போகிறது! இதோ பாருங்கள், இந்த பேதம் நிறைந்த பேய் உலகத்தில் நாம் இருவரும் உயிரோடு ஒன்று சேரமுடியாது. அப்படியிருக்கும்போது, நாம் ஏன் இந்த அநித்திய உலகத்தை விட்டு நித்தியமான காதல் உலகத்துக்குப் போகக் கூடாது?” என்று கேட்டாள்.

நான் பேசாமல் அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

“அதற்குத்தான் நான் அப்பாவினுடைய ரிவால்வரைத் திருடி வைத்திருக்கிறேன். அதில் நம் இருவருக்கும் போதுமான ஐந்து ரவைகள் இருக்கின்றன. நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?” என்றாள்.

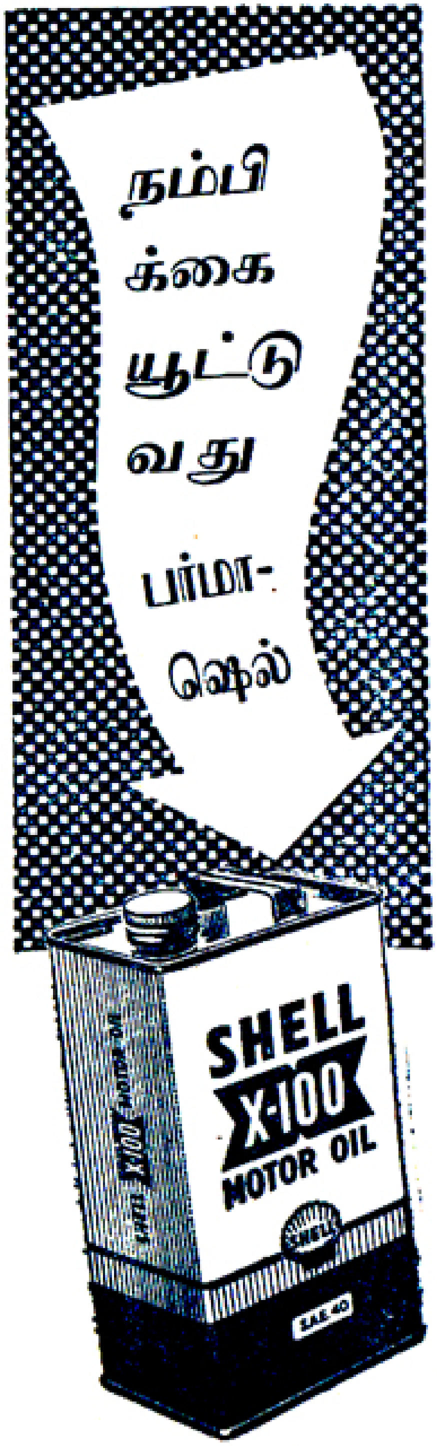
நான் உற்சாகத்துடன் “சரி, எலிஜா! அதுதான் சரி! எங்கே, எங்கே—என்னிடத்தில் கொடு, என்னிடத்தில் கொடு!” என்றேன்.

எலிஜா சந்தோஷத்துடன் ரிவால்வரை எடுத்து என்னிடம் கொடுத்து, “அன்பே! என்னுடைய இதயம் மிகவும் பலவீனமானது. உங்கள் உடம்பு ரத்தத்தில் தோய்ந்து துடிதுடித்து விழுவதைப் பார்த்து ஒரு வேளை நான் மூர்ச்சை போட்டு விழுந்தாலும் விழுந்து விடுவேன். அதனால் என் காரியம் கைகூடாமல் போனாலும் போய் விடும். ஆகையினால் நீங்கள் முதலில் என்னைச் சுட்டுக் கொன்று விடுங்கள். ஏனென்றால் நீங்கள் ஆண்; உங்கள் சித்தம் திடசித்தமாயிருக்கும். உங்கள் கையினாலேயே என்னைச் சுட்டு விடுங்கள்!” என்றாள்.

நான் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. “முதலில் நான்தான் சுட்டுக் கொள்வேன்!” என்று பிடிவாதம் பிடித்தேன்.

எலிஜா அழ ஆரம்பித்து விட்டாள். என் காலில் தலையை வைத்து “அன்பே, சீக்கிரம் சுட்டு விடுங்கள்; நேரமாகிறது!” என்று கண்ணீரும் கம்பலையுமாகக் கூறினாள்.

நான் கடையில் நினைவிழந்து உணர்விழந்து என் அருமை எலிஜாவைச் சுட்டு

விட்டேன். குண்டு அவன் மார்பில் பாய்ந்து வெளியேறி விட்டது.

கொஞ்ச நேரத்துக் கெல்லாம் என் எலிஸாவின் மலரை யொத்த தேகம் துடி துடித்துச் சாயத் தொடங்கியது. அதை எடுத்து நான் மார்போடு அணைத்துக் கொண்டேன்.

எலிஸா புன்னகை பூத்தவண்ணம், "எனக்கு இப்பொழுது எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறது தெரியுமா? தங்கள் பக்கத்திலேயே, தங்கள் கையிலேயே நான் இறக்கிறேன்! அன்பே! நீங்களும் சீக்கிரம் என்னுடன் வாருங்கள்; உங்களுக்காக நான் வழியில் காத்துக் கொண்டிருக் கிறேன்" என்று சொல்லிக் கொண்டிருக் கும்பொழுதே அவள் கண் இமைகள் பார்வை இழந்து மூடத் தொடங்கின.

"எலிஸா! கொஞ்சம் பொறு; இதோ நானும் உன்னுடன் வந்து விடுகிறேன்! எலிஸா! என் அருமை எலிஸா!" என்று கதறிக்கொண்டே தரையில் கிடந்த பிஸ்டலை எடுத்தேன், என்னைச் சுட்டுக் கொள்ளு வதற்காக!

அடுத்த கணம் என் கையிலிருந்த பிஸ்டல் பிடுங்கப்பட்டது. நான் கைது செய்யப் பட்டேன்.

ஆகையினால் கோர்ட்டார் அவர்களே! தயவுசெய்து என்னைத் தூக்கில் ஏற்றி விடுங்கள். நான் சீக்கிரம் எலிஸாவிடம் போகவேண்டும். ஏனென்றால் நீண்ட நாட் களாக நான் அவளை வழியில் காத்திருக்கச் செய்து விட்டேன். சீக்கிரம் தூக்குக் கொடுங்கள், சீக்கிரம் தூக்குக் கொடுங்கள்!

* * *

தன் கதையைச் சொல்லி முடித்ததும் கைதி விசித்து விசித்து அழுதான். கொஞ்ச நேரம் கோர்ட்டில் அமைதி நிலவியது. பிறகு ஜட்ஜ் கைதிக்கு ஆயுள் தண்டனை கொடுக்கும்படி தீர்ப்புக் கூறினார்.

கைதி, கோர்ட்டார்களை யெல்லாம் திட்டுத் திட்டென்று திட்டினான். தன்னைப் பிடிக்கவந்த போலீஸ்காரர்களை யெல்லாம் உதைத்துத் தள்ளினான். பிறகு, "எனக் குத் தூக்குக் கொடுங்கள்! எனக்குத் தூக்குக் கொடுங்கள்!" என்று அவன் கத்தினான்.

ஜனங்கள் கைதிக்குப் பைத்தியம் பிடித்து விட்டது என்று முணு முணுத்தார்கள்.

இந்தச் சம்பவம் நடந்த எட்டு நாட்களுக் குப் பிறகு, எல்லா சமாசாரப் பத்திரிகை களிலும், "ஆயுள் தண்டனை விதிக்கப் பெற்றிருந்த 606-ம் நம்பர் கைதி ஓடும் ரயிலிலிருந்து கீழே விழுந்து மாண்டான்!" என்று கொட்டை கொட்டையான எழுத் துக்களில் தலைப்புகள் பிரகாசமா யிருந்தன.

காலக்ஷேபம்

பையனின் தகப்பனார் டார்வின் தத்து வத்தைப் பற்றிப் பையனுக்கு விளையாட் டாகச் சொல்லி, குரங்கிலிருந்துதான் மனி தன் தோன்றினான் என்று சொன்னார்.

ஒருநாள் பையனும் அப்பாவும் மிருகக் காட்சிச் சாலைக்குப் போயிருந்தார்கள். பையன் குரங்கு இருந்த கூட்டைப் பார்த்து விட்டு, "என் அப்பா! இது மனிதனான பிறகு இதை விட்டு விடுவார்களா?" என்று கேட்டான்.

★

"என்ன ஐயா, நீ ஒருத்தனே இந்தச் சாமானுக்கு விலை மேலே மேலே ஏற்றி வலம் கேட்டுக்கொண்டே போகிறாயே, அதற்கு என்ன அர்த்தம்?"

"எனக்கு இல்லை ஐயா, இந்தச் சாமான்! அடுத்த வீட்டுக்காரனும், எதிர் வீட்டுக் காரனும் இதையே எடுக்கச் சொன்னாங்க. யாருக்குக் கிடைக்குது, பார்த்துடலாமே!"

கைதி:—ஏழு வருஷமாக நான் இந்த ரயிலில் இருக்கிறேன்......!

பிரயாணி:—அட கடவுளே! எந்த ஊரிலே ஐயா, நீங்கள் ஏறினீர்கள்?

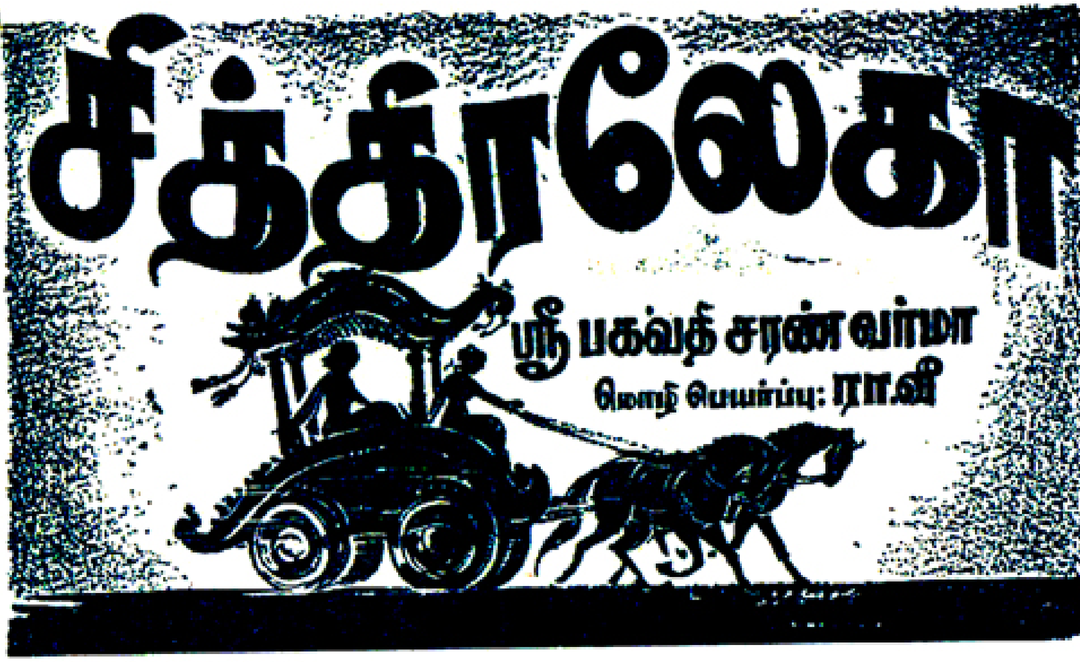
★

"ஸார், நான் போடாத 'அப்ளிகேஷன்' கிடையாது. விதம் விதமாக நூற்றுக் கணக் கான 'அப்ளிகேஷன்' எழுதியாகிவிட்டது."

"ஓஹோ! அப்புறம்?"

"அப்புறம் என்ன? ஒரு உத்தியோகமும் கிடைக்கவில்லை. மேற்கொண்டு நான் என்ன செய்கிறது என்பதற்கு நீங்கள்தான் ஏதா வது யோசனை சொல்ல வேண்டும்!"

"ஒன்று செய்யுங்கள், ஸார்! அதாவது 'இவ்விடத்தில் விதம் விதமான அப்ளி கேஷன்கள் திறமையாக எழுதித் தரப் படும்' என்று ஒரு போர்டு போட்டுக் கொண்டு வீட்டில் உட்கார்ந்துவிடுங்கள்! அதுதான் சரி!"

பதினோராம் அத்தியாயம்

எதிர்பாராத சந்திப்பு

ஆழ்கடலின் அமைதி சூழ்ந்த நீர்ப் பரப்பிலே பயங்கரப் புயல் எழுவதற்கு முன்பாக மிகக் கோரமான நிச்சப்தம் நிலவி விடுகிறது. அப்பொழுது வாயு மண்டலம் உள்ளுக்குள்ளே குமுறத் தொடங்குகிறது. சூழ்நிலை முழுவதும் எழப்போகும் புரட்சியை நினைத்து பயந்து சூன்யமே உருவாகி விடுகிறது.

......ஆமாம், அதற்கப்புறம்?......அதற்கப்புறம் என்ன? பயங்கரப் புயல் வீசுகிறது. ஆழ்கடலின் வெறிபிடித்த அலைகள் 'ஹாஹா, ஹூஹூ' என்று புரட்சி கோஷமிட்டுக் கொண்டு ஊழிக் கூத்தாடத் தொடங்கி விடுகின்றன. அப்புறம் எங்கு பார்த்தாலும் பிரளயத்தின் ஓலம்தான்!

வான வீதியில் எரிமலை வெடிப்பதற்கு முன்பாக, மிக மிகப் பயங்கரமான அமைதியின்மை நிலவி உள்ளுக்குள்ளே புழுங்குகிறது. வானத்தின் கருநீல நிறம் மங்கிப் பழுப்பேறி விடுகிறது. வரப்போகும் சர்வநாசத்தை எண்ணி வான மண்டலம் முழுவதும் மூச்சுக்கூட விடப் பயந்து கொண்டு காற்று இன்றி நிச்சலனமாகி விடுகிறது.

சரி, அதற்குப் பின்?.........அதற்குப் பின் என்ன? அக்கினி ஜ்வாலை கொழுந்து விட்டெரிகிறது. அழிவு தன் கைவரிசையைக் காட்டுகிறது. உலகமனைத்தும் கதி கலங்குகிறது.

சித்திரலேகாவின் ரதம் பீஜகுப்தனின் மாளிகை வாசலிலே வந்து நின்றது. அந்நேரம் மாலைக் கதிரவன் மலைவாயில் விழத் தொடங்கிவிட்டான். பகலின் பயங்கர வெப்பம் தணிந்ததும் பாடலிபுத்திர நகரம் புத்துயிர் பெற்று விளங்கியது. நீல நிறக் கடலிலே அலைகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகப் பொங்கி வருவது போல, நகரத்தின் வீதிகளில் சிற்றரசர்களின் ரதங்கள் சாரிசாரியாக ஊறத் தொடங்கின. கைகளில் பூமாலைகளை ஏந்தி நின்ற பூக்காரப் பெண்கள் சிற்றரசர்களுக்கு மாலைகள் சூட்டிக் கொண்டிருந்தனர். வாசனை மிகுந்த, குளிர்ந்த இனிய பானங்கள் நிறைந்த கோப்பைகள் செய்த பாக்கியத்தை என்னவென்று சொல்லுவது? செல்வச் செருக்கில் ஆழ்ந்த யுவர்கள் யுவதிகள் முதலியவர்களுடைய உதடுகளையல்லவா அவை முத்தமிட்டுக் கொண்டிருந்தன! எங்கு பார்த்தாலும் உல்லாசமும் ஆனந்தமும் இன்பக் கேளிக்கைகளும்தான்!

ராஜ வீதி முழுவதும் தேர்த் திருவிழாக்களில் கூடுவது போல 'ஜே! ஜே!' என்று கூட்டம் கூடியிருந்தது. நகைக் கடைகளை முற்றுகை யிட்டுக் கொண்டிருந்த நங்கைகள்

ஆனந்த மேலீட்டினால் அட்டகாசம் புரிந்து கொண்டு நின்றனர். வெற்றிலைப் பாக்குக் கடைகளின் வாசலிலே நின்று வாய் சிவக்க வெற்றிலை போட்டுக் கொண்டிருந்த வாலிபர்கள் நகைக் கடைகளையும் நகைக் கடைகளிலே நின்று கொண்டிருந்த கன்னிகைகளையும் கண்கொட்டாமல் தன் நிலை மறந்து பார்ப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அந்தக் கும்பலில் பீஜகுப்தனும் ஒருவனாகக் காட்சி அளித்தான்.

சுவேதாங்கன் அப்பொழுது வெளியே புறப்படுவதற்காக ஆயத்தம் செய்து கொண்டிருந்தான். அவனுடைய ரதம் வாசலிலே பூட்டி நின்றது. பணிப் பெண் ஒருத்தி அவனுக்கு ஆடை அலங்காரங்கள் செய்வதில் முனைந்திருந்தாள். அப்பொழுது வாயிற்காப்போன் வந்து, "எஜமான், எஜமானியின் ரதம் வாசலிலே எஜமானரின் வரவை எதிர் பார்த்து நிற்கிறது" என்று தெரிவித்தான்.

அதைக் கேட்ட சுவேதாங்கன் துணுக்குற்றான். அப்போது பீஜகுப்தன் வீட்டில் இல்லாமற் போனதை நினைக்க அவனுடைய மனதை ஏதோ ஒரு சுமை அழுத்தத் தொடங்கியது. அவன் தன் தவறுதலினாலோ அல்லது சூழ்நிலையின் காரணமாகவோ முன்பே ஒரு தடவை பாவச் செயல் புரியும்படி ஆகிவிட்டது. இந்தத் தடவை இன்னும் அதிகப்படியான பாவம் செய்யும்படி நேர்ந்துவிட்டால் தன்னுடைய பாவச் சுமை அதிகரித்துவிடுமே என்ற பயம் அவன் மனதை வாட்டியது. மேலும் மேலும் பாவத்தைச் செய்து அதன் சுமையை அதிகமாக்கிக் கொள்ள அவன் விரும்பவில்லை. ஆயினும் அவன், "இதோ வருகிறேன் என்று போய்ச் சொல்லு" என்று வாயிற் காப்போனுக்கு ஆக்ஞாபித்தான்.

சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் சுவேதாங்கன் வெளியே வந்தான். அப்பொழுது அவன் மிகவும் சுந்தர புருஷனாக விளங்கினான். சித்திரலேகாவின் அருகில் வந்து சுவேதாங்கன், "என்ன உத்தரவு, அம்மா?" என்று மிகவும் பணிவாகக் கேட்டான்.

சித்திரலேகா தனது இயற்கையான புன்முறுவலை வரவழைத்துக் கொண்டு, "பீஜகுப்தனைப் பார்க்க வந்தேன். அவர் வீட்டில் இல்லைபோலிருக்கிறது" என்றாள்.

சுவேதாங்கனும் சிரித்தவாறு, "எஜமானியின் ஊகம் எப்பொழுதாவது தவறியதுண்டா?" என்றான்.

"அப்புறம் உன்னையாவது பார்த்துவிட்டுப் போகலாமே என்று எண்ணினேன்."

"அடியேன்மீது எஜமானி இவ்வளவு கருணை வைத்திருப்பதற்கு, நான் என்ன பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டும்! அடியேன் தாசன் உத்தரவுக்குக் காத்திருக்கிறேன்" என்று மிக மிகப் பவ்யமாகச் சொன்னான் சுவேதாங்கன்.

"என்னைத் தூக்கி ஒரேயடியாக உச்சாணிக் கிளையில் ஏற்றி விடுவாய் போலிருக்கிறதே! அவ்வளவு வேண்டாம். அப்புறம் எனக்குப் பயமாக இருக்கும். சரி, அது கிடக்கட்டும். இன்றைக்கு மனது என்னவோ போலிருந்தது. கோலாகலம் நிறைந்த கும்பலின் மத்தியிலே சென்றால்

மனது சரியாகலாமோ என்று தோன்றியது. ஆகவே சற்று உலாவி விட்டுத்தான் வருவோமே என்று எண்ணிப் புறப்பட்டேன். பீஜகுப்தன் வீட்டில் இருந்தால் அவரையும் கூட அழைத்துப் போகலாம் என்று எண்ணி இங்கே வந்தேன். அவர் இல்லாவிட்டால் என்ன? ஒன்றும் பிரமாதமாகக் குடிமுழுகிப் போய் விடவில்லை. அவருக்குப் பதிலாகத்தான் நீ இருக்கிறாயே! அதுவே போதுமானது" என்றாள் சித்திரலேகா.

"ரொம்ப சரி!" என்று சொல்லிச் சுவேதாங்கன் தன் ரதத்திலே ஏறப்போனான். ஆனால் சித்திரலேகா அவனுடைய கைகளைப் பற்றிக்கொண்டு, "உன்னுடைய ரதம் எதற்கு? வேண்டாம், நீ என்னுடைய ரதத்திலேயே வந்துவிடு!" என்று பிடிவாதமாகச் சொன்னாள்.

மந்திர சக்தியால் கட்டுண்டவன் போலச் சுவேதாங்கன் அவளுடைய ரதத்தில் ஏறி உட்கார்ந்து கொண்டான். ரதம் ராஜ வீதியை நோக்கிப் புறப்பட்டது. சித்திரலேகா ரதத்தினுள்ளே அமர்ந்திருந்தாள். குதிரையின் கடிவாளங்கள் சுவேதாங்கனின் கையில் இருந்தன. ராஜ வீதியை நெருங்கியதும் சுவேதாங்கனின் கையிலிருந்த கடிவாளக் கயிற்றைச் சித்திரலேகா தன் கையில் வாங்கிக்கொண்டாள். பாடலிபுத்திர நகரத்தின் பெரும் பெரும் சிற்றரசர்களையும் தனவர்த்தகர்களையும் கேவலம் கண்ஜாடை காட்டித் தன் இஷ்டப்படி ஆட்டிவைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்த ஒரு பெண்ணின் கையிலே தங்கள் கடிவாளக் கயிறுகள் ஏறிவிட்டன என்பதை அவை எப்படித்தான் புரிந்து கொண்டனவோ, தெரியவில்லை! சித்திரலேகாவின் சைகைக்கேற்றவாறு குதிரைகள் கும்மாளி போட்டுக்கொண்டு ராஜ வீதியிலே காலடி எடுத்து வைத்தன. அவை தாளம் தப்பாமல் நாட்டியமாடும் நடன ராணியின் கையிலே பழகிய குதிரைகள் அல்லவா? அவை வெகு மிடுக்குடன் தலை நிமிர்த்து 'டக், டக்' என்று ஒரே மாதிரியான காதுக்கு இனிய நாதத்தைச் சிறிதும் தப்பாமல் எழுப்பிக் கொண்டு ராஜ வீதிக்குள்ளே பிரவேசித்த காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சியாகத்தானிருந்தது.

சித்திரலேகாவின் ரதத்தைக் கண்டதும் சிற்றரசர்களின் ரதங்கள் எல்லாம் கூட ஒதுங்கி நின்று வழிவிட்டன. பார்ப்போரெல்லாம் அவளுக்கு வணக்கம் செலுத்தினர்; அவளைப் புகழ்ந்து பாராட்டினர். அவளருகில் சுவேதாங்கன் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்ட சிலர் கேலியும் செய்தனர். எதற்குமே அவள் ஒரு புன்னகையைத்

தான் அள்ளி வீசினான்; யார் சொல்லையும் அவன் காதில் வாங்கிக் கொள்ளவில்லை.

ராஜவீதிக்குள் நுழைந்த சிறிது நேரத்துக்குள் சித்திரலேகாவின்மீது ஒரே பூமாலைகளாக வந்து குவிந்தன. அவளைப் பார்த்த ஒவ்வொரு சிற்றரசனும் ஒரு மாலையை வாங்கி அவள்மீது வீசி எறிந்து மகிழ்ந்தான். சித்திரலேகாவும் அவற்றை எடுத்து அணிந்துகொண்டு அவர்களுடைய மகிழ்ச்சியை இரட்டிப்பாக்கினாள்.

அந்தச் சமயம் வேறொரு பக்கமாக வந்த ரதம் ஒன்று சித்திரலேகாவின் ரதத்துக்கு வெகு அருகிலே வந்து நின்றது. அதைக் கண்ணுற்ற சித்திரலேகாவின் கவனம் கலைந்தது. அவள் திரும்பிப் பார்த்தாள். பக்கத்திலே பீஜகுப்தன் நின்று சிரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

“இன்று ராஜவீதியிலே சித்திரலேகா வந்திருப்பதைக் காண ஆச்சரியமாக அல்லவா இருக்கிறது!”

“அது மட்டுமா? இன்று பீஜகுப்தன் வீட்டில் இல்லாததைக் காண எனக்கும் ஆச்சரியமாக அல்லவா போய்விட்டது!”

பதில்—அதற்குப் பதில்! இரண்டிலுமே ரகசியம் தோய்ந்திருந்தது; பொருள் புதைந்திருந்தது. இருவரும் அதை நன்கு புரிந்து கொண்டு விட்டனர். ரதத்தில் உட்கார்ந்திருந்த சுவேதாங்கன் இறங்கிவிட்டான்.

“இன்று சித்திரலேகா தன் வீட்டுக்கு விஜயம் செய்யவேண்டும் என்று பீஜகுப்தன் அழைக்கிறான். அவனுடைய அந்த அழைப்பு வீண்போகாது; நிராகரிக்கப்பட மாட்டாது என்றும் அவன் நம்புகிறான்” என்று சுற்றி வளைத்துச் சொன்னான் பீஜகுப்தன்.

“பீஜகுப்தனுடைய அழைப்பைச் சித்திரலேகா மிக மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறாள்” என்று அதே போலச் சுற்றி வளைத்துப் பதில் சொன்னாள் சித்திரலேகா.

அப்பொழுது சூரியன் நன்றாக அஸ்தமித்து விட்டான். ராஜவீதியின் விளக்குகள் எரிய ஆரம்பித்து விட்டன. பீஜகுப்தன் தன்னுடைய ரதத்திலிருந்து இறங்கிச் சித்திரலேகாவின் ரதத்தில் ஏறி உட்கார்ந்து குதிரைகளின் கடிவாளக் கயிற்றைத் தன் கையில் வாங்கிக் கொண்டான். சுவேதாங்கன் பீஜகுப்தனின் ரதத்தில் ஏறி உட்கார்ந்தான்.

இரண்டு ரதங்களும் பீஜகுப்தனின் மாளிகைப் பக்கம் திருப்பப்பட்டன.

பீஜகுப்தன் ரதத்தினுள்ளே உட்கார்ந்திருந்த சித்திரலேகாவைத் திரும்பிப் பார்த்து, “இன்று நீ என் வீட்டுக்கு வந்திருந்த பொழுது, நான் வீட்டில் இல்லாமற் போனது குறித்து மிகவும் வருந்துகிறேன்” என்றான்.

“இதற்காக வருந்துவானேன்?” என்று கேட்ட சித்திரலேகா சிரித்தவாறே “இதில் தங்கள் குற்றம் ஒன்றும் இல்லையே, குற்றம் என்னுடையதல்லவா? அப்படியிருக்கும் பொழுது தாங்கள் வருந்தக் காரணம் என்ன? நான் என்றைக்குமே உங்கள் வீட்டுக்கு வராத வேளையில் இன்று வந்தேன். ஆகவே, தாங்கள் வீட்டில் இல்லாமற் போனதில் என்ன தவறு? நான் முன் கூட்டியே தங்களுக்குத் தெரிவித்துவிட்டு வந்தேனா, அதற்கு?” என்றாள்.

அதற்கு மேல் சித்திரலேகா ஒன்றும் சொல்லவில்லை; மௌனமாக உட்கார்ந்திருந்தாள். பீஜகுப்தனும் பேசாமலேயே இருந்தான். சிறிது நேரம் வரை இருவருமே ஒன்றும் பேசவில்லை. அதற்குப் பிறகு பீஜகுப்தன் அந்த மௌனத்தைக் கலைத்து, “சித்திரலேகா! கொஞ்ச நாட்களாகவே என் மனதை ஏதோ ஒரு கிலேசம் வாட்டுகிறது. ‘அது என்ன கிலேசம்? எப்படி உண்டாயிற்று? ஏன் உண்டாயிற்று?’ என்றெல்லாம் எனக்கே சரியாக விளங்கவில்லை. அது போகட்டும், உன்னை ஒன்று கேட்க வேண்டும்......ஆமாம், வெகுநாட்களாக நீ என் வீட்டுப் பக்கமே வருவதில்லையே! என்ன காரணம்?” என்று கேட்டான்.

சித்திரலேகா தலையை நிமிர்த்தி, “காரணமா கேட்கிறீர்கள்! வரவேண்டும் என்ற விருப்பம் எழவில்லை. ஆகவே வரவில்லை” என்று துடுக்காகப் பதில் அளித்தாள்.

சித்திரலேகா அம்மாதிரி துடுக்காகப் பதில் சொல்லுவாள் என்று பீஜகுப்தன் எதிர்பார்க்கவே யில்லை. தான் வர முடியாமற் போனதற்குச் சித்திரலேகா ஏதாவதொரு சமாதானம் சொல்லுவாள் என்றே அவன் எண்ணினான். ஆனால் அவள் அவ்வளவு தெளிவாகவும் அப்பட்டமாகவும் சொல்வதைக் கேட்க அவனுக்கு ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. அது மட்டும் அல்ல; கோபமும் வந்தது. “என்ன! வரவேண்டும் என்ற விருப்பம் எழவில்லையா? அதன் காரணத்தை அறிய எனக்கு உரிமை உண்டு” என்றான் அவன் அதிகாரம் தொனிக்கும் குரலில்.

சித்திரலேகா பீஜகுப்தனை ஏற இறங்கப் பார்த்தாள்.

(தொடரும்)

விஜயன் புத்தகத்தைப் பிரித்துப் படித்தான்:

"......நீரில் வாழும் பிராணிகளுக்கும் நிலத்தில் வாழும் ஜந்துக்களுக்கும் வாழ்க்கையில் அதிக வித்தியாசமிருக்கிறது. சூழ்நிலையின் காரணமாகக்கூட அவை இரண்டும் கலந்து வாழ முடிவதில்லை......"

அந்தப் பக்கமாக வந்த மேனகையின் காதில் இச் சொற்கள் விழுந்ததும் அவள் வாய் விட்டுச் சிரித்தாள். இதே வார்த்தைகளை அவள் முன்பு ஒரு முறை கேட்டிருக்கிறாள். எத்தனையோ வருஷங்களுக்கு முன் மேகநாதன் இதே வார்த்தைகளைச் சொன்னபோது, "ஏன் முடியாது? சூழ்நிலையை மாற்றி அமைத்துக் கொண்டு வாழலாம்" என்று அவள் வாதாடியது நினைவுக்கு வந்தது.

அப்பொழுது—அதாவது, ஏழு வருஷங்களுக்கு முன்னால்—மேனகை ஒரு பிரபல நட்சத்திரம். 'மண்ணகத்தை வாழ்விக்க வந்த விண்ணகத்து மோகினி' என்று அவளைப் பற்றிப் பத்திரிகைகள் எழுதிக் கொண்டிருந்த காலம். 'கடல் மோகினி' என்ற பிரமாதமான படத்தில் நடிக்க அவள் ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருந்தாள். ஆடம்பரம் அதிகம்—விளம்பரம் ஏராளம்—இப்படியாக அந்தப் படம் உருவாகிக் கொண்டிருந்தது. அச்சமற்றுக் கடலிலே ஆடித் திரிந்த ஒரு கன்னிப் பெண்ணின் கதையாகையால் படப்பிடிப்புக்குக் கடற்கரையோரம் தேவையாக இருந்தது. ஜன சந்தடியற்ற அழகான இடத்தைத் தேடிப் படத்தின் டைரக்டர் அலைந்து கொண்டிருந்தார். கடைசியாக, புதுச்சேரியைச் சேர்ந்தாற்போலிருக்கும் கடற்கரைக் கிராமங்களில் ஒன்றான வீராம்பட்டினத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார்.

கடற்கரை யோரமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த கூடாரங்களில் நடிகர்களும் மற்றவர்களும் தங்கியிருந்தனர். தத்ரூபமான கடல் காட்சிகள் சிலவற்றைப் படமெடுக்கத் தீர்மானித்து அங்கே சில நாட்கள் தங்க ஏற்பாடாகியிருந்தது.

2

அன்று நடிகர்கள் எல்லோரும் படகிலே சென்று கொஞ்ச தூரத்திலுள்ள திட்டில் இருக்க வேண்டுமென்றும், அங்கேயே சில படகுக் காட்சிகளைப் படமெடுப்பது என்றும் முடிவாகியிருந்தது. ஆனால் டைரக்டர் ஏற்பாடு செய்திருந்த படகு சமயத்தில் வந்து சேரவில்லை.

'செட்டிங்' எல்லாம் வீணாவதைச் சகிக்க முடியாத டைரக்டர் எங்கேயோ சுற்றியலைந்து, கடைசியில் ஒரு மீன் பிடிக்கும் படகைக் கொண்டு வந்து சேர்த்தார். பாய் விரித்துக் கடல்மீது ஆடிவரும் அந்தப் படகைக் கண்டதும் மேனகையால் சிரிப்பை அடக்கவே முடியவில்லை. பட்டணத்துக் கடற்கரையில் அவள் கண்டிருந்த யுத்தக் கப்பல்களும், நீராவிக் கப்பல்களும்தான் அவள் நினைவில் வந்து நின்றன—டைரக்டர் கடலிலே போகவேண்டும் என்று சொன்னபோதெல்லாம்!

ஆனால் இப்பொழுது இந்தப் படகில் தானா போக வேண்டும்? மேனகை டைரக்டரைப் பார்த்து அலட்சியமாகக் கேட்டாள்:

"என், ஸார்! இந்த ஓட்டைப் படகிலா நான் வரவேண்டும்?"

இந்தக் கேள்வியை டைரக்டர் எதிர் பார்த்திருந்தார். ஆகவே, அவர் ஒரு அசட்டுச் சிரிப்புடன் அப்பால் போய்விட்டார். ஆனால் படகைக் கொண்டுவந்தவன் அவளை ஒரு முறை ஏற இறங்கப் பார்த்தான். அவன் பார்வை அவளை அப்படியே எரித்து விடும் போலிருந்தது. மீன் பிடித்து வாழும் அவனுக்கு அந்தப் படகு ஒரு காமதேனு போல. அந்தக் காமதேனுவை அவமதிப்பதைக் கண்டு அவனால் சகிக்கவே முடியவில்லை.

"ஓட்டைப் படகாம் இது! அப்படியானால் நான் போகிறேன். அழகாக உங்களுக்கு அன்னப் படகு வரும். அதிலே போகலாம்" என்று சொல்லிவிட்டுப் படகைத் திருப்ப அவன் முயன்றபோது, டைரக்டர் அவன் காலில் விழாக் குறையாகக் கெஞ்சி மறுபடியும் அவனைக் கொண்டு வந்தது பெரும்பாடாகிவிட்டது. எப்படியோ மேனகையையும் சரிப்படுத்தி அவளை அந்தப் படகில் ஏற்றிவிட்டார். காரியம் ஆகவேண்டுமே!

படகு கொஞ்ச தூரம் கூடப் போயிருக்காது. மேனகைக்கு மயக்கம் வந்துவிட்டது. ஆடி விழும் படகையும் அதைச் சுற்றிப் பேயைப் போல் எழுந்து விழும் கடல் அலைகளையும் கண்டு அவளுக்குத் தலை சுற்றியது. இருபதடி போவதற்குள் அவளுக்கு மூன்று முறை மயக்கம் வந்துவிட்டது. இப்படி அவள் செத்துப் பிழைப்பதைக் கண்ட டைரக்டர் அயர்ந்துபோய் அப்படியே உட்கார்ந்து விட்டார். இப்படியாக அவர்கள் எத்தனையோ கண்டங்கள் தப்பி, ஏழு கடல் கடந்து வந்த களைப்புடன் அந்தக் குறிப்பிட்ட திட்டை அடைந்தார்கள். அவர்களை இறக்கிவிட்டு மௌனமாகத் திரும்பிய படகோட்டியைப் பார்த்து டைரக்டர், "எம்ப்பா!......அப்போ சாயந்தரமா வந்து எங்களை யெல்லாம் திரும்ப அழைத்துக் கொண்டு போய் விட்டுடுவே இல்லே?" என்று கேட்டார். படகோட்டி சிரித்துக் கொண்டே சொன்னான்:

"நான்தான் வரணுமா, என்ன? ஏதாவது அன்னப் படகு வந்தால் அம்மாவுக்கு மயக்கம் வராமல் கொண்டு போகுமே!"

அவன் இதைச் சொல்லிவிட்டு ஒரு ஏளனப் புன்னகையோடு மேனகையைப் பார்த்தான். எல்லோருடைய கண்களும் அவன் இருந்த பக்கமே திரும்பின. மேனகையின் முகம் கோபத்தால் சிவந்தது. பல்லைக் கடித்துக் கொண்டு அப்பால் நகர்ந்தாள். படகோட்டியின் ஏளனச் சிரிப்பு அவள் நெஞ்சைச் சுட்டது.

3

இரவு வெகு நேரம் வரை மேனகைக்குத் தூக்கம் வரவில்லை—துக்கம்தான் பொங்கி வந்தது. அவளால் இந்த அவமானத்தைச் சகிக்கவே முடியவில்லை. அன்று வரை அவளை யாருமே அலட்சியம் செய்தது கிடையாது. அதற்கு மாறாக அவளை ஒரு தெய்விகப் பிறவியாகக் கருதி நெஞ்சிலே இடம் கொடுத்துப் பூஜை செய்து வந்த மகான்கள் எத்தனையோ பேர் இருந்தார்கள். அவள் முன்னே மனிதப் புழுக்களாக உழன்றவர்களும் உண்டு. அவள் வாழ்க்கையில் முதல் முறையாக அவளைப் பார்த்து ஏளனமாகச் சிரித்தது அவன் ஒருவன்தான்! அதுவும் கேவலம் காலமெல்லாம் கடலிலே கிடந்து வலைவீசிப் பிழைப்பவன்!—அவள் நெஞ்சு பொருமியது. ஒரு

தொழிலாளி—அதிலும் உப்புக்கும், புளிக்கும் ஒரு காசு வெற்றிலைக்கும் உழைத்துப் பிழைக்கும் ஜன்மம். லட்ச லட்சமாக வைத்திருந்தவர்களெல்லாம் அவள் பாத பூஜை செய்யக் காத்திருந்தார்கள். ஆனால் இந்தப் படகோட்டி அவளை அவமானப் படுத்தி விட்டான்—அவனுடைய ஒரு சிரிப்பினால்!

அழுதுவிடலாம் போல இருந்தது அவளுக்கு. கன்னத்திலே கை வைத்து எதிரே இருந்த கடலைப் பார்த்து அப்படியே சிலையாக உட்கார்ந்து விட்டாள்.

சில சமயங்களில் குழந்தைகளை யாராவது கண்டித்து விட்டால் அவை அழுது கொண்டேயிருக்கும். எத்தனையோ பேர் என்னவெல்லாமோ சொல்லித் தேற்றுவார்கள். அது கேட்காது. அதன் மனமும் ஆறாது. ஆனால் கண்டித்தவர்களே திரும்ப வந்து, "என் ராஜா இல்லை? இனிமே இப்படியெல்லாம் குறும்புத்தனம் செய்யக்கூடாது!" என்று சொல்லி ஒரு முறை கொஞ்சிவிட்டால் போதும்; அதன் அழுகையெல்லாம் பறந்து போகும்.

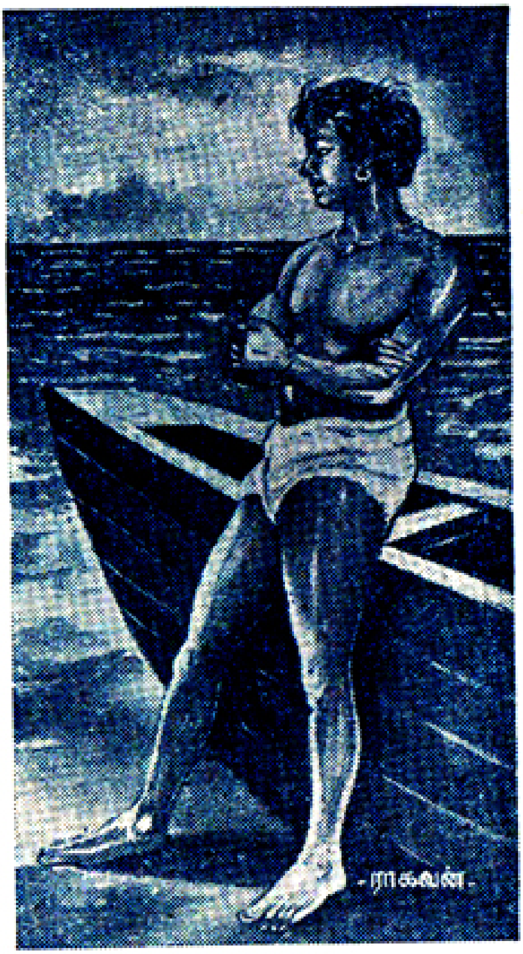
ஏறக்குறைய மேனகையின் நிலை இந்தக் குழந்தையின் நிலையை எட்டிப் பிடித்தது அப்போது. கண்ணுக் கெட்டிய வரையில் பரந்திருந்த கருநீலக் கடலைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விட்டபடியே உட்கார்ந்திருந்தவள், வெகு தூரத்தில் அலைகளின் மேல் மிதந்துவரும் ஒரு படகைக் கண்டதும் மெதுவாகத் தன் நெஞ்சில் கை வைத்துப் பார்த்தாள். அது படபட வென்று அடித்துக் கொண்டிருந்தது.

வருவது ஒருகால் அவனாக இருக்குமோ?...உம்...வந்தால் என்ன?...இருந்தாலும்...அவள் மனம் அலை மோதியது. நிலை கொள்ளாமல் தவித்தது.

படகும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக நெருங்கி வந்துகொண்டே இருந்தது.

மேகத்திலே மறைந்து நின்ற பிறைச் சந்திரனின் அரைகுறை வெளிச்சமும், கண் சிமிட்டி வேடிக்கை பார்த்த நட்சத்திரங்களின் மங்கிய ஒளியுமாகக் கடற்கரையை நிழலும் வெளிச்சமுமில்லாத ஒரு இரண்டுங் கெட்டான் நிலைக்குக் கொண்டு வந்திருந்தன.

மேனகை உட்கார்ந்திருந்த இடத்திற்குச் சற்றுத் தூரத்தில் அந்தப் படகு வந்ததும் அதிலிருந்த மனிதன் கீழே குதித்து அதைக் கயிற்றால் இழுத்துக்கொண்டே வந்து கரையில் சேர்த்தான். அந்த லேசான வெளிச்சத்திலும் அவன் உடல் கட்டு நன்றாகத்

தெரிந்தது. உரம் பாய்ந்த அந்தக் கைகளும் கால்களும் பளபள வென்று மின்னின. தோள் பரந்து, விரிந்த மார்பைக் கட்டித் தழுவியது போல் நின்றுகொண்டிருந்தது. சுருண்டு எழுந்து கண்களை மறைத்த கேசத்தை அலட்சியமாகக் கைகளால் கோதிவிட்டுத் திரும்பியவன் அப்போதுதான் மேனகையைப் பார்த்தான். ஆனால் மேனகை எதிர்பார்த்தது போல அவன் அவளிடம் பல்லை இளித்துக்கொண்டு வந்து நிற்கவில்லை. கம்பீரமாக நடந்து கிராமத்தினுள்ளே போய்விட்டான்.

மீண்டும் தனிமையில் மேனகையின் மனம் ஏங்கித் தவித்தது.

அந்த மனிதன்......அவன் பெயர்கூட அவளுக்குத் தெரியாது!...அவன் விட்டுச் சென்ற அடிச் சுவட்டைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். மணற் பரப்பில் அந்தக் காலடிச் சுவடுகள் எவ்வளவு அழகாகவும் ஆழமாகவும் பதிந்து போயிருந்தனவோ அத்தனை பலமாகவே அவன்

மனத்திலும் அவன் நினைவு பதிந்து போயிருந்தது. ஏன்? அவளால் கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை!

4

நினைத்ததெல்லாம் நடப்பதில்லை. எதிர்பாராதவை சில திடீரென்று நடந்துவிடுகின்றன. அன்றும் அப்படித்தான் நடந்தது.

கடலில் படகிலே காதலனும் காதலியும் மட்டுமே போவதாகப் படம் பிடிக்கவேண்டும். ஆனால் சினிமா நடிகர் காதலருக்கு படகு ஓட்டத் தெரியாது. தந்திரக் காட்சி பிடிக்கலாம். டைரக்டருக்கு என்னமோ உண்மையாக அப்படியே கடற் காட்சிகளைப் பிடிக்க வேண்டுமென்ற ஆசை. இந்த நிலையில் அவருக்கு ஒரு புது யோசனை தோன்றியது. ஏன் கூடாது?

நேராக அந்தப் படகோட்டியைப் போய் இழுத்து வந்தார்.

எப்படியாவது கடற்காட்சிகளைப் பிரமிக்கும் வகையில் அழகாக எடுத்துவிட முடிவு கட்டிய டைரக்டர் அவனையும் மேனகையையும் வைத்தே படமெடுத்துவிட ஏற்பாடுகள் செய்தார். உண்மையாகவே காட்சிகள் ரொம்ப ஜோராக அமைந்துவிட்டன. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக மேனகைக்கும் கடலின் மேலிருந்த அச்சம் மறைந்துவிட்டது. வழக்கம் போல மிடுக்காக நடித்தாள். அவனுக்கு நடிக்கவேண்டிய அவசியமே ஏற்படவில்லை. அவன் வாழ்க்கையே அதுதானே! அலட்சியமாகப் படகை வலித்து மோகனப் புன்னகை புரிந்து டைரக்டர் சொன்னது போல — எல்லோருடைய உள்ளத்தையும் கொள்ளை கொண்டுவிட்டான்.

அன்றைய வாழ்க்கை அப்படிக் கழிந்தது.

மாலை எல்லோரும் திரும்பக் கூடாரத்திற்கு வந்து சேர்ந்தனர். என்னவோ யோசித்துக் கொண்டிருந்த டைரக்டர். "அட, மறந்தே போய்விட்டேன்! உன் பெயர் என்ன, சொல்லவேயில்லையே!" என்று கேட்டார் அவனைப் பார்த்து.

"மேகநாதன்" என்றான் அவன்.

"மேகநாதன்...நல்ல பெயர்தான்...... மேகநாதன், மேனகை!" என்று கூறிக் கட கட வென்று சிரித்தார் டைரக்டர்.

மேனகையின் கன்னங்கள் நாணத்தால் சிவந்தன. 'மேகநாதன், மேகநாதன்' என்று அவள் வாய்க்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டாள். ஆனால் மேகநாதன் வழக்கம்போல் அவள் பக்கம்கூடத் திரும்பிப் பார்க்காமல் அப்பால் நடந்து சென்றான்.

மேனகை ஒரு பெருமூச்சு விட்டாள். எப்போதோ அவள் புத்தகத்தில் படித்திருந்தாள்:

'எப்போதுமே பெண்கள் தங்கள் காலடிகளில் விழுந்து கிடப்பவர்களை லட்சியம் செய்வதில்லை. எவன் அவர்களைத் திரும்பியும் பாராமல் அப்பால் செல்கிறானோ அவனிடம்தான் மனதைப் பறிகொடுக்கிறார்கள்.'

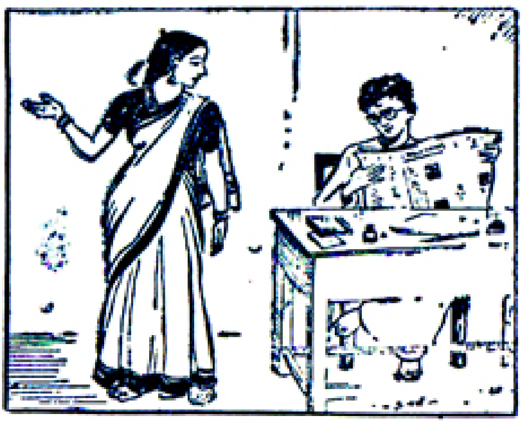
இந்த வார்த்தைகள் அவளைப் பொறுத்தவரை அப்பட்டமான உண்மையாகிவிட்டது. மேனகை அந்த மேகநாதனிடம்தான் முதல் முறையாக மனதைப் பறி கொடுத்திருக்தாள். இதை விசித்திரம் என்றோ வாழ்க்கைப் புதிர் என்றோ எப்படி வேண்டுமானாலும் அழைக்கலாம். ஆனால் மேனகை இதைக் காதல் என்று நினைத்தாள்!

மறுநாள் அவள் தன் எண்ணத்தை மேகநாதனிடம் எப்படியோ தட்டுத் தடுமாறிக் கொண்டே சொல்லியும் விட்டாள்.

கரையிலே இழுத்துப் போட்ட படகின் மேல் சாய்ந்து கொண்டிருந்த மேகநாதன் அவள் சொல்வதையெல்லாம் மௌனமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான். கால்களை மடக்கி அலட்சியமாக அவன் நின்ற நிலை மேனகையின் நெஞ்சைக் காந்தம் போல் இழுத்தது. அவள் பேசிக் கொண்டேயிருந்தாள்.

வெகு நேரத்திற்குப் பிறகு மேகநாதன் சொன்னான்:

"நீ சொல்வதெல்லாம் உண்மையாயிருக்கலாம். ஆனால் நான் நீரிலே வாழ்கிறவன்; நீயோ நிலத்திலே வாழ்கிறவள்.

மனைவி :—என்னு! வாசலிலே பாத்திர வண்டி வந்திருக்கிறது!

கணவன் :—அது சரி, அதுக்குப் பின்னாலே பண வண்டி வந்திருக்கா? சொல்லு!

நானோ நிலத்தில் வந்து வாழத் தயாராக இல்லை; நீயோ கடல் வாழ்வுக்கு வரமாட்டாய். நம் இருவர் வாழ்க்கையும் வேறுபட்டது: நாம் ஒன்றாக வாழ்வது முடியாத காரியம்.”

“ஏன் வாழ முடியாது? சூழ்நிலை என்பது நாமாக ஏற்படுத்திக்கொள்வதுதானே?”

அவளுடைய பரிதாப நிலையைப் பார்த்து மேகநாதனின் மனம் இளகியது. முடிவாகச் சொன்னான்:

“மேனகா, நீ இப்பொழுது பட்டணத்திற்குப் போ! மீண்டும் உன் மனசில் என் நினைவு வந்து நானே வேண்டுமென்று தோன்றினால் இங்கே திரும்பி வா! நான் உனக்காகக் காத்திருப்பேன்; என் அன்னப் படகும் காத்திருக்கும்!”

அரைகுறை லட்சியத்தை எட்டிப்பிடித்த நிலையில் மேனகை மீண்டும் சென்னை வந்து சேர்ந்தாள்.

5

படத்தை ஒரு வகையாக உருவாக்கி, செய்ய வேண்டியதையெல்லாம் செய்து முடிக்கச் சில காலம் ஆயிற்று. இந்த நாட்கள் மேனகையின் எதிர்கால வாழ்க்கையையும் உருவாக்கி வந்தன.

அன்றுதான் படத்தை முதல் முதலாகத் திரையிடப் போகிறார்கள். மேனகையும் ‘விஜயம்’ செய்திருந்தாள்—சினிமாப் பத்திரிகைகளின் பாஷையில்!

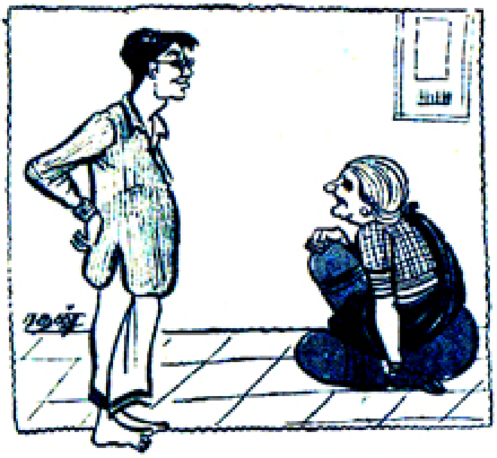
வெள்ளித்திரையில் படம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அவள் மனத்திரையிலும் காட்சிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வந்து நின்றன. திரை மறைவில் நடந்த அவளுடைய காதல் காட்சிகள் அவள் நினைவுக்கு வந்தன. ‘நானே வேண்டுமென்று தோன்றினால் திரும்பி வா! நான் காத்திருப்பேன்; என் அன்னப் படகும் காத்திருக்கும்’—இந்த வார்த்தைகள் திரும்பத் திரும்ப அவள் காதுகளில் ஒலித்தன.

இருள் நீங்கி வெளிச்சம் தென்பட்டது; படம் முடிந்துவிட்டது.

கனவிலிருந்து விழித்தவள் போல் மேனகை திரையைப் பார்த்தாள். ஒரே சூன்யமாக இருந்தது. மேகநாதன் இல்லாத வாழ்க்கையும் அவளுக்கு சூன்யமாகத்தான் தெரிந்தது.

“படம் எப்படி ஸார்?” என்றார் டைரக்டர் பக்கத்திலிருந்தவரைப் பார்த்து.

“அபாரம்!” என்றார் அவர்.

பாட்டி:—ஏண்டாப்பா, இப்படி உடம்பு துரும்பா இளைச்சுப் போயிருக்கேயே, அப்படி என்ன படிப்புப் படிக்கிறே. உடம்பைக் கூடக் கவனித்துக் கொள்ளாமல்?

பேரன்:— டாக்டருக்குப் படிக்கிறேன், பாட்டி!

“புது ‘ஹீரோ’ ரொம்ப அலட்சியமா நடிச்சிருக்கானே!” என்றார் ஒருவர்.

அவரிடம் மேனகைக்கு அனுதாபம் தோன்றியது. “நடிச்சிருக்கானும்! நடிப்பா அது? பாவம், கடல் மீன் கரையிலே வந்து நடனமாடுமா?”—இப்படி அவள் எண்ணம் சீறிப் பாய்ந்தது.

சில நாட்களுக்கெல்லாம் வானகத்து மேனகையாக மின்னிச் சுடர்விட்ட நட்சத்திரம் மறைந்தது.

எங்கோ வெகு தூரத்தில் கடல் அலைகள் அவளை ஆசையோடு கூவி யழைத்தன. அன்னப் படகு அவளுக்காகக் காத்திருந்தது.

நில வாழ்வைத் துறந்து மேனகை நீர் வாழ்வை மேற்கொள்வதற்குப் போயே போய் விட்டாள்.

* * *

விஜயன் புத்தகத்தைப் படித்துக் கொண்டே யிருந்தான்.

“நிலப் பரப்பைவிட நீர்ப் பரப்பு மூன்று பங்கு அதிகம்...”

மேனகை சொன்னாள்:

“ஆமாம், அதனால்தான் நிலம் நீரில் வந்து சேர்ந்து விட்டது!”

“அதன் விளைவாகத்தானே இந்த விஜயன் பிறந்தான்?”

இது மேகநாதன் கேள்வி.

கம்பர் தரும் காட்சி

276. இனி வேறு வீரச் செயலா!

தூது வந்தவன் வாலியின் மகன் அங்கதன் என்று தெரிந்ததும் ராவணனுக்குக் கொஞ்சம் பயமாய்ப் போய் விட்டது. அதன் மேல் அங்கதனைத் தன் மகனுக்குச் சமானமாய்ப் பாராட்டி, அவனை வானர அரசனாகத் தானே முடிசூட்டுவதாகச் சொன்னான்.

இது மிகவும் கேவலமாகப் பட்டது அங்கதனுக்கு:

“அழகு அழகு! 'நாய் கொடுத்ததாம் அரச பதவி, சிம்மமும் அதை ஏற்றுக் கொண்டதாம்!' என்று சொல்வார்களே கதை, அதைப் போல் அல்லவா இருக்கிறது!” என்று மிக்க இகழ்ச்சியான வார்த்தையைச் சொன்னான் அங்கதன்.

அந்த வார்த்தையைக் கேட்டதும் ராவணனுக்கு அடங்காத கோபம் வந்து விட்டது.

ஆனாலும் தூதனாய் அல்லவா இருக்கிறான் இவன், என்று கோபத்தைக் கொஞ்சம் அடக்கிக் கொண்டு “சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லித் தொலை” என்கிறான்.

அங்கதனும் சொல்லுகிறான்: “இராமபிரான் என்னைக் கூப்பிட்டுச் சொன்னதைக் கேள்.”

கூவிஇன் றென்னை,' நீ போய்த்
 தன்குலம் முழுதும்கொல் லும்
பாவியை, அமருக்(கு)அஞ் சி
 அரண்புக்குப் பதுங்கின னைத்,—
தேவியை விடுக,அன் றேல்ச்
 செருக்களத்(து) எதிர்ந்து,நன் கண்
ஆவியை விடுக'என் றான்
 அருள்இன்னம் விடுகிலா தான்.

[கூவி இன்று என்னை: இன்று என்னைக் கூப்பிட்டு: தன் குலம் முழுதும் கொல்லும் பாவியை: தன்னுடைய அரக்கர் குலம் முழுதும் நிர்மூலமாய்ப் போவதற்குக் காரணமாக இருக்கும் அந்த ராவணனை: அமருக்கு அஞ்சி அரண் புக்குப் பதுங்கினனை: எதிர்த்துப் போர் செய்வதற்குப் பயந்து அரணை இலங்கை நகருக்குள் பதுங்கி இருக்கிறானே அந்த ராவணனைத்தான் பார்த்து: தேவியை விடுக: சீதா தேவியைச் சிறையினின்றும் விட்டுவிட வேண்டும்: அன்றேல்: அல்லாத பக்ஷம்; செருக்களத்து எதிர்ந்து நன் கண் ஆவியை விடுக: யுத்த களத்தில் வந்து எதிராக நின்று போர் செய்து தன்னிடத்தே (ராமபிரானிடந்தான்) உயிரை விட்டுவிட வேண்டும்; என்று அருள் இன்னம் விடுகிலாதான்: என்று சொல்லச் சொன்னான், உன்னிடம் இன்னும் இரக்கத்தை வைத்திருப்பவனான ராமன்.]

மேலும் சொல்லுகிறான் அங்கதன்:

“உன்னுடைய பாட்டியான தாடகை பட்டபாடு உனக்குத் தெரியுமே! உன்னுடைய மாமன் மாரீசன் பட்ட பாடும் தெரியும். கடைசியாகத் தங்கை சூர்ப்பனகை பட்ட பாடும் தெரியத்தானே செய்யும்?”

பருந்(து)உணப் பாட்டியாக் கை
 படுத்தநாள், பகழிபா ய
மருந்தினும் இனியமா மன்
 மடிந்தநாள், வனத்துள்வை கி
இருந்துழி வந்ததங் கை
 இருஞ்செவி முலையும்மூக் கும்
அரிந்தநாள் வந்திலா தான்
 இனிச்செயும் ஆண்மைஉண் டோ?

[பருந்து உணப் பாட்டி யாக்கை படுத்த நாள்: பருந்துகள் வயிறு ஆர உண்ணும்படியாக உன் பாட்டியாகிய தாடகையின் பெருத்துக் கொழுத்த உடலை அந்த மலையில் வீழ்த்தினானே அந்த நாள்: பகழி பாய: அம்பு பாய: மருந்தினும் இனிய மாமன்: தேவர் அமிர்தத்தினும் இனிய மாமனான மாரீசன்: வனத்துள் வைகி இருந்துழி: பஞ்சவடியில் ராமன் வந்திருந்த போது: வந்த தங்கை: அவனிடம் வந்த சூர்ப்பனகை.]

இதை விடக் கோபம் மூட்டுவதற்கு என்ன வேண்டும் வார்த்தை!

ராவணன் என்ன செய்கிறான் என்பதை அடுத்த இதழில் பார்ப்போம்.

கதம்பமாலை

எஸ். வி. எஸ்.

"அன்று நான் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருந்தேன்? என் வாழ்வில் எவ்வளவு இன்பமிருந்தது? அந்த வாழ்வு மறுபடியும் கிட்டுமா என்று நான் எவ்வளவு ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்!'' என்று அவன் சொன்னான்.

வாழ்க்கையில் கூட இன்பம் காண முடியுமா? இன்பத்துக்கும் வாழ்க்கைக்கும் சம்பந்தம் உண்டா? என்ற எண்ணம் நமக்கு. இப்படி எண்ணிக் கொண்டிருக்கும் நம்மிடம் ஒருவன் சுகத்தைக் கண்டேன் என்றால் அந்தச் சுகபுருஷன் யார்? அந்த பாக்கியசாலி யார்? என்று அவனைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள ஆவல் உண்டாகிறதல்லவா?

* * *

சென்ற கோடை விடுமுறையின் போது நான் எங்கள் கிராமத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். சென்னையிலிருந்தவரை தூங்கி எழுந்தவுடன் தினப்பத்திரிகையின் முகத்தில்தான் விழிப்பது வழக்கம். பத்திரிகையைத் திறந்தாலே திடுக்கிடும் செய்திகள், அதிர்ச்சி தரும் செய்திகள், பயத்தை யூட்டும் செய்திகள் இவற்றைப் படித்துப் படித்து வழக்கமாகி யிருந்தது. ஆனால் கிராமத்தில் தூங்கிவிழித்தவுடன் 'பேப்ப'ரா கிடைக்கும்? காலையில் பத்திரிகை கிடைக்காததினால் மனசு சுறுசுறுப்பின்றி மந்தமாக இருந்தது. அவ்விதம் இருப்பதும் வேதனையாக இருந்தது. அதனால் காலையில் 'உலாவப் போதல்' என்ற வழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டேன்.

உலாவப்போகும் போதெல்லாம் நான் கலைஞனாகவோ, கவியாகவோ மாறி விடுவது வழக்கம்.

காலை இளம் கதிரவன் வான அரங்கத்தில் வர்ணபேதங்கள் இழைத்துத் திருவிளையாடற் புரியும் அந்தக் காட்சிகளைக் காண்பவர் யார்தான் கவிஞனாகவோ, சித்திரக்காரனாகவோ ஆகாமல் இருக்க முடியும்? நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் மாறுதல்கள்! புதுப்புது வர்ணச் சேர்க்கைகள்!

சுமார் ஒரு மாத காலத்துக்கு மேல் நான் உலாவப் போய்க் கொண்டிருந்தமையால் என் உள்ளமும் அவ்வானத்துடன் ஏதோ ஒரு வித நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொண்டு விட்டது போல் தோன்றியது.

ஒரு சமயம் வானத்தின் வர்ணச் சேர்க்கை என்னுடன் கொஞ்சிப் பேசுவது போன்ற உணர்ச்சியூட்டும், மற்றொரு தடவை பயமுறுத்துவது போல் தோன்றும், இன்னொரு தடவை தட்டிக் கொடுப்பது போல் தோன்றும்!

என் கவனத்தைக் கவர்ந்த மற்றொரு விஷயம், நான் உலாவச் செல்லும் பாதையில் தினந்தோறும் பார்த்து வந்த மனிதர்தான். அவருக்கு வயது சுமார் நாற்பதுக்கு மேல் இருக்கும். நல்ல [illegible]ர் குடும்பத்து மனிதர் போலத் தோன்றினர். நல்ல உடை அணிந்திருப்பார். அவர் ஒரு நாளைப் போல், சாலையோரமுள்ள புதர்களில் உள்ள புஷ்பங்களை மிகவும் சிரமப்பட்டு ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து [illegible]வார். அவர் குனிந்து கூர்மையாக ஒரு சிறு செடியைக் கவனிப்பதும், அதே [illegible] ஏதோ வெறி பிடித்தவர் போல் பக்கத்திலிருக்கும் அரளிச் செடியில் கைக்கு எட்டும் தூரத்திலுள்ள பூவை விட்டு, உச்சாணிக் கொம்பிலிருக்கும் பூவைத் தாவித் தாவிப் பறிக்க முயல்வதையும் பார்த்தால் பரிதாபமாக இருக்கும். இவர் ஒரு நாளைப் போல் ஏன் இவ்விதம் புஷ்பங்களைத் திரட்டுகிறார் என்று நான் எண்ணுவது உண்டு. இவர் யார்? என்று அறிந்து கொள்ளவும் ஆவல் எனக்கு உண்டு. ஆனால் என் நகர வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட ஒரு பழக்கம் காரணமாக அவரை யார், என்ன என்று கேட்கவில்லை.

ஆம்; நகர்ப்புறங்களில் இருப்பவர்கள் தங்கள் அண்டை வீட்டார் யார் என்று தெரியாமலே வருஷக் கணக்கில் காலங் கழித்து விடுவார்கள். ஆனால் கிராமங்களிலோ அப்படி யில்லை. பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் விஷயத்தில் காட்டும் அக்கறையில், ஒரு பாதிகூடத் தங்கள் வீட்டு விவகாரத்தில் இராது. கிராமத்துக்கு நான் போன ஐந்து நிமிஷத்தில் 'நீ சேச்சுவின் கொள்ளுப் பேரனா?' 'எச்சுமுவின் மச்சினன் பிள்ளையா?' என்று கேட்டுக் கொண்டு அக்கிரகாரத்திலிருந்தவர்கள் அத்தனை பேருமே என்னைப் பார்க்க வந்து விட்டார்கள். நிற்க.

அன்றைக்கு அந்தப் பூ வேட்டைக்காரர் ஒரு சண்பகப்பூச் செடியின் முன் நின்று ஒரு மலர் பறிக்கப் படாதபாடு பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அவர் கையில் ஒரு கம்பி யிருந்தது. அதைக் கொண்டு

ரொம்பச் சிரமப்பட்டுப் பூ இருக்கும் கிளையை வளைப்பார். வளைத்து மற்றொரு கையினால் பூ பறிக்கும் தறுவாயில் கிளை கம்பியை விட்டு நழுவி மேலே போய் விடும். இவ்விதம் அவர் ஒரு நாழி அந்தக் கிளையுடன் போராடி வந்தார். வழியில் என்னைப் பார்த்தவுடன் "ஸார், ஸார்! இந்தக் கொப்பை இப்படியே பிடிச்சுக் குங்க; நான் ஒரு எம்பு எம்பிப் பூவைப் பறிச்சுக்கிறேன்; இந்தச் சின்ன உதவி பண்ணுங்கோ!" என்றார்.

"இதென்ன ஸார் பிரமாதம்! இப்படிக் கொடுங்கோ!" என்று சொல்லிக் கம்பியை வாங்கிக் கொண்டேன். அவர் ஒரு தாவு தாவி மலரைப் பறித்துக் கொண்டார். உடனே நான் சந்தர்ப்பம் நழுவ விடாமல் "ஏன் ஸார் இப்படி ஒரு நாளைப் போல கஷ்டப்பட்டுப் பூ பறிக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டேன்.

"கஷ்டப்படுகிற ஜன்மம் ஸார் இது. கஷ்டப்படாமே வேறு என்ன செய்யும்? ஆனால் ஒன்னு. அன்று நான் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருந்தேன்! என் வாழ்வில் எவ்வளவு இன்ப மிருந்தது! அந்த வாழ்வு மறுபடியும் கிட்டுமா என்று எவ்வளவு ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறேன்!" என்று நான் ஆரம்பத்தில் கூறிய வாக்கியங்களைச் சொல்லி விட்டு விடு விடு என்று மேலே நடந்து விட்டார்.

எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. நானும் மேலே நடந்தேன்.

* * *

மற்றொரு நாளும் இதே போலத்தான் அந்த மனிதர் புதரில் விழுந்து ஏதோ தீவிரமாகத் தேடிக் கொண்டிருந்தார். "என்ன தேடுகிறீர்கள்?" என்றேன்.

ஏதோ ஒரு புஷ்பத்தின் பெயரைச் சொன்னார்.

"அந்தப் புஷ்பம் பூக்கும் காலம் இதுவல்லவே" என்று சொன்னேன்.

"ஒரு காலத்தில் நான் எவ்வளவோ சந்தோஷமாக இருந்தேன். அந்த நாட்களில் புஷ்பங்கள் இந்தக் காலத்தில்தான் மலர்வது. இந்தக் காலத்தில் மலரக்கூடாது என்ற கோட்பாடு வைத்திருக்கவில்லை. நான் நினைத்தால் போதும். அவை மலர்ந்து விடும்!" என்றார்.

என்ன மந்திர சக்தி கற்று வைத்திருந்தாரோ தெரியவில்லை. அதை மறந்து விட்டுக் கஷ்டப்படுகிறார் போதும் என்று ஏதேதோ எண்ணிக் கொண்டு நான் என் வழியே மேலே நடந்தேன்.

* * *

"முகுந்தா! முகுந்தா!" என்ற குரல் அன்றைக்கொரு நாள் நான் உலாவப் போகும்போது என் பின்னாலிருந்து கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தேன். ஒரு அறுபது வயதுக் கிழவி ஓடி வந்து கொண்டிருந்தாள். என் பெயர் முகுந்தன் அல்லவாதலால் அந்தப் பெயருடையவர் யாராக இருக்கக்கூடும் என்று சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். அந்த வட்டாரத்தில் என்னைத் தவிர அங்கிருந்தவர் அந்தப் பூ வேட்டைக்காரர்தான். அவர் பெயர்தான் முகுந்தன் என்று தீர்மானித்தேன்.

"முகுந்தா! ஏண்டா இப்படி சாப்பிடாமே வந்துட்டே, வயிறு பசிக்காதாடா! வாடா, கண்ணே! வந்து ஒரு வாய் சோறு தின்று விட்டுப் போயேன்!" என்று கூறிக் கொண்டே என்னருகில் வந்து விட்டாள் கிழவி.

"ஏன் பாட்டி, அவர் உங்க பிள்ளையா?" என்று கேட்டு வைத்தேன்.

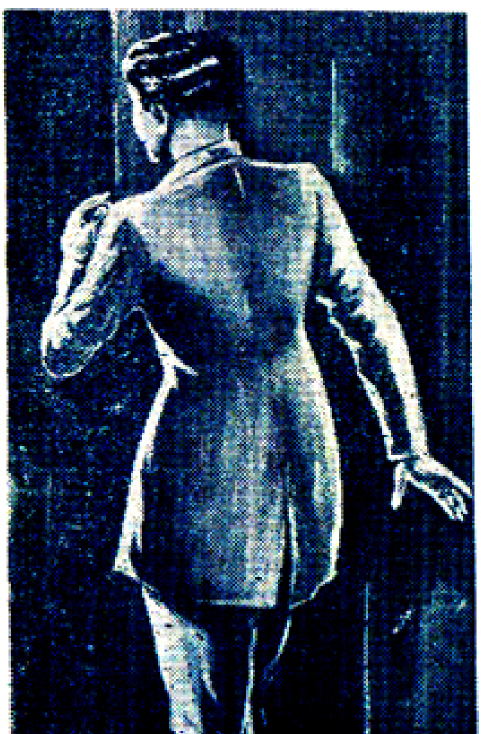
"ஆமாமடா அப்பா! எந்த ஜன்மத்திலே என்ன புண்ணியம் செய்தேனோ இந்த ஜன்மத்திலே இப்படியொரு பிள்ளை வாய்ச்சிருக்கு!" என்றாள்.

"ஏன்?" என்று ஏதோ யோசித்த வண்ணம் கேட்டு வைத்தேன். அதற்கு அந்தப் பாட்டி கூறியதை என் வார்த்தைகளில் சொல்லுகிறேன்.

* * *

முகுந்தன் சென்னையில் பிரஸிடென்ஸி கல்லூரியில் பதினைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு பி. ஏ. பரீட்சையில் முதல் வகுப்பில் பாஸ் பண்ணினான். அவன் காலேஜில் படித்துக் கொண்டிருந்த நாட்களில் மயிலாப்பூரில் முகுந்தனின் தூரபந்துவாகிய ஒருவர் வக்கீல் குமாஸ்தாவாக இருந்தார். அவருக்கு லலிதா என்று ஒரு பெண். அவள் பார்ப்பதற்கு ரொம்ப அழகு; ரொம்பப் புத்திசாலி. அவள் மெட்ரிகுலேஷன் வரைக்கும் படித்திருந்தாளாம். முகுந்தன் ஹாஸ்டலிலிருந்து படித்து வந்தாலும் அடிக்கடி அவர் வீட்டுக்குப் போய் வருவானாம். லலிதாவுக்குக் கதம்பமாலை என்றால் ரொம்பப் பிரியம் என்று தெரிந்ததும் போகும்போதெல்லாம் தவறாமல் கதம்பமாலை வாங்கிப் போவது வழக்கமாம். இன்னும் வளர்த்துவானேன்? லலிதாவுக்கும் முகுந்தனுக்கும் 'காதல்' ஏற்பட்டு வளர்ந்து விட்டது. முகுந்தன் கல்லூரிப் படிப்பு முடிந்து ஊர் திரும்பியவுடன் கல்யாணப் பேச்சு அடிபட ஆரம்பித்தது. முகுந்தன் லலிதாவைத் தவிர வேறு யாரையும் கல்யாணம் செய்து கொள்ள முடியாது என்று கண்டிப்பாகச் சொல்லி விட்டான். முகுந்தனுடைய தகப்பனாருக்குக் கோபம் வந்து விட்டது. அந்தக் கோபத்தில் அந்த இடத்துச் சம்பந்தம் செய்து கொள்வதை விடத் தம் பிள்ளைக்குக் கல்யாணம் செய்யாமலிருத்தலே நல்லது என்று கல்யாண விஷயத்தை ஊறப்போட்டு விட்டார்.

முகுந்தனுக்கும், லலிதாவுக்கும் கொஞ்ச நாள் கடிதப் போக்கு வரத்து இருந்தது. அப்புறம் நின்று விட்டது. வருஷம் ஒன்று இரண்டென்று போய்க் கொண்டிருந்தது. ஆனாலும் முகுந்தன் அவளை மறக்காமல் நினைத்து நினைத்து உருகிக் கொண்டிருந்தான்.

ஒரு நாள் இரவு, முகுந்தன் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் வீட்டை விட்டு வெளியேறினான். நேரே சென்னைக்குச் சென்றான். லலிதாவின் வீடு பூட்டியிருந்தது. அவளுடைய தகப்பனார் எந்த வக்கீலுக்குக் குமாஸ்தாவாக இருந்தாரோ அவர் வீட்டுக்குச் சென்றான்.

ஆ! இதென்ன காட்சி! அவன் கண்களை அவனாலேயே நம்ப முடியவில்லையே! அவன் தலையில் பெரிய சம்மட்டி கொண்டு அடிப்பது போலிருந்தது. வீடு ஆடத் தொடங்கியது. மேஜை ஆடத் தொடங்கியது. எல்லாமே தத்தம் நிலை பெயர்ந்து விட்டது போன்ற உணர்ச்சி ஏற்பட்டது. பிறகு உலகமே கிறு கிறு என்று சுழல்வதுபோல் தோன்றியது முகுந்தனுக்கு.

இவ்வளவுக்கும் காரணம் ஐம்பது வயது கடந்த வக்கீலுக்கு லலிதா காப்பி ஆற்றிக் கொடுக்கும் காட்சியைப் பார்த்ததுதான். ஆம், முகுந்தனின் தந்தையின் மனோபாவத்தை யுணர்ந்த லலிதாவின் தகப்பனார் பெண்ணுக்கு வரன் கிடையாமல் தவித்தார். அந்தச் சமயம் அவருடைய வக்கீல் இந்த மேலான யோசனையைச் சொல்லி ஆட் கொண்டார். அதற்கு அவரும் சம்மதித்தார்; ஏழ்மையின் கொடுமையினாலும் விதியின் கொடுமையினாலும் லலிதா அந்தக் கிழவருக்கு மூன்றாம் தாரமானாள்.

இந்தக் காட்சியைக் கண்ட பிறகு முகுந்தனால் ஒரு நிமிஷங்கூட அங்கே நிற்க முடியவில்லை. நேரே ஒரு நண்பன் வீட்டுக்குச் சென்றான். அன்றைக்கே அவனுக்குக் கடுமையான ஜுரம் வந்து விட்டது. ஜுரம் இறங்குவதற்கு ஒரு வாரம் பிடித்தது. ஜுரம் இறங்கியதும் அவன் தன் சித்த சுவாதீனம் இழந்து விட்டான்!

சித்த சுவாதீனம் இழந்த முகுந்தனை அவன் பெற்றோர்கள் எங்கெல்லாமோ அழைத்துச் சென்று வைத்தியம் பார்த்தார்கள். எட்டு வருஷ காலம் அவனுடன் போராடினார்கள்.

இந்தப் போராட்டத்தில் அவனுடைய தகப்பனார் உள்ளம் உருகி, உடல் உருகிக் கடைசிக் காலத்தில் அமைதி யிழந்து ஆண்டவனை அடைந்து விட்டார்.

இப்பொழுதுதான் ஒரு வருஷ காலமாக அவன் சற்று குணமாகித் தன் சுய புத்தியிலிருக்கிறான். இருந்தாலும் அவன் லலிதாவை மறக்கவில்லை. லலிதாவுக்குப் பிடித்த கதம்பமாலை கட்டுவதில் அவன் மனசு மட்டும் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதனால்தான் இப்படித் தினந்தோறும் காட்டுப் பூக்களைப் பறிக்க வந்து விடுகிறான்.

ஒவ்வொரு நாள் ஆகாரம் கூடச்சாப்பிடாமல் வந்து விடுவான். இன்று அப்படித் தான் வந்து விட்டான்.

"இந்தத் தள்ளாத வயதில் அவன் என்னை வைத்துச் சம்ரக்ஷிக்க வேண்டியிருக்க, நான் இவனை வைத்துப் போராடும்படி ஈசுவரன் விதித்து விட்டான்! ஆனாலும் இவனுக்கு வந்த வியாதியை எனக்கு ஆண்டவன் அளித்து விட்டு, இவன் கல்யாணம் கார்த்திகை செய்து கொண்டு சந்தோஷமாக இருக்கப் பார்ப்போமா என்று இன்னும் என் உள்ளம் துடியாய்த் துடிக்கிறது" என்று கூறி அந்தப் பாட்டி நிறுத்தினாள்.

அப்பொழுது எனக்குத் தாய்மை என்றால் என்ன என்று ஒருவாறு விளங்கியது. தாய் எவ்வளவு தூரம் தியாகம் செய்யச் சித்தமாக இருக்கிறாள் என்பதும் புரிந்தது. நான் அப்படியே பிரமித்துப் போய் நின்று விட்டேன். அப்பொழுது மெள்ள "சரி, நான் வரட்டுமா?" என்று கூறிக்கொண்டு நழுவப் பார்த்தாள் பாட்டி.

"ஆனால், பாட்டி ஒரு விஷயம்......" என்று சொல்லி நிறுத்தினேன்.

"என்ன?" என்றாள்.

"அவரோடு நான் பேசுகிறபோதெல்லாம் ஒரு நாள் தவறாது தாம் என்றைக்கோ சந்தோஷமாக இருந்ததாகச் சொல்லுகிறாரே, அது எப்போது? அவர் பட்டணத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த போதாக இருக்குமோ?"

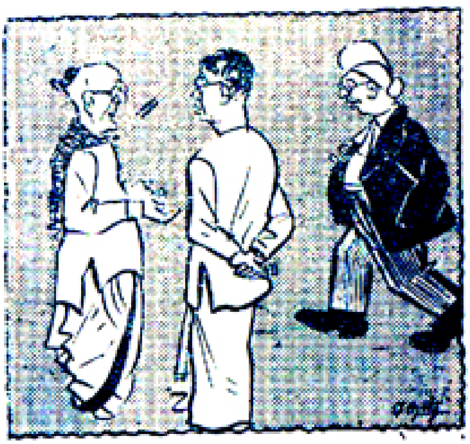
"அப்போது அவனுக்குச் சந்தோஷம் எங்கே யிருந்திருக்க முடியும்? இவனைக் கல்யாணம் செய்து கொண்டு குடியும் குடித்தனமுமாக இருக்க முடியுமா? என்ற ஏக்கம் தான் இருந்திருக்கக் கூடும்......" என்று கூறிவிட்டு அடிவானத்தைக் கண் இமைக்காமல் பார்க்கத் தொடங்கினாள் பாட்டி.

நான் "பின்னே?" என்றேன்.

"என் பிள்ளை வாழ்க்கையில் இன்பம் கண்டதெல்லாம், அவன் சித்த சுவாதீனம் இழந்திருந்த போதுதான். அதைத்தான் அவன் எப்போதும் சொல்லுகிறான்" என்றாள்.

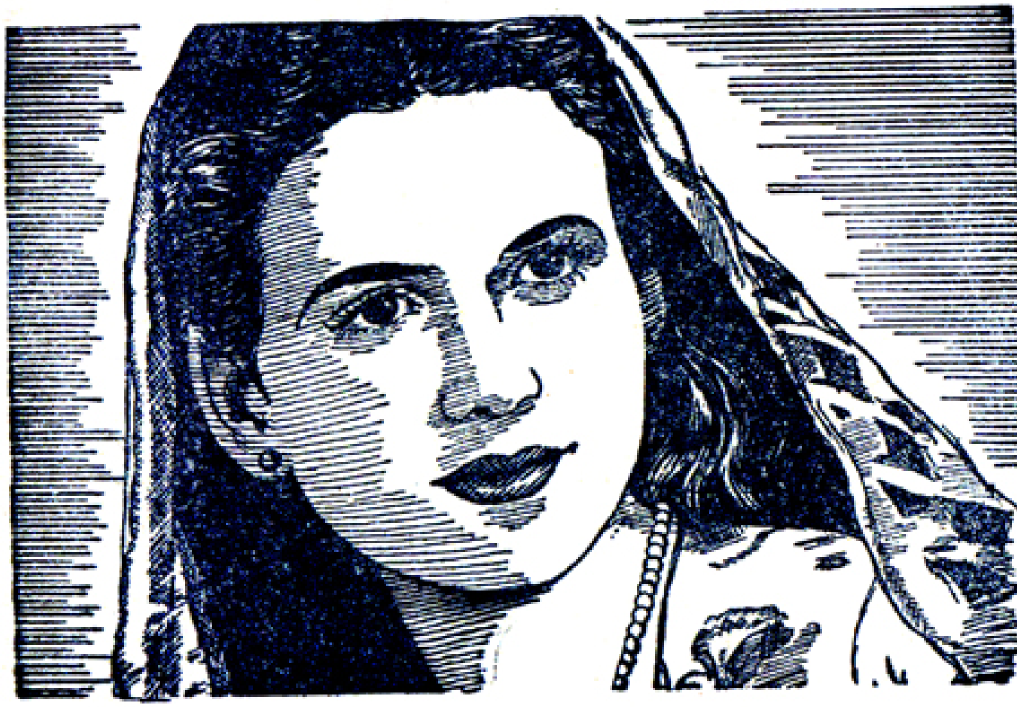
சித்த சுவாதீனம் இழந்திருக்கும் போதும், உள்ளம் இன்பம் துய்க்குமா என்று எண்ணி எண்ணி வியந்து நின்றேன். அதற்குள் அந்தக் கிழத் தாய் தூரத்தே தன் மகனின் கையைப் பிடித்து அழைத்துச் சென்றுகொண்டிருந்த காட்சி தெரிந்தது. என் வியப்பு முடியவில்லை. ஆனால் அவர்கள் என் நயன கோசரத்திலிருந்து மறைந்து விட்டார்கள்.

கவலையே கிடையாது!

"ஏன் ஸார், உங்களுக்கு மூன்று மாதம் 'லீவ்' பாக்கி யிருக்கிறது என்று சொன்னீர்களே! எப்பொழுது லீவு எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறீர்கள்? எங்கே போவதாக உத்தேசம்?"

"எனக்கு அதைப்பற்றி யெல்லாம் கொஞ்சம்கூடக் கவலையே கிடையாது, ஸார்! எப்பொழுது லீவு எடுக்கலாம் என்பதை ஆபீஸ் மானேஜர் சொல்லுவார். எங்கே போகலாம் என்பதை என் பெண் ஏற்பாடு செய்து விடுவாள். எவ்வளவு செலவு செய்யலாம் என்பதை என் மனைவி நிர்சயித்து விடுவாள். நான் என்ன உடைகள் எடுத்துக் கொண்டு போகலாம் என்பதைக்கூட வண்ணான் நிச்சயம் செய்துவிடுவான்!"

அதிக அழகு, அதிக கவர்ச்சி...

...பாண்ட்ஸ் இரு க்ரீம்களின் சகாயத்தால்

இதோ உங்கள் சௌந்தரிய தினசரியை:

பிரதி இரவும், பாண்ட்ஸ் கோல்ட் க்ரீமால் முகத்தை சுத்தம் செய்யுங்கள். முகமீது இந்த க்ரீமை நிறைய தடவி, மயிர்க்கண்களிலுள்ளிருக்கும் மாசுகளை வெளியேற்றும்படி மெதுவாகத் தேயுங்கள். துடைத்து நீக்கி, முகத்தின் வசீகர காந்தியைக் கண்ணாடியில் பார்த்து மகிழுங்கள்!

தினம் காலையில், பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீம் முகத்தில் லேசாகத் தடவவும். மெல்லிய மெழுக்கற்ற இந்த க்ரீம் உடனே ஓர் அதிருசிய படலமாகி, பகல் முழுதும் சூரிய கிரணங்களினின்று உங்கள் சௌந்தரியத்தைப் பாதுகாக்கிறது!

உங்கள் வதனம் புதுமலர் காந்தியுடன் விளங்க, இருவகை சௌந்தரிய பராமரிப்பு உங்களுக்கு தேவை, இரவும் காலையிலும். இரவு உபயோகத்திற்கு, அரிய தைலங்களடங்கிய பாண்ட்ஸ் கோல்ட் க்ரீம், முகத்தை சுத்தம் செய்து மழமழப்பாக்க. காலைவேளைக்கு, மெல்லிய மெழுக்கற்ற பாண்ட்ஸ் வானிஷிங் க்ரீம், மேனியைக் கருக்கும் சூரிய கிரணங்களினின்று முகத்தைக் காப்பாற்ற.

பாண்ட்ஸ்

வியாபார விவரங்களுக்கு: L.D. ஸேய்மூர் & கோ. (இந்தியா) லிட்.
பம்பாய்-கல்கத்தா-டில்லி-சென்னை-கோவா கோவா-கராச்சி-கொழும்பு-ரங்கூன்.

உங்கள் (தேக) ஆரோக்கியத்தை
பருகுங்கள்

இளைஞர் முதியோர் உள்பட குடும்பம் முழுவதற்கும் போர்ன்-வீடாவிலடங்கிய அபரிமிதமான விடமின்களும் கால்ஷியமும் அவசியமாகும். குழந்தைகள் இதன் சாக்லேட் மணத்தை விரும்புவர். காலையிலும் இரவிலும் சூடாகவோ அல்லது குளிர்ந்த பானமாகவோ இரண்டே இரண்டு தேக்கரண்டியளவை ஒரு கிளாஸ் பாலில் சேர்த்துப் பருகவும்.

Cadbury
THE TREE OF HEALTH

—ஆரோக்கிய விருந்து—

சூடான
அல்லது
குளிர்ந்த

CFY 3TAM

காட்பரீஸ்
போர்ன்-வீடா

கால்ஷியமும், ஏ & டி விடமின்களும் நிறைந்தது

காட்பரீ-ப்ரை (இந்தியா) லிமிடெட்

தபால் பெட்டி நெ. 1417 பம்பாய்-தபால் பெட்டி நெ 251 கல்கத்தா-தபால் பெட்டி நெ. 1730 மதறாஸ்

துணிகள்
வெண்மையாகவும்
பிரகாசமாகவும்
சலவை செய்யப்
பட்டுள்ளன...
...அது
ஸன்லைட் சோப்பினால்
தான்!
SUNLIGHT SOAP
SUNLIGHT SOAP
துணிகளை அடித்துத்துவைக்காமலே வெண்மையாகச்
சலவை செய்கிறது

S. 109-172 TM

இவருடைய
இருமலை
நிறுத்துவதற்குள்ள
வழி
அவளுக்குத்
தெரியும்!

இதமானதும் பயனளிப்பதுமான

ஸிரோலின் 'ரோச்'

SIROLIN
REGISTERED
'ROCHE'

ஒரு 'ரோச்' தயாரிப்பு

குலதனம்

போலக் கேச தனமும், சில குடும்பங்களில் பரம்பரையாக வருவதுண்டு. கேச தனம் படைத்தவர், அது நஷ்டமாகாமல் **கேசவர்த்தினி**யைக் கொண்டு காப்பாற்றுங்கள். படைக்காதவர் **கேசவர்த்தினியைக்** கொண்டு அதை அடையுங்கள். சிறு வயது முதல் **கேசவர்த்தினி** ஒன்றையே உபயோகித்து வருவதால், இள நரை வழுக்கைகளைத் தடுத்துக் கேச ஆரோக்கியத்தையும் கேச சம்பத்தையும் தவறாமல் பெறுங்கள்.

மெலிந்து இளைத்த சிறுவனும் தேகப்பயிற்சி ஆகாரங்களால் பருத்து அழகிய சதைக் கட்டைப் பெறுவது போல, அற்ப கூந்தல் படைத்தவரும் "**கேசவர்த்தினி**"யைக் கொண்டு அபரிமிதமான கூந்தலைப் பெறலாம்.

குழந்தையின் கூந்தலைக் கேசவர்த்தினி கொண்டே விருத்திசெய்யுங்கள்.

கேசவர்த்தினி

கூந்தலைப் பாதுகாப்பது, விருத்தி செய்வது, அழகு படுத்துவது

விலை அணா 14

(மேல் செலவு வேறு)

எல்லாக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்

தயாரிப்பவர்:

தென் இந்திய ரஸாயனசாலை
கிராஸ் கட் ரோடு, கோயமுத்தூர்

எவ்வளவு ஆனந்தம்!
எத்தகைய பரிசு!
குழந்தைகளுக்கான
ட்ரைசிகில்கள், கைவண்டிகள்
ராயல் ஸைகிள் & மோட்டார் கம்பெனி,

தனிமையாக்கப்பட்ட கல்லூரி மாணவி

இப்போது பிரபல பரிசைப் பெற்றவள் 'க்ரூஷ'னுக்கு வந்தனம்.

ஒரு வருட காலத்துக்குள் சீதா தன் களையான வதனத்தையும் சிநேகிதிகளையும் இழந்தாள். அவள் களைப்பும் கவனமின்மையும் பெற்று அவளது மேனி கருக்கிட்டு விட்டது. எல்லோரும் அவளை மந்தம் என்றும் முன் கோபி என்றும் கூறினர். தன் தாயாரிடம் தன் கல்லூரியை விட்டுவிடப் போவதாகக் கூறியபோது ? அவளது தாய் "தினம் காலை உண்டிக்கு முன் "க்ரூஷன்" சாப்பிடு" என்று புத்தி கூறினாள்.

ஒரு வருடத்துக்குப் பின் சீதா ஓர் பரிசு பெற்ற மாணவி. இண்டர்மீடியேட் பரிக்ஷையில், "அழகும் புத்தியும் அடைவது அதிர்ஷ்டமே" என்று அவள் நண்பர்கள் கூறினர். முறுவலித்து தனது தாயின் யோசனையைக் கூறினாள்.

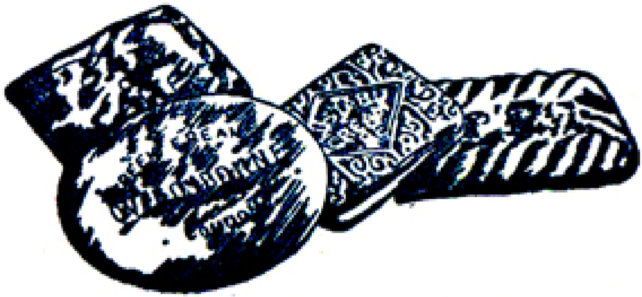
மனித வர்க்கத்தைத் தாக்கும் பாதி நோய்கள் ஓர் மூல காரணத்தைக் கொண்டதாகும். அதுதான் உள்ளச் சோர்வு. உங்கள் உடம்பின் உட்புறத்தை ஒழுங்காக வைத்துக்கொள்ள ஓர் நிச்சயமான ஜாக்ரதையான முறை சிறிதளவும் தினமும் 'க்ரூஷன் ஸால்ட்' எடுத்துக் கொள்வதுதான். 'க்ரூஷன்' ஆறுவகை இயற்கை உப்புகளின் சேர்க்கையாதலால் உங்கள் வெளிப்போக்கு அவயவங்களைச் சரியான முறையில் பாதுகாத்து, குடலை மந்தப்படுத்தி, ரத்தத்தை விஷமாக்கும் மலத்தை அப்புறப் படுத்துகிறது. 'க்ரூஷன்' உங்களை அதிக வலுவுடனும், அதிக களையுடனும் விளங்கச் செய்கிறது.

இன்றே 'க்ரூஷன்' வாங்குங்கள். கெமிஸ்டுகளிடமும் வியாபாரிகளிடமும் எங்கும் கிடைக்கும். விலை ரூ. 1-10 (மஞ்சள் பெட்டியில்)

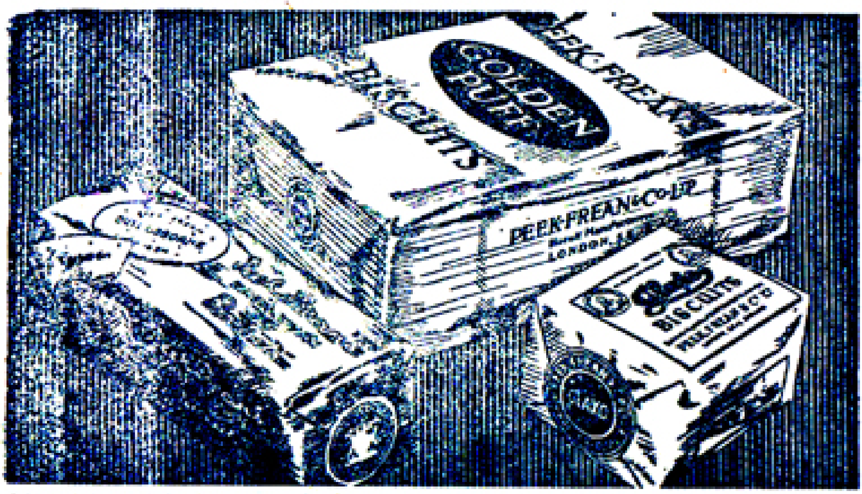

நீங்கள்கூட அந்த 'க்ரூஷன்'

உணர்ச்சியை அடையலாம்

பீக் ப்ரீன்'ஸ் பிஸ்கட்டுகளை உங்கள் வாடிக்கையான
ஸ்டோர்களில் வாங்குங்கள்.

SWEET ASSORTED ★ GOLDEN PUFF ★ GLAXO BISCUITS

PEEK FREAN'S
BISCUITS

ஏஜெண்டுகள்: பாரி & கம்பெனி லிமிடெட், மதராஸ்

சிறந்த சலவை...

இந்த

கொண்டுதான்!

EAZ 15 TM

Call of Youth

யுத்தத்திற்குப் பிறகு ஜெர்மனி வைத்தியர்களால் இங்கிலாந்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட "போடென்ஸன்" லக்ஷக் கணக்கானவர்களுக்குப் புத்துயிர் அளிக்கிறது. நரம்புத் தளர்ச்சிக்கும், குன்றிய திடத்திற்கும் ஓர் அரிய ஔஷதம். சில மாத்திரைகளை உட்கொண்ட வுடனேயே பலன் தெரிந்து உங்களுக்கு மகிழ்ச்சி ஏற்படும். யுத்தத்தினால் உடல் மெலிந்து நாடு திரும்பிய லக்ஷக் கணக்கானவர்கள் இங்கிலாந்தில் போடென்ஸனை உட்கொண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள்.

POTENSAN

FOR LASTING ENERGY & RADIANT YOUTH

Agents: KAR & CO.,
2 Thambu Chetty St., Madras 1.

$CaOCl_2$

ப்ளீச்சிங் பவுடர்

குளோரின் கலந்த சுண்ணாம்பு ப்ளீச்சிங் பவுடராகும். ப்ளீச்சிங் பவுடர் என்னும் சுண்ணாம்பு குளோரைட் மிகவும் சிலாக்யமான சலவைப் பொருளாக இருந்து வருகிறது. தவிரவும், குளோரின் நுண் கிருமிகளை அழிக்கும் சக்தி வாய்ந்தது. ப்ளீச்சிங் பவுடர் நீரில் பட்டவுடன் அதிலுள்ள குளோரின் வாயு வெளிப்பட்டு, அருகிலுள்ள கிருமிகளை நாசம் செய்து விடுகிறது. ஆகவே ப்ளீச்சிங் பவுடர் சிறந்த கிருமி நாசினியாக உபயோகப் படுகிறது. ப்ளீச்சிங் பவுடர் இன்று அநேகமாக எல்லா உற்பத்தி தொழில்களிலும் கையாளப் படுகிறது. பருத்தி உடைகள் வெளுக்க, கம்பளி மேல் அச்சிட, வெள்ளை பேப்பர் தயாரிக்க, பெட்ரோலியம் சுத்தம் செய்ய, குளோரோபாரம் உற்பத்தி சுகாதார பாதுகாப்பு வேலைகள் இவைகளில் வெகுவாக பயன்படுகிறது.

25 முதல் 27 சத விகிதம் குளோரின் கொண்ட 'கால்வெர்ட்' பிராண்ட் ப்ளீச்சிங் பவுடர், 25, 84, 91, 140, 280 பவுண்டுகள் அளவில் கண்டெய்னர்களில் சப்ளை செய்யப் படுகிறது.

வெளியிடுவோர்:

தி மெட்டூர் கெமிகல் & இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்பொரேஷன் லிட்.

மெட்டூர் அணை - சேலம்

மானேஜிங் ஏஜண்டுகள்:

சேஷசாயி பிரதர்ஸ் லிமிடெட் - திருச்சிராப்பள்ளி

பூரண விற்பனை ஏஜண்டுகள்:

அலைட் இண்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டர்ஸ் லிமிடெட்

தலைமை ஆபீஸ்: 120, அரண்மனைக்காரத் தெரு - மதராஸ்-1

கிளை ஆபீஸுகள்:

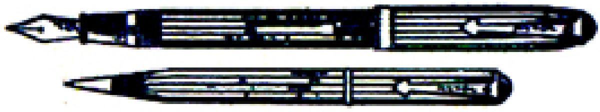
பெஜவாடா, கோயமுத்தூர், கள்ளிக்கோட்டை, கும்பகோணம் ஹைதராபாத், மெட்டூர் அணை, சேலம், திருச்சிராப்பள்ளி, திருவனந்தபுரம்.

கிறிஸ்துமஸுக்காக சலுகை

அதிக நாள் உழைக்கக் கூடிய கடிகாரங்கள் அசல் விலையில் சமீபத்தில் வரவழைக்கப் பட்ட புதிய ஸ்விஸ் கடிகாரங்கள் அனைவரின் சக்திக்கும் ஏற்றவாறு அசல் விலைகளில் அளிக்கப்படுகிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவிக்கிறோம். இந்த கடிகாரங்கள் நீடித்துழைப்பதுடன் அதன் கைதேர்ந்த வேலை திறந்திறன் நம்பகமான உழைப்புக்கு உத்திரவாதம் அளிக்கப்படுகிறது.

ஒரிஜினல் 15 முதல் 17 ஜுவல் முழு ஸிவர் கடிகாரங்கள் 5 வருஷங்களுக்கும் இதர ரகங்கள் 3 வருஷங்களுக்கும் உத்திரவாதமுள்ளவை. ஆர்டர் செய்த கடிகாரங்கள் நன்கு பயிற்சியடைந்த அனுபவம் வாய்ந்த திறமையான மெக்கானிக்குகளின் மேற்பார்வையில் 32 மணி நேரத்திற்கு நன்கு பரிசோதனை செய்யப்பட்டு எண்ணெய் போடப்பட்டு நேரத்தை சரிப்படுத்தப்பட்ட பிறகு தான் அனுப்பப் படுகின்றன. பிரதி கடிகாரத்துடனும் எழுத்து மூலம் ஒரு உத்திரவாத சர்டிபிகேட்டும் ஒரு உயர்தரமான கடிகாரப் பட்டையும் ஒரு அழகான வெல்வெட் பெட்டியும் இலவசமாக அளிக்கப்படும். ஆர்டர்கள் எங்கள் பொறுப்பில் வி. பி. பி. யில் அனுப்பப்படும். இன்ஷுரன்ஸ், விற்பனை வரி, தபால் மற்றும் பாக்கிங் செலவு இலவசம்.

இனாம் அளிப்பு

ஒரே பாக்கிங்கில் இரண்டு கடிகாரங்களுக்கு டிஸம்பர் 31 தேதிக்குள் வரும் ஆர்டர்களுக்கு மேலே காட்டப்பட்ட அழகிய அமெரிக்க பேனா, பென்ஸில் செட்டு தங்க நிற கிளிப்புகளுடனும் வழவழப்பாக எழுதுவதற்காக இரீடியம் தோய்ந்த நிப்புடனும் இலவசமாக தரப்படும்.

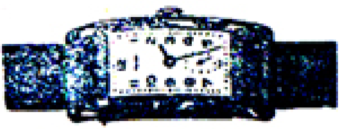
ரவுண்டு (சைஸ் 10½)

616 A	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 5 ஜுவல்	ரூ. 23	0
654	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 7 ஜுவல்	38	8
620B	ஷாக்ப்ரூப் ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 7 ஜுவல்	43	0
619 A	20 மைக்ரான் கோல்டு கேஸ் 15 ஜுவல்	54	0

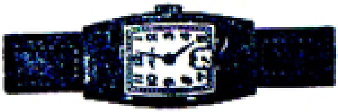
சென்டர் செகண்டு ரவுண்டு (சைஸ் 10½)

621 A	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 5 ஜுவல்	25	0
657	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 7 ஜுவல்	40	8
624	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 15 ஜுவல்	54	0
629	வாட்டர் ப்ரூப் ரோல்டு கோல்டு கேஸ் ரேடியம் டயல் 17 ஜுவல்	85	0

கர்வெக்ஸ் (சைஸ் 7¾)

609	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 5 ஜுவல்	43	0
663	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 7 ஜுவல்	48	0
612 A	20 மைக்ரான் கோல்டு கேஸ் 15 ஜுவல்	65	0

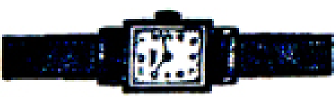
டன்னோ (சைஸ் 6¾)

613	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 5 ஜுவல்	41	0
666	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 7 ஜுவல்	50	0
615	20 மைக்ரான் கோல்டு கேஸ் 15 ஜுவல்	68	8

சென்டர் செகண்டு (சைஸ் 8¾)

637	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 5 ஜுவல்	29	0
639	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 15 ஜுவல்	66	0
641	வாட்டர்ப்ரூப் ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 15 ஜுவல்	98	0

பேலஸ் (சைஸ் 5¼)

643	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 5 ஜுவல்	41	8
669	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 7 ஜுவல்	53	8
646	ரோல்டு கோல்டு கேஸ் 15 ஜுவல்	66	0

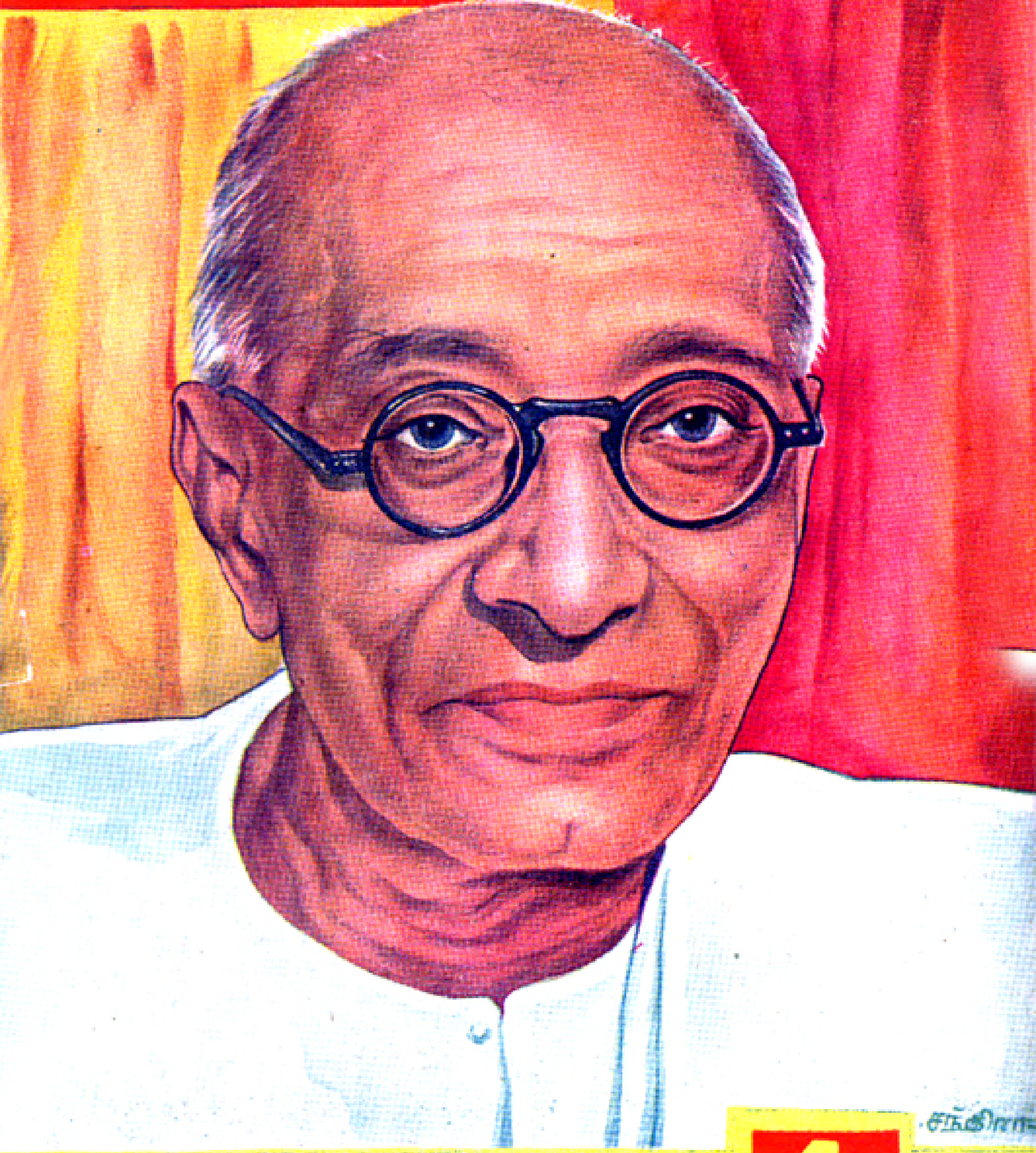
CAROLINE AGENCIES (India), Dept. 17, P.B. 6764, Bombay 22

TUSSANOL
for COUGHS
and COLDS
அந்த நர்ஸுக்குத்தான் தெரியும்!
வைத்தியர்களால் பெரிதும் சிபாரிசு செய்யப்
படும் டஸ்ஸனால் குழந்தைகள், பெரியவர்கள், இரும
லுக்கு மிகவும் சிறந்த சஞ்சீவி. டஸ்ஸனால் இதமளிக்
கக் கூடியது. ஹானியற்றது. ருசியானது. வேதனை
யளிக்கும் இருமல், கக்குவான், ஆஸ்துமா, மார்ச்
சளி, நிமோனியா முதலியவைகளுக்கு சிறந்த மாற்று.
TUSSANOL
TUSSANOL
COUGH SYRUP
TB

Edited, Printed and Published by R. Krishnamurthy at the "Kalki" Press
116-119, Sladens Garden, Poonamalle High Road, Kilpauk, Madras

கல்கி

ALKI டிசம்பர் 18,1949 4 அண

ஜலதோஷம்,
மார்-சளி
உடம்பு வலிகளுக்கு
நிவாரணமளிக்கிறது
'ஜீவான்ஜன்'
சரீரத்தின் மேல் தடவி
தேய்ப்பதற்கும் ஆவியாக
சுவாசிப்பதற்கும்
உபயோகரமானது
ரஸாயனக் களிம்பு, மிருக
கொழுப்பு சேராதது
தயாரிப்பவர்கள்
ஜீவான்ஜன் லாபொரட்டரீஸ் லிட்.
மதராஸ்-14
ஜீவான்ஜன்
ஸோல் ஏஜண்டுகள்
கே.கே.பிள்ளை & கோ
ராயப்பேட்டை, மதராஸ்-14
ஜீவான்ஜன்

டி.எஸ்.ஆர்.
கோகுல்
ஹேர் ஆயில்
டி.எஸ்.ஆர். கோகுல் கூந்தல் தைலம் அதன் அரிய வாசனைக்கும் அபூர்வ குணத்திற்கும் பெயர் போனது. இது கூந்தலை கருகருவென்று நீண்டு வளரச் செய்வதோடன்றி, மூளைக்கு குளுகுளுப்பையும் அலாதி சுறுசுறுப்பையும் அளிக்கிறது.
GOKUL HAIR OIL
T.S.R. & Co
டி.எஸ்.ஆர். & கோ.,
கும்பகோணம்.
சென்னை நகரத்திற்கு சோல் ஏஜண்டு:
சுராஜ் எஜன்ஸீஸ்
167, லாயிட்ஸ் ரோடு, ராயப்பேட்டை, மதராஸ்
கோவை, பாலக்காடு ஜில்லாக்களுக்கு
சோல் ஏஜண்டுகள்:
K. பாலபட்டாபி செட்டியார்
246, வைசியாள் தெரு, கோயமுத்தூர்
வட ஆற்காடு ஜில்லாவுக்கு:
சேகர்ஸ், திருப்பத்தூர் (N. A.)

பருத்தி நூல்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்

மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிட்.

மதுரை - தூத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்

5,(0,000 நூற்கும் கதிர்கள் நம்பர் 80 வரை நூல்கள்

எங்களுடைய விசேஷமான நூல்கள்: ஒத்தை நூல், இரட்டை நூல், பனியன் நெசவுக்கேற்ற கோன் நூல், மில் நெசவுக்கேற்ற சீஸ் நூல், முறுக்கேற்றிய நூல்.

நாங்கள் சப்ளை செய்வது: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிகளுக்கு வேண்டிய காரிக்கன் நூல்கள், இயந்திர நெசவுக்கேற்ற வார்ப்பு நூல்கள் கனத்த வெப்பிங். கான்வாஸ் முதலியவைகளுக்கேற்ற மடக்கு இரட்டை நூல்கள், மற்றும் பின்னல் இயந்திர நெசவுக்கேற்ற மிருதுவான சன்ன நூல்கள். எங்கள் எகிப்திய பருத்தி நூல்கள் இறக்குமதியாகும் நூல்களைப்போல் எல்லா வகையிலும் கீர்த்தி பெற்றவை. நாங்கள் நூற்பதைத் தவிர நெய்வதில்லை.

மானேஜர்கள்: ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

ஆஸ்துமா, மார்ச்சளி இருமல், மூச்சுத் திணறல், 3 நிமிஷங்களில் ஒழிக்கப்படுகின்றன

ஆஸ்துமா, மார்ச்சளி தாக்குதலால் மூச்சுத் திணறி தூக்கமின்றி அவதியுறுகிறீர்களா? அதிகமாக இருமுவதால் பிராணவஸ்தையாக இருக்கிறதா? பலஹீன உணர்ச்சியினால் வேலை செய்ய அசக்தராகவும், குளுமையான சில வஸ்துக்களையும் உணவுகளையும் சாப்பிட முடியவில்லையா?

எவ்வளவு நாட்களாக உபாதையுற்று எதை உபயோகித்திருப்பினும் சரி, மெண்டாகோ (Mendaco) ஓர் புதிய நம்பிக்கை அளிக்கும். மயக்க மருந்துகளில்லை, புகை பிடித்தலில்லை, இஞ்சக்ஷனில்லை, ஆட்டோமைசர் தேவையில்லை, செய்ய வேண்டியதெல்லாம் ருசியற்ற இரண்டு பில்லைகளை சாப்பாட்டின்போது உட்கொள்ள வேண்டியதே. உபத்திரவங்கள் மாயமாக மறைந்துவிடும். மூன்றே நிமிஷங்களில் மெண்டாகோ (Mendaco) இரத்தத்துடன் கலந்து வேலை செய்யத் தொடங்கி, கபத்தைக் கரைத்து சிரமமின்றி ஸ்வாசத்தை அபிவிருத்தி செய்து முதல் நாள் இரவே நல்ல நித்திரையை அளித்து விரைவில் பல வருஷங்கள் யௌவன உணர்ச்சியையும் பலத்தையும் பெறுவீர்கள்.

2 வருஷங்களாக ஆஸ்துமா இல்லை

மெண்டாகோ (Mendaco) அநேகமாக உடனே குணமளித்து ஸ்வாசத்தை இலகுவாக்குவது மட்டுமின்றி எதிர்கால தாக்குதல் ஏற்படாது செய்கிறது. உதாரணமாக ஜே. ரிச்சர்ட்ஸ், ஹாமில்டன், ஒன்ட், கனடா, இருமல் மூச்சுத் திணறலால் இரவு தூக்கமின்றி 40 பவுண்டு எடை குறைந்து, இறந்து விடுவார் என எதிர்பார்க்கப்பட்டது. மெண்டாகோ (Mendaco) ஆஸ்துமாவை முதல் நாளே நிறுத்தி விட்டது. இரண்டு வருஷங்களில் அவ்வுபாதையே மீண்டும் ஏற்பட்டதில்லை.

பணம் வாபஸ் உத்தரவாதம்

மெண்டாகோ (Mendaco) முதல் வேளை சாப்பிட்டதுமே நேரடியாக ரத்தத்துடன் கலந்து ஆஸ்துமாவை ஒழிக்கிறது. மெண்டாகோ (Mendaco) அதிவிரைவில் வயதில் பல வருஷம் யௌவன உணர்ச்சி, பலம் இவற்றை அளிக்கிறது. வாபஸ் உத்தரவாதத்தின் கீழ் மெண்டாகோ (Mendaco) உபயோகித்துப் பார்த்து தீர்ப்பளியுங்கள். மெண்டாகோ (Mendaco) சாப்பிட்டபின் பூரண குணம் பெற்று திருப்தியளிக்காவிடில் வெற்றுப் பெட்டியை அனுப்பினால் முழுத் தொகையும் வாபஸ் செய்யப்படும். இன்றே மருந்து வியாபாரியிடமிருந்து மெண்டாகோ (Mendaco) வாங்குங்கள். இவ்விரவு எப்படித் தூங்குகிறீர்கள், மறுநாள் காலை எவ்விதமான தெம்புணர்ச்சி ஏற்படுகிறதென்பதையும் பாருங்கள், உத்தரவாதம் உங்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

Mendaco

மெண்டாகோ

● ஆஸ்துமா ● மார்ச்சளி நோய் ● ஹே ஜுரம் இவற்றை நிவர்த்திக்கிறது

Regd. No. M. 4392

வந்துவிட்டது...

புதியது... முன்னைவிட சிறந்தது!

புதிய

கிப்ஸ்

எஸ்.ஆர். டூத்பேஸ்ட்

உறுதியாகவும் நோயற்றதாகவும்
உள்ள ஈறுகளில்
–பளபளப்புள்ள வெண்மையான
பற்களுக்கு

GSR 59-50-TM